நயவஞ்சகம்

(நிஃபாக்)

ஆசிரியர்

மௌலானா சத்ருத்தீன் இஸ்லாஹி

தமிழில்

சையத் அப்துர் ரஹ்மான் உமரி

திண்ணைத் தோழர்கள் வெளியீடு

Title of the Book

Nifaq (Hypocrisy)

Author

Moulana Sadruddin Islahi

Translater

Syed Abdur Rahman Umari

Publisher

Iqra Book Service

3748, Housing Board

Villapuram, Madurai - 625 011 TN

நூலின் பெயர்

நயவஞ்சகம் (நிஃபாக்)

ஆசிரியர்

மௌலானா சத்ருத்தீன் இஸ்லாஹி

தமிழாக்கம்

தி.சை. அப்துர் ரஹ்மான் உமரி

வெளியீடு

இக்றஃ புக் சர்வீஸ்

3748 , வில்லாபுரம் ஹவுஸிங் போர்டு

மதுரை - *625 011* தமிழ்நாடு

நூன்முகம்

முஸ்லிமாக இருப்பதற்கு ‘இஸ்லாம் என்றால் என்ன?’ என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது எந்தளவு அவசியமோ அதே அளவு ‘இஸ்லாம் என்றால் எது இல்லை?’ என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும் அவசியம் ஆகும். இல்லாவிட்டால் இஸ்லாத்தை அதன் தனிப்பட்ட தூயவடிவில் பாதுகாப்பதோ, பின்பற்றுவதோ இயலாது போய்விடும். இன்று நாம் இஸ்லாத்தைப் பற்றி உண்மையான நல்ல விஷயங்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்வோம். நாளை இஸ்லாம் அல்லாத வேறு சில விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்வோம். இறுதியில் எது உண்மையான சொத்து என்பதை உணர முடியாமல் போய்விடும். ஏனென்றால், இஸ்லாத்திற்குள் புதிதாக, நுழையும் எதுவுமே தன்னுடைய இயற்கையான உருவில் - அம்மண வடிவில் - நுழைவதில்லை. இஸ்லாமியப் பசுந்தோலைப் போர்த்திக் கொண்டும், ‘சலுகை’ (ருஃக்ஸத்)களின் பெயராலும் தான் நுழைகின்றது. முஸ்லிம்களோ மிக மிக எளிதாக அதற்குப் பலியாகி விடுகிறனர். இல்லா மாஷா அல்லாஹ்ஸ முந்தைய சமூகத்தினர் தங்களுடைய இறைத் தூதர்களிடமிருந்து தூய, கலப்பற்ற தீனைப் பெற்ற பின்னும் - ஒன்றிரண்டு தலைமுறைகளுக்குள்ளாக வழிகெட்டுப் போனதற்கு இது தான் காரணமாக இருந்துள்ளது. அந்த சமூகங்களின் பாமர மக்களுக்கு தீனைப் பற்றி கிட்டத்தட்ட ஒன்றும் தெரியாதிருந்தது. அப்படியே ‘ஹக்’ என்றால் என்ன? என்பது ஓரளவு தெரிந்திருந்தாலும், ‘ஹக்’ அல்லாதது எது? என்பது அறவே தெரியாமல் தான் இருந்தது. இதன் காரணமாக, அவர்களுடைய சிந்தனைகள், கொள்கைகள், ஷரீஅத்து, செயற்பாடுகள் போன்றவற்றில் ‘ஹக்’கற்ற - இஸ்லாம் அல்லாத - செயல்கள் படிப்படியாக இடம் பெறத் தொடங்கின. அவர்கள் அவற்றையும் இஸ்லாம் என்றே கருதிக் கொண்டனர். அல்லது

இஸ்லாத்தில் இவற்றுக்கும் இடம் உள்ளது என்று கருதி ஏற்று நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டனர். இப்படியாக கடைசியில் ஒரு நாள் விடிந்தது. அன்று எழுந்திரித்துப் பார்த்தால் இஸ்லாத்தை நோக்கி முகங்களுக்குப் பதிலாக அவர்களுடைய முதுகுகளே இருந்தன! ஆனால், அவர்களோ தாம் சரியான திசையில் தான் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இஸ்லாம் அல்லாத விஷயங்களை அறிந்து கொள்வது, அறிந்து கொண்டே இருப்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். தனிப்பட்ட வாழ்வின் சீர்திருத்தம், பயிற்சி - இஸ்லாஹ் மற்றும் தர்பிய்யாவிற்கு இது எந்த அளவு அவசியமோ அதை விடவும் அதிகமாக சமூகச் சீர்திருத்தம், தூய்மைக்கு அவசியம் இஸ்லாத்திற்கு எதிரான செயல்கள் எவை எவை என்பதை அறிந்து கொள்ளாத நிலையில் ஒரு சமுதாயம் கண்டிப்பாக இஸ்லாமியப் பாதையில் முன்னேறிச் செல்லவே முடியாது. எந்த எந்தச் செயல்களை விட்டு மக்கள் விலகி இருக்க வேண்டும் என்பதை எண்ணி எண்ணிச் சொல்வதும் அழைப்புப் பணியில் ஒரு முக்கிய அம்சம் ஆகும். தனிநபர் உள்ளமும், ஒட்டுமொத்த சமூக உள்ளமும் அப்போது தான் அதை விட்டுத் தூய்மையாக இருக்கும்.

இந்த நோக்கத்தை முன்வைத்துத் தான் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘எது எது இஸ்லாம் இல்லை’ - என்பதில் ‘நிஃபாக்’ ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இது ஒரு வேண்டாத வேலை என்பதோடு அபாயகரமான வேலை என்பதும் எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். ஏனென்றால் இதைப்படித்த பிறகு நிறைய பேர் கொதிப்படையவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனாலும், தீனுடைய நலத்தைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது இந்த அபாயத்தை, சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

இஸ்லாமிய அழைப்பும் நிஃபாக் எனும் நஞ்சும்

இரண்டு பெரும் சக்திகள் எல்லாக் கால கட்டங்களிலும் இஸ்லாத்தை எதிர்த்து வந்துள்ளன. ஒன்று குஃப்ரு, இன்னொன்று நிஃபாக். இஸ்லாமிய வரலாற்றிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், இஸ்லாத்தை எதிர்த்து காஃபிர்கள் எத்தனை, எத்தனை துன்பங்களை தொந்தரவுகளைத் தந்தார்களோ, அதற்கு சற்றுங்குறையாத வகையில் முனாஃபிக்கீன்களும் துன்பமிழைத்துள்ளதைக் காணலாம். இன்னுஞ் சொல்லப்போனால், வெளிப்படையாகவும், வெறித்தனமாகவும் காஃபிர்கள் செயல்பட்டிருந்த நேரங்களில் எல்லாம் அவற்றுக்குப் பின்னணியாகவும், பக்கபலமாகவும் முனாஃபிக்கீன்களின் 'ரகசியக்' கரங்கள் செயல்பட்டு உள்ளதையும் அறியலாம். அவர்கள் முஷ்ரிக்கீன்களை போர்தொடுக்கும்படித் தூண்டினார்கள்; போர்க்களம் வரை கூடச் சென்று திடீரெனத் திரும்பியதன் மூலம் முஸ்லிம் படையினரில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தினார்கள்; அண்ணலெம் பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லம் அவர்களையும், சஹபாப் பெருமக்களையும் நேரங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் கேலியுங்கிண்டலும் செய்து வந்தனர்; இனவெறியையும், ஊர்ப்பெருமையையும் கிளறி விட்டு முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமையைப் பிளக்க வைக்கவும் முயன்றனர்; போர்ப் பொருட்களைப் பங்கிடும் போது பலவீனமான ஈமான் கொண்ட முஸ்லிம்களிடம் அண்ணலார் (ஸல்) பற்றிய அவநம்பிக்கையைப் பரப்பினர்; ஒன்றுபட்டு உறுதியுடன் திகழ்ந்த இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பில் புற்றுநோயாய் மாறி புரையோடிப் போக வைக்க முயன்றனர்; ஷைத்தானியத்தின் - ஃபித்னாவின் கொடியை உயரத் தூக்கிப் பிடித்த, உலகத்தை மட்டுமே வணங்கி வந்த இந்தப் பூசாரிகள் துன்பத்தைத் தோற்றுவிக்க வல்ல எந்தவொரு சின்னஞ்சிறு செயலையும் விட்டு வைக்கவில்லை.

குஃப்ரு, இஸ்லாத்தை எதிர்த்து வெளிப்படையாக மைதானத்தில் வந்து குதிக்கின்றது. முகமூடி எதுவுமின்றி, முரசு அறிவித்து, தன்னுடைய பகைமையை தம்பட்டம் போட்டுத்

தெரிவித்து, களத்தில் குதித்து வரிந்து கட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றது. நிஃபாக்கின் நிலையொன்றும் அப்படியல்ல! நட்பையும், நலம் விரும்புதலையும் நெற்றியில் பச்சை குத்திக் கொண்டு, இஸ்லாத்தின் நடு வீட்டில் சம்மணமிட்டு அமர்ந்து கொண்டு, அதன் ஆணிவேரை - அஸ்திவாரத்தை எல்லா வழிகளிலும் அசைத்துப் பார்க்கின்றது. வெளிப்படையாக பார்க்கும் போது நம் புறக்கண்களுக்கு எதுவுமே புலப்படுவதில்லை. ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். குஃப்ருடன் ஒப்பிடும் போது நிஃபாக்கினால் விளையும் கேடுகளும், நாசங்களும் எவ்வளவு தூரம் ஆழமானவை; அகலமானவை என்பது புரிந்து போகும். பகல் நேர கதிரவனின் வெட்ட வெளிச்சத்தில் படமெடுத்து ஆடும் பெரும் பெரும் பாம்புகளைப் பார்த்து விடுவதொன்றும் பெருங்காரியமல்ல! நகக்கண்களின் இடுக்குகளிலும், சட்டை மடிப்புகளிலும் மறைந்திருக்கும் ‘பூநாகங்களி’டமிருந்து தப்பிப்பது தான் கஷ்டம். சமயங்களில் முடியாத ஒன்றுங் கூட!!

நன்மைக்கும் தீமைக்குமான இந்தப் போராட்டம் இஸ்லாத்தின் துவக்கக் காலங்களில் எந்த அளவு தீவிரத்துடன் தொடர்ந்ததோ அதே அளவு வீரியத்துடன் இன்றும் நீடிக்கின்றது. பத்று, உஹது களங்களிலும், மதீனத்து வீதிகளிலும் எந்த இரு சக்திகள் நடைபோட்டனவோ அவை இன்றும் ‘ஹக்’குக்கு எதிராக கச்சை கட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றன. அதே நிராகரிப்பின் நெடுந்தீமை; அதே நிஃபாக்கின் நச்சுத்தன்மை குர்ஆனுடைய, இஸ்லாத்தினுடைய வேர்களை வெட்டி வீசுவதில் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி வழிமுறைகள் உள்ளன. இஸ்லாத்தைத் தற்காத்துக் கொள்ளவும், தக்கவழியில் சேவகம் புரியவும் குஃப்ருடைய தீமைகளை பற்றித் தெரிந்து கொள்வது எந்த அளவு அவசியமோ, நிஃபாக்கின் நச்சுத்தன்மையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதும் அதே அளவு அல்லது அதை விடவும் அதிகம் அவசியம் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

என்ன ஒரு வியப்பான விஷயம் பார்த்தீர்களா? ஒரு சில ஆயிரம் முஸ்லிம்கள் கொண்ட ஒரு சிறு கூட்டம் ஒரு காலத்தில் ரோமானிய, பாரசீக பேரரசுகளின் புகழை மண்தோண்டிப் புதைத்தது. அந்நாட்டு மாளிகைகளில் தன் வெற்றிக் கொடியை

நிலைநாட்டியது. அவர்களுடைய ஊக்கமும், உத்வேகமும் குன்றிப் போய்விடவில்லை. அவர்களுடைய உடல்கள் சோர்ந்து தளர்ந்து போய்விடவில்லை. எண்ணிக்கையில் குறைந்திருந்த போதிலும் அந்த முஸ்லிம் உம்மா மண்ணுலகில் மனிதர் வாழ்ந்த பகுதியெங்கினும் தன் மேன்மையின் மாட்சியை பரப்பியிருந்தது! ஆனால், அதே இஸ்லாமிய பெயர் தாங்கியவர்கள், அதே குர்ஆனைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்கள் இன்று கோடிக் கணக்கில் இருந்தும், வான்வெளியில் இலக்கின்றிப் பறக்கும் தூசுகளைப் போல மதிப்பற்று உள்ளனர். ஜாஹிலிய்யத்தின் பிடிகளில் முழுமையாக அவர்கள் சிக்குண்டுள்ளனர். இஸ்லாமிய அமைப்பென்பது ஏதோ பழங்காலப் புராணங்கள் போல உள்ளது. அதைப் பற்றி வாய்திறக்கு முன்னால் அதனைப் பின்பற்றுபவர்களும், பிரச்சாரம் செய்பவர்களும் தங்கள் வீட்டுக் கதவுகளை பலமாக அறைந்து சாத்தி விடுகின்றார்கள். கடைசியில், இதற்கு காரணம் தான் என்ன? ‘ஹக்’கின் இயல்பு ஒரு வேளை மாறிவிட்டதா? இறைவனின் சட்டம் தான் புரண்டு விட்டதா? ஒரு காலத்தில், இஸ்லாம் மேலோங்க வேண்டும் என்பது இறைநியதியாக இருந்தது. இப்போது குஃப்ரு மேலோங்க வேண்டும் என்பது இறை நியதியாக ஆகி விட்டதா என்ன? இல்லை; இல்லை என்பது தான் பதிலாக இருந்தால், இறைவனின் நியதி என்றுமே மாறுவதில்லை என்பது தான் உண்மையாக இருந்தால், முஸ்லிம்களுடைய உள்ளங்கள் தாம் மாறி விட்டன; இஸ்லாத்தின் இயல்பு அப்படியே தான் உள்ளது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

நாற்பது, ஐம்பது கோடி முஸ்லிம்களைப் பார்த்து மலைத்துப் போய்விடக் கூடாது.* இது முழுக்க முழுக்க பரிபூரண முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை அல்ல; தங்கள் செயல்(அமல்)-களால் முனாஃபிக்கீன்களாக திகழ்பவர்கள் தான்? தங்கள் கொள்கையில் முனாஃபிக்கீன்களாக உள்ளவர்களும் கூட இதில் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். எல்லாத்திசைகளிலும் பாவியுள்ள அவர்களின் எண்ணிக்கை, ஏராளமாக உள்ள முஸ்லிம்களின் ஈமானையும் ஒன்றுமில்லாமல் இற்றுப் போகச் செய்து விட்டது. உண்மையில், இது இஸ்லாமிய

உடலைப் பிடித்துக் கொண்ட யானைக்கால் வியாதியாகும்! அவ்வுடம்பின் இயற்கையான சக்தியை இயங்க விடாமல் செயலிழக்கச் செய்து விடுகின்றது. கண்களை சிமிட்டிக் கொள்வதால் எந்தப் பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. இத்தகைய சந்தர்ப்ப வாதமும், சறுக்கல் தன்மையும் இஸ்லாமிய ரோஷத்துக்கு ஏற்றவையே அல்ல! எனவே, குஃப்ரை ஒழிக்க கையை ஓங்கும் முன் நம்முடைய உடலில் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இந்நச்சு நோயை முழுக்க, முழுக்கக் களைவது - அதற்காக, கத்தி வைத்து வெட்டி வீசுகின்ற நிலை ஏற்பட்டாலும் துணிந்து அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்வது - நலம். உம்மத்தே முஸ்லிமாவில் வெளிப்படையான 'பிரம்மாண்டம்' தெரிவதை குர்ஆனும், இஸ்லாமும் ஒரு போதும் விரும்புவதே இல்லை. மாறாக உள்ளது முழுக்க உண்மையானதாக, செறிவுள்ளதாக (Solidarity) இருக்க வேண்டும் என்பதையே அவை விரும்புகின்றன.

*இந்நூல் 1950-க்கு முன்னால் வெளிவந்தது. இது அப்போதைய உலக முஸ்லிம் மக்கள் தொகை ஆகும். தற்போதைய உலக முஸ்லிம் மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 40 கோடி!

வெளிப்படையான தோற்றம் பீதியைத் தருவதாக இருப்பதால் எவ்வித பலனுமில்லை. எனவே, உண்மைக்கு மாற்றமான போலித்தனங் கொண்ட பிரம்மாண்டம் இல்லாத இயற்கையான செறிவுத் தன்மை விரவிய தன்மை தான், வலிமை தான் இஸ்லாத்தின் உண்மையான பலம் ஆகும்.*

குர்ஆனுடைய மொழியில் இதனை 'தம்ஹீசு'** என்று கூறலாம். குர்ஆன் இதற்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை அறிவுள்ள ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ளலாம். ஹிஜ்றத்துக்கு கொஞ்சகாலம் முன்பு இறங்கிய அத்தியாயங்கள் மற்றும் மதனீ அத்தியாயங்கள் குறிப்பாக சூரத்துல் அன்கபூத், சூரத்துந் நிசா போன்றவற்றை - ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த உண்மை தெள்ளத்தெளிவாக புலப்பட்டு விடும். வாய்மை மிக்க முஃமின்களிலிருந்து, வாய்ச்சொல் வாக்குறுதியாளர்களை இனம் பிரித்தறிவது செறிவுபடைத்த இஸ்லாமிய சீரமைப்புக்கு எவ்வளவு தூரம் இன்றியமையாதது என்பது புரிந்து போகும்.

இந்த முக்கிய கடமையை புறந்தள்ளி விட்டு, 'வந்த வேலை'யை கவனிப்பது நபித்துவத்தின் காலத்திலேயே நிகழவில்லை என்றால், வேறெந்த காலங்களில் சாத்தியப்படும்? எனவே, சமூகம் தன் ஒட்டுமொத்தப் பொறுப்பை - ஷஹாதத்துல் ஹக் கடமையை - நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் மனதுக்கு பிடிக்காத இந்த முக்கியப் பணியையும் ஆற்றியே தீர வேண்டும்.

*'கத்தி வைப்பது', 'அறுவை சிகிச்சை செய்வது', 'போலித்தனமான பிரம்மாண்டம்' என்பனவற்றின் பொருள் இக்காமத்தே தீன், இஹ்யா-யே-இஸ்லாம் முயற்சிகளில் அவர்களை ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கக் கூடாது என்பதாகும். அரசியல், சமூக அளவில் அவர்களை 'முனாஃபிக்குகள்' என்றுமுடிவு கட்டி அறிவிப்பது அல்ல இதன் பொருள்! மில்லத்திலிருந்து அவர்களின் உறவுகளை அடியோடு கத்தரித்து எறிந்து விடுவதும் அல்ல!

**மாசுகளை அகற்றி மாசற்றதை தனியே பிரித்தெடுத்தல் - சொற் பொருள் *(3 : 141,154)*

இஸ்லாமிய விரோதிகளுக்குக் கிடைத்துள்ள அற்புத அதிர்ஷ்டமோ, இல்லை நம்மைப் பிடித்துள்ள துரதிருஷ்டமோ தெரியவில்லை? இதற்கு முன்னால் இல்லாத அளவு காலம் இப்போது இவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. அபுஜஹலும், அபுலஹபும் தங்கள் பெயர்களை பகிரங்கமாக கூறி விடுகிறார்கள். அவர்களை நாம் வெளிப்படையாகவே அறிந்து கொள்கிறோம். அவர்களின் தீமைகளை விட்டு விலகியும் விடுகிறோம். ஆனால் அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை அப்துல்லாஹ் இப்னு சபா - போன்றோர் நம்முடைய ஜமாஅத்தில் கணக்கே இல்லாமல் ஏராளனமாய் உள்ளனரே? அவர்களை எப்படித்தான் அறிந்து கொள்வது? மற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டு விடுங்கள்! இதற்கு என்ன வழி என்பதை மட்டுமாவது கூறுங்கள். ஏனெனில் அவர்களுடைய பெயர்களோ முஸ்லிம்களுடைய பெயர்கள். அவர்கள் வாயைத் திறந்தாலோ இஸ்லாமியப் பற்றும், பாசமும், அன்பும், கவலையும் கொண்ட முழக்கங்களே ஒலிக்கின்றன பல

நேரங்களில் இவர்கள் கைகளில் தஸ்பீஹ்களோடும், கக்கத்தில் முசல்லா (தொழுகை விரிப்பு)களோடும் தான் காட்சியளிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிந்தையைத் துளைத்து, உள்ளங்களை ஊடுருவிப் பார்த்து அவர்களால் ஏற்பட உள்ள தீங்குகளை அடையாளங் காட்டும் இறைத்தூதரின் தீர்க்கதரிசனத்தை இப்போது எங்கே போய் தேடுவது? சரியான நேரத்தில் சட்டென்று திரையைக் கிழித்து 'இன்னல் முனாஃபிக்கூன லகாஃதிபூன்' என்று நம்மை உரத்த குரலில் எச்சரித்த அந்த இறைக்குரலை இப்போது எப்படி கேட்பது?

முஃமினுக்கும், முனாஃபிக்குக்கும் இடையிலான சட்டரீதியான துல்லியமான வரையறைகளை வகுப்பது கஷ்டமான ஒன்று. இன்னுஞ் சொல்லப்போனால் இயலாத ஒன்று - என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் இஸ்லாமிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில், இஸ்லாமிய சமூகத்தில் நம்பகத்தன்மை பெற்றோர் யார்? நம்பகத் தன்மை அற்றோர் யார்? என்பதை அறிந்து கொள்வது ஒன்றும் இயலாத காரியம் அல்ல! குர்ஆன் ஹகீம், ரப்புல் ஆலமீனால் இறக்கப்பட்டதாக இருந்தால், உலகின் கடைசிப் பகுதிவரை வழிகாட்டும் இறுதிச் சொல்லாக இருந்தால், இந்த இக்கட்டான, திக்குத் தெரியாமல் முழிக்கும் சூழ்நிலையிலும் அது நமக்குக் கண்டிப்பாக வழிகாட்ட வேண்டும்! நிஃபாக் நோயின் ஒவ்வொரு நச்சையும் ஆள்காட்டி விரலால் அடுத்தடுத்து சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்! எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்போ, என 'இந்தப்' புற்றுகளைப் பற்றி எச்சரிக்க வேண்டும்! இந்த நோக்கத்தோடு நாம் குர்ஆனை ஆராய்ந்தால் அது நிஃபாக்கின் பலதரப்பட்ட விஷயங்களையும் - ஒவ்வொரு உறுப்புக்களையும் சுட்டிக்காட்டி - வரைந்து விளக்குகிறது. அதன் முகமூடிகளை நீக்கி நாம் தெரிந்து கொள்ளத் துடிக்கும் அதன் உண்மை உருவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

வாருங்கள்! அதன் வடிவங்களைக் காணலாம். அதற்கு முன், திரையில் தெரியும் வடிவழகின் அலங்காரங்களைக் காணும் முன், திரையை நீக்கி அதன் உள்ளமையையும் பார்த்து விடலாம். நிஃபாக்கின் உண்மை தான் என்ன? அதில் பொதிந்து உள்ளது

தான் என்ன? என்பதையும் தெரிந்து கொள்வோம். ஏனெனில் அதன் இயல்பை அறியாமல் வெளிப்புற வடிவங்களை எடைபோட்டுப் பார்க்க இயலாது.

நிஃபாக் என்றால் என்ன?

'கடந்து செல்வது' - 'நிஃபாக்' என்பதன் மூலச் சொல்லான 'நஃபக்' என்பதன் உண்மையான பொருள் இதுதான்! நாளடைவில் இதிலிருந்து கிளம்பிய எல்லா கிளைச் சொற்களிலும் வேர்ச்சொல்லின் இந்த மூல அர்த்தம் தொக்கியே நிற்கின்றது. உதாரணமாக சுரங்கம். அதன் ஒரு வழியாக உள்ளே சென்று மறுவழியாக வெளியே வந்து விடலாம். சுரங்கத்தை அரபியில் 'நிஃபக்' என்று அழைப்பர். உள்ளே செல்ல ஒன்றும், வெளியேற ஒன்றுமாய் இருதுளைகளைக் கொண்ட எலி வளைக்கோ, 'நாஃபுக்கா' என்று பெயர். பைஜாமாவின் நாடாத்துளைக்கும் 'நைஃபக்' என்பது தான் பெயர். இவையனைத்திலும் நுழைந்து கடந்து செல்லும், கடந்து போய் வெளியேறும் பொருள் உள்ளதல்லவா? இதே கூட்டத்தைச் சேர்ந்தது தான் 'நிஃபாக்' என்ற சொல்லும்! அதன் பொருளாவது :

"ஷரீஅத்தின் ஒரு வாயில் வழியாக உள்ளே நுழைந்து இன்னொரு வாயில் வழியாக வெளியேறி விடுவது!" (முஃப்ரதாத்து இமாம் ராகிப்)

தீனுக்குள் நுழைந்து, பின் வெளியேறுவது இரண்டு காரணங்களுக்காக நிகழலாம்.

1) தீனுக்குள் நுழைவது மக்களுக்கு காட்டுவதற்காக இருக்கும். உள்ளத்திலோ குஃப்ரும், நிராகரிப்பும் அச்சுப் பதித்தாற் போன்று அப்பிக் கொண்டிருக்கும்.

2) தீனில் வந்தது என்னவோ இஸ்லாத்திற்காகத்தான். ஆனால் அது எந்த அளவு பலவீனமாக உள்ளது என்றால் மற்றைய தொடர்புகள் எல்லாம் அதை எளிதில் அடக்கி ஆதிக்கம்

செலுத்துகின்றன.

*முதல் வகை நிஃபாக்கை ‘நிஃபாக்குல் அக்கீதா’ (*Hypocrisy in belief *- கொள்கையில் இரட்டை வேடம்) என்றும், இரண்டாம் வகை நிஃபாக்கை ‘நிஃபாக்குல் அமல்’ (*Hypocrisy in deed and actions *- செயல்களில் இரட்டைவேடம்) என்றும் நாம் கூறுகிறோம். பேராசான் ஷாஹ் வலியுல்லாஹ் (ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி) கூறுகிறார்கள் :*

“தூதுத்துவ காலகட்டத்தில் இருவகையான முனாஃபிக்குகள் காணப்பட்டார்கள். ஒரு வகையினர், வாயளவில் ஷஹாதத் கலிமாவை மொழிந்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய உள்ளங்களிலோ குஃப்ரும், ஹுஜூதும் - இறை நிராகரிப்பும் இறை மறுப்பும் - நீக்கமற நிறைந்திருந்தன. மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக இவர்கள் இவ்விதம் சொல்லி வந்தார்கள். ‘முனாஃபிக்கீன்கள் நரகத்தின் மிக கீழ்த்தட்டிற்கே செல்வார்கள்’ (4 : 145) என்று குர்ஆன் இவர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகின்றது.

இரண்டாவது வகையினரோ இஸ்லாமிய வட்டத்ததிற்குள் நுழைந்திருந்தார்கள். ஆனாலும், அவர்களுடைய ஈமான் மிகவும் பலவீனமானதாக, வலிமையற்று இருந்தது. (இந்த ஈமானிய பலவீனத்தில் பல்வேறு பிரிவுகள் தென்பட்டன) உதாரணமாக :

1) ஒரு பிரிவினர் எது செய்வதாக இருந்தாலும் தமது சமுதாயத்தினரின் போக்கைப் பார்த்துப் பார்த்துச் செய்வார்கள். சமுதாயத்தினர் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொண்டால் அதைப் பின்பற்றி இவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அவர்கள் காஃபிர்களாக இருந்தால் இவர்களும் காஃபிர்களாகவே இருப்பார்கள்.

2) இரண்டாவது பிரிவினருடைய உள்ளங்களில் கீழ்த்தரமான உலகப் பொருட்கள் மீதான காதல் நீக்கமற நிறைந்திருந்தது. அல்லாஹ்வின் மீதான, அவனுடைய தூதர் மீதான அன்புக்கோ, பாசத்திற்கோ அங்கே கொஞ்சங்கூட இடமேயில்லை. பொருள் மீதான பேராசையும், பொறாமை, மனப்புழுக்கம் போன்ற துர்ச்செயல்கள் எந்த அளவு வியாபித்திருந்தன என்றால்,

துஆக்களின் இனிமையையோ, வழிபாடுகள் - இபாதத்துகளின் வனப்பையோ அவர்களால் நுகரவே முடியவில்லை.

3) மூன்றாவது பிரிவினரையோ பொருளாதார ஆசைகளும், பலாபலன்களை கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தலும் அடியோடு பைத்தியங்களாக ஆக்கி விட்டன. மறுமையைப் பற்றியும் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்ப்போம். அங்கும் நமக்கோர் இடத்தை தெரிவு செய்வோம் என்ற சிந்தனை எழுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

4) நான்காவது பிரிவினருக்கோ அண்ணலெம் பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லம் அவர்களுடைய தூதுத்துவத்தின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையே ஏற்படவில்லை. இதைப்பற்றிய இல்லாத, பொல்லாத சிந்தனைகளும், வீண் கற்பனைகளும் அவர்களின் மனங்களை ஆக்ரமித்திருந்தன. ஆயினும் இஸ்லாமிய அடையாளத்தை தங்கள் கழுத்துகளிலிருந்து அகற்றி எறியும் அளவுக்கு, இஸ்லாமிய வட்டத்தை விட்டு வெளியேறி விடும் அளவுக்கு அவர்கள் செல்லவில்லை. இத்தகைய தவறான எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கு காரணம் என்னவென்றால், அண்ணலார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை சாதாரணதொரு மனித வாழ்க்கையைப் போன்றிருந்ததும், இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தின் பிறப்பு தனது சூழலின் மீது இயற்கைக்கு மாற்றமான எந்த அற்புதத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாத சாதாரண வளர்ச்சியாக இருந்ததுவுமேயாகும்! (இவ்விரண்டு விஷயங்களுமே அவர்களுடைய 'மதியீனமான கற்பனை'க்கு உகந்ததாகவே இல்லை!) இவையும், இன்னும் இது போன்ற சில விஷயங்கள்களும் அண்ணலாரின் (ஸல்) தூதுத்துவத்தின் மீதே அவர்களை அதிருப்தி கொள்ளச் செய்தன.

5) ஐந்தாவது பிரிவினரின் உள்ளத்திலோ இனப்பற்றும், குலப்பெருமையும் மிகைத்திருந்தன. தங்கள் குலத்திற்கும், கோத்திரத்திற்கும் உதவி செய்யவும், உறுதுணையாய் நிற்கவும் - அது இஸ்லாமிய நலன்களுக்கு எதிராய் இருந்தாலும் கூட - அவர்களை அது தூண்டியது. இதனால் ஹக்குக்கும், பாத்திலுக்கும் இடையிலான போரில் ஹக்குக்கு

காயமேற்படுகின்றதே என்று கூட அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.

நிஃபாக்கின் இந்த வகைதான் அமல்களில் நிஃபாக், அல்லது (அஃக்லாக்) ஒழுக்கங்களில் நிஃபாக் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிய குர்ஆனிய கருத்துக்களைத்தான் ஷாஹ் வலியுல்லாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் இரத்தினச் சுருக்கமாக இங்கே ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அலசியுள்ளார்கள். இனிமேல் நாம் காணப்போவது இந்த இரத்தினச் சுருக்கத்தின் விளக்கமான தெளிவுரையைத் தான்! எனவே இவ்வாய்வுக் கண்ணோட்டத்தை நினைவில் பதித்துக் கொள்ளுங்கள்.

நிஃபாக்கை இயக்கும் காரணிகள்

எந்தெந்தக் காரணங்களால் ஒரு மனிதன் நிஃபாக்கைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றான் என்பதை பட்டியலிடவே முடியாது. எனினும், அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் மூன்றே ஆகும்.

1. உள்ளுக்குள் ஊடுருவி இஸ்லாத்தை உலுத்துப் போக வைக்கும் எண்ணம்.

2. பொருளாசையைப் பூஜிக்கும் தன்மை.

3. உண்மையான தீனின் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத பண்பு.

இவற்றுள் முதலாவது காரணி முழுக்க முழுக்க ‘நிஃபாக்குல் அக்கீதா’ வோடு தொடர்புடையது என்றால் மூன்றாவது முழுக்க முழுக்க ‘நிஃபாக்குல் அமல்’ லோடு தொடர்புடையது. இரண்டாவது காரணியோ இரண்டோடும் தொடர்புடையது. முனாஃபிக்கீன்களின் செயல்களாகக் குர்ஆன் கூறுவனவற்றை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் இம்மூன்று காரணிகளுள் ஏதேனும் ஒன்று அவற்றின் பின்னால் நின்று இயக்குவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக:

1.‘மஸ்ஜிதுல் ழிரார்’ பள்ளிவாசலைக் கட்டியவர்களின் நோக்கம் தான் என்ன? உள்ளுக்குள்ளேயே ஆழக்குழி தோண்டி இஸ்லாத்துக்குச் சமாதி கட்டுவது தான்! பள்ளிவாசல் கட்டியதன் நோக்கம் என்று அவர்கள் ‘நாங்கள் நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் நாடவில்லை’ என்று தான் கூறினார்கள். அவர்கள் படு பொய்யர்கள் என்று அல்லாஹ் கூறினான். அவர்கள் உள்ளங்களில் மறைந்திருந்த நோக்கத்தையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினான்.

முஸ்லிம்களுடைய ஒற்றுமையை, ஐக்கியத்தை சிதைக்க வேண்டும்; அவர்களுடைய வலிமையை சிதறடிக்க வேண்டும் என்பது தான் அவர்களுடைய குறிக்கோள்.

2.ஒரு சிலரோ முஸ்லிம்களோடும் நட்போடு இருந்தார்கள்; இஸ்லாமிய விரோதிகளோடும் நட்புரிமை கொண்டாடினார்கள். ‘தாங்கள் பத்தரை மாற்று முஸ்லிம்கள்’ என்று இங்கே காட்டிக் கொண்டார்கள். ‘நாங்கள் முஸ்லிம்களாக இல்லவே இல்லை’ என்று அங்கே மார்தட்டிக் கொண்டார்கள். பொருளை மட்டுமே பூசிக்கும் தன்மையும், தன்னலமும் தான் அவர்களை இவ்வாறு செய்யத் தூண்டின. இரண்டு புறங்களிலிருந்தும் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; பலன்களை அனுபவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் இத்தகைய இரட்டை முகமூடிக்காரர்களின் குறிக்கோள். (4:141)

அல்லது குறைந்தபட்சம் இரு தரப்பினருடைய பிடியிலிருந்தாவது தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்; யாருடைய எதிர்ப்பையும் சம்பாதித்து விடக் கூடாது என்ற தன்னலம். (4:91)

“உங்களிடமும் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டும்; தமது சமுதாயத்தாரிடத்திலும் பாதுகாப்பு பெற வேண்டும் என விரும்புகிறார்கள்.” (4:91)

3.உஹதுப் போர்க்களத்தில் திடீரென்று ஏற்பட்ட களேபரத்தின் போது, பாதகமான சூழ்நிலையில் என்னன்னவோவெல்லாம் ஈமானுக்குச் சம்பந்தமே இல்லாத வகையில் எப்படியெல்லாம் கற்பனை செய்து கொண்டார்கள் ஒரு சிலர்!

அதற்கு என்ன காரணம்? அறியாமை; குர்ஆனுடைய தத்துவங்களைப் பற்றியும், இஸ்லாமியப் போதனைகளைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளாதது தானே!

மூன்று காரணிகளுக்கான உதாரணங்கள் இவை! நீங்கள் எந்தவொரு முனாஃபிக்கீனின் சிந்தையைச் சற்றே திறந்து பார்த்தாலும், அங்கே இம்மூன்றில் ஏதேனுமொன்று செயல்படுவதை நிச்சயமாகக் காணலாம். முனாஃபிக்கீன்களின் அமல்களை (செயல்களை)க் குறைகூறிக் கண்டிக்கும் திருக்குர்ஆன் அத்தோடு நின்று விடாமல் தொடர்ந்து சில அறிவுரைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. அவற்றை உற்றுப் பார்த்தால் அவை இம்மூன்றில் ஏதேனுமொன்றைக் குறித்தே இருப்பதையும் காணலாம்!

1.அவர்களுடைய சூழ்ச்சிகளாலும், சதிகளாலும் இஸ்லாமிய வளர்ச்சியை தடுத்து நிறுத்தவே முடியாது. இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் தங்களைத் தாமே அழித்துக் கொள்கிறார்கள் - என்று அது புரிய வைக்கிறது.

2.அல்லது, உயிர், பொருள், மனைவி, மக்கள் மீதான அளவற்ற நேசத்தை விட்டும் விலகி இருங்கள். ஏனெனில் இவை சோதனைகளாகும் - என்று கூறுகிறது.

3.அல்லது, தொடர்ந்து ஈமானை அதிகரிக்கச் செய்யும் நல்லுபதேசங்களையும், ஆதாரங்களையும் அடுக்குகிறது. சந்தேகங்களிலிருந்தும், வீண் கற்பனைகளிலிருந்தும் ஈமானைத் தூய்மையாக்க வல்ல தவ்ஹீது, மற்றும் கியாமத் நாளுடையய அசைக்க முடியாத அத்தாட்சிகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இஸ்லாத்தை ஒழிப்பதற்காகவே உள்ளே நுழைந்தவர்களைப் பற்றி பேசும் போது முதலாம் வகைத் தொனியில் உரையாடுகிறது. எதிரே நிற்பவர்கள் பொருளாசையில் மூழ்கிப் போன முனாஃபிக்குகள் எனும்போது இரண்டாம் வகைத் தோரணையைக் கையாள்கிறது. இஸ்லாத்தைப் பற்றி ஒழுங்காக ஒன்றுமே புரியாததால் முனாஃபிக்குகளாகிப் போனவர்களிடம் பேசும் போது மூன்றாம் வகையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறது.

முனாஃபிக்கீன்களின் பிரிவுகள்

முனாஃபிக்கீன்களின் அடிப்படை பிரிவுகள்

நிஃபாக்கின் அடிப்படைக் காரணங்கள் மூன்று : கொள்கையிலும், செயல்களிலுமாய் வகைகள் இரண்டு எனும் போது, பெருக்கல் கணக்கின்படி ஆறு பிரிவுகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நான்கு பிரிவுகளே உள்ளன. ஏனெனில் அம்மூன்று காரணிகளுள் இரண்டு காரணிகள் ஒரு வகை நிஃபாக்கை மட்டுமே தோற்றுவிக்கின்றன. ஒரு காரணி மட்டும் தான் இரு வகையிலும் - கொள்கையிலும், செயல்களிலும் - நிஃபாக்கை தோற்றுவிக்கின்றது என்பதை ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம். இந்நான்கு பிரிவுகளாவன:

1. உள்ளிருந்தவாறே இஸ்லாத்தை இல்லாதொழிக்க நினைக்கும் கொள்கை முனாஃபிக்.

அதாவது இத்தகையவர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் மீது பற்றோ, பாசமோ அறவே கிடையாது. இஸ்லாத்தை தழுவிக் கொண்டு இஸ்லாத்தை தழுவிக் கொண்டு முஸ்லிம்களுக்குள் ஊடுருவுவது தான் இஸ்லாத்தை அழித்தொழிக்க ஏற்ற வழி என்று கருதுகின்ற பசுத்தோல் போர்த்திய புலிகள்.

2. பொருளியல் நோக்கங்கொண்ட கொள்கை முனாஃபிக்.

அதாவது இவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு இஸ்லாத்தை மறுப்பவர்களாக, இஸ்லாமிய விரோதிகளாக இருப்பார்கள். ஆனால், தங்களுடைய பொருளியல் தேவைகள், தங்களுக்குக் கிடைக்கவுள்ள உலக லாபங்களை மனதில் கொண்டு 'முஸ்லிம்களாக' ஆகியிருப்பார்கள். எனவே, இவர்கள் இஸ்லாத்தில் நுழைந்ததற்குக் காரணம், இஸ்லாத்தை

உள்ளிருந்து வேரோடு சாய்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்று. மாறாக, தம்முடைய சொந்த சுயலாபங்களை கணக்குப் போட்டே இவர்கள் உள்ளே வந்திருப்பார்கள். முதலாம் பிரிவினருக்கோ - இவர்களுக்கு நேர் எதிராக இஸ்லாத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தான் முன்னிற்குமே ஒழிய, பொருளாதாரப் பலன்களை அடைய வேண்டும் என்கிற சிந்தனையெல்லாம் இருக்காது. அதே சமயம் இந்த இரண்டாம் பிரிவினருக்கு இஸ்லாத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமெல்லாம், இருக்கவே இருக்காது என்று நாம் இலேசாக கருதி விடவும் முடியாது. கண்டிப்பாக இவர்களிடமும் அந்த எண்ணம் இருக்கும். இவர்களைத் தூண்டி விடும் காரணி எதுவென்று தான் நாமிங்கே பேசிக் கொண்டுள்ளோம். மனிதனை பின்னாலிருந்து தூண்டி விடும் செயல் ஊக்கமளிக்கும் சக்தி எது? கிரியா? ஊக்கி எது? என்பது தான் கேள்வி. மற்றவை அனைத்தும் அதைப் பின் தொடரும்●˙ அதன் அனுமதி பெற்றே வெளிப்படும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அதுவே முன்னிலை - முதன்மை பெறும்.

3.சந்தேகத்தில் மூழ்கிப்போன செயல் முனாஃபிக்.

அதாவது இவர்கள் இஸ்லாமிய வட்டத்திற்குள் தாம் உள்ளார்கள். இருப்பினும் தவ்ஹீது, ஆஃகிரத், நுபுவ்வத், நன்மை தீமைக்குரிய பிரதிபலன் போன்ற தீனுடைய அடிப்படையான விஷயங்களைக் கூட போதுமான அளவு தெரியாமல் இருப்பார்கள்.

4.பொருள் நாட்டங்கொண்ட செயல் முனாஃபிக்.

அதாவது இவர்கள், இஸ்லாமிய வட்டத்திற்கு வெளியே இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் எந்த அளவு தொடர்பு இருக்குமென்றால், இவர்களுடைய தன்னலமும், இஸ்லாமியப் பண்பும் மோதிக் கொண்டால் இஸ்லாத்துடனான தொடர்பு துண்டு துண்டாக இற்றுப் போய்விடும்.

ஒவ்வொரு பிரிவுகளின் கீழும், மேலும் பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன. ஏனென்றால், நிஃபாக்கை உருவாக்கும் காரணிகள்

எல்லா நேரங்களிலும் ஒரே வடிவங்கொண்ட, ஒரே விதமான முனாஃபிக்குகளையே தோற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. கொள்கையில் நிஃபாக்-கானது எந்நேரமும் ஒரே விதமான பாலிஸியையே கொண்டிருப்பதில்லை. அதே போன்றே செயல்களின் நிஃபாக்-கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்திலேயே வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில்லை. மாறாக, இவற்றின் வடிவங்களும், வெளிப்பாடுகளும் பலதரப்பட்டவையாக உள்ளன. குர்ஆன் இவற்றை விரிவாக அலசி ஆராய்ந்துள்ளது. நிஃபாக் என்றால் என்ன? என்பதை விளக்கமாகப் புரிந்து கொள்ளவும், அதன் வடிவங்களைத் தெளிவாக தெரிந்து கொள்ளவும், அவை அனைத்தையும் அறிந்து கொள்வது அவசியம். அவற்றைப் பற்றியும் காண்போம்.

முதல் பிரிவினர்

இவர்கள் தாம் எல்லோரையும் விட மிக மிக அபாயகரமான பிரிவினர். ஆபத்தானவர்களும் கூட! இஸ்லாத்தை, இல்லாமல் அழித்தொழிப்பது தான் இவர்களுடைய வாழ்வின் குறிக்கோளே! ஏதேனும் ஒரு கட்டாயத்தின் பேரிலோ, நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலோ இவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு வரவில்லை. மாறாக, நிதானமாகத் திட்டமிட்டு தெளிவான குறிக்கோளுடன் தான் இவர்கள் இஸ்லாத்துக்குள் நுழைந்துள்ளார்கள். உள்ளுக்குள் ஊடுருவி சக்தி வாய்ந்த வெடிகுண்டைப் புதைத்து ஒட்டுமொத்தமாக தகர்ப்பது தான் இவர்களின் நோக்கம். இஸ்லாமியப் படையின் உயிர்க் கொல்லிகள் என்று இவர்களைக் கூறலாம். குர்ஆன் இறங்கிய காலத்தில் இத்தகைய முனாஃபிக்கீன்களின் மூன்று பிரிவுகள் அல்லது வெளிப்பாடுகள் (Manifestation) இருந்தன.

1. சூழ்ச்சியின் பிரச்சாரர்கள்

கொஞ்சநாள் கழித்து முர்தத்துகாளகி விட வேண்டும் -

இஸ்லாத்தை விட்டு ஓடி வந்து விட வேண்டும் என்பதற்காகவே இவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். கோணல்மாணலாக முகத்தை சுழித்துக் கொண்டு இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி, உலக மக்களுக்கு குறிப்பாக முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் இஸ்லாத்தைப் பற்றிய வெறுப்பையும், தப்பபிப்பிராயத்தையும் தோற்றுவிக்க வேண்டும்; 'வெளியிலிருந்து பார்த்தால் இஸ்லாம் என்னவோ அழகாகவும், அற்புதமாகவும் தான் தெரிகிறது! உள்ளே சென்று பார்த்தாலோ, அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்?' என்று மக்கள் மத்தியில் பேச்சைக் கிளப்புவார்கள். 'ஒன்றை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உண்மையிலேயே இஸ்லாம் சத்திய மார்க்கமாக இருந்தால், நாங்கள் எதற்காக அதனை விட்டு வெளியேறி வர வேண்டும்?' என்று சந்தேகம் எழுப்புவார்கள். இவ்வாறாக, இவர்கள் எதிர்முனையில் நின்று போராடும் எதிரிகளுக்கு (அயிம்மத்துல் குஃப்ர்) கூர்மையான ஆயுதமாக மாறி விடுவார்கள். அவர்கள் இவர்களுடைய 'இர்திதாதை' காட்சிப் பொருளாக்கி இஸ்லாத்திற்கெதிரான பலமான பிரச்சாரத்தை முடுக்கி விடுவார்கள். 'பார்ப்பதற்கு என்னனவோ இஸ்லாம் அட்டகாசமாகத்தான் தெரிகிறது. ஆனால் உள்ளே என்ன நடக்கின்றது என்பதை இந்த அனுபவசாலிகளிடம் கேளுங்கள்!' தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்கி இவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொண்டார்கள். உள்ளே உண்மையான உருவத்தை அப்பட்டமாக கண்டவுடன் அதிகநாள், அங்கே இருக்கப்பிடிக்காமல் அப்படியே போட்டுவிட்டு வந்து விட்டார்கள்.

குர்ஆன் இப்பிரிவினரைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறது.

"வேதம் அருளப்பட்டவர்களில் ஒரு பிரிவினர் (தங்களுக்கிடையே) கூறிக் கொள்கிறார்கள். "(இந்த நபியை) நம்பியவர்கள் மீது இறக்கியருளப்பட்டவற்றை முற்பகலில் நம்பி, பிற்பகலில் நிராகரித்து விடுங்கள்! (இப்படிச் செய்வதால்)

நம்பிக்கையாளர்கள் (தம் நம்பிக்கையை விட்டு) திரும்பி விடக் கூடும்." (ஆல இம்ரான் - 72)

இஸ்லாமிய ஒற்றுமையைக் குலைக்க வேண்டும்; ஐக்கியத்தைச் சிதைக்க வேண்டும், என்பதற்கான விரோதிகளின் எவ்வளவு அற்புதமான வழிமுறை இது? இதனை தெள்ளத்தெளிவாக, இன்னும் விளக்கமாகப் புரிந்து கொள்ள இவ்வாறு செய்தவர்கள் யார்? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய சூழ்ச்சியின் பிரச்சாரகர்கள் முஷ்ரிக்கீன்கள் அல்லர்; மாறாக, அஹ்லுல் கிதாப் - வேதம் வழங்கப்பட்டவர்கள்! ஒரு வேளை முஷ்ரிக்கீன்களில் யாராவது இவ்வாறு செய்திருந்தால் அது எடுபடாமல் போயிருக்கும். பெரிய தாக்கத்தை ஒன்றும் ஏற்டுத்தி இருக்காது. ஏனென்றால், 'காலங்காலமாக இவர்கள் ஷிர்க்கிலேயே மூழ்கிக் கிடந்தவர்கள் தவ்ஹீத், மஆத், நுபுவ்வத், வஹியைப் பற்றியெல்லாம் இவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? எனவே தான், குர்ஆனின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை இவர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலாமல் போய் விட்டது. அதனால் தான் போன வேகத்தில் திரும்பி ஓடி வந்து விட்டார்கள்', என்று ஒரு பேச்சு கிளம்பியிருக்கும். அதற்கொரு காரணமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் 'போய்விட்டு' வந்தவர்கள் அஹ்லுல் கிதாபுடைய 'உலமாக்களா' கத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்-இந்தப் பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது. இவர்களுக்கு தெரியாது என்று சொல்ல வாய்ப்பே இல்லையே! தவ்ஹீது, மஆத், நுபுவ்வத் என்று எல்லா விஷயங்களைப் பற்றிய 'அறிவு' ஏற்கனவே இவர்களுடைய மூளைகளில் நிரம்பி வழிகிறதே! எனவே, இவர்களைப் போன்றோர் உள்ளே போய்விட்டு முகத்தை அஷ்டகோணலாக்கிக் கொண்டு திரும்புகிறார்கள் என்றால் அது ஒரு பொய்யான மார்க்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

இறைவன் அருளால் அவர்களுடைய இந்த முயற்சிகள் எந்தவித வெற்றியையும் தரவில்லை என்பது வேறு விஷயம்!......

2. இஸ்லாமிய விரோதிகளின் உளவுப் படையினர்

முஸ்லிம்களுடைய அரசியற் கொள்கைகள், வியூகங்களை உளவறிந்து தெரிந்து கொண்டு தம் சமூகத்தாருக்கோ, அல்லது பிற இஸ்லாமிய விரோத சக்திகளுக்கோ தகவல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, இப்பிரிவினர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கூறி உள்ளே நுழைந்தனர். குர்ஆன் இவர்களை இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துகிறது.

“அவர்கள் பொய்யுரைகளை அதிகமாகச் செவிமடுக்கின்றார்கள்; உங்களிடம் என்றுமே வந்திராத மற்றவர்களுக்காக இரகசியங்களைத் துப்பறிந்து கொண்டு திரிகின்றார்கள்.” (அல்மாயிதா - 41)

அவர்களுடைய சதிவேலைகள், பீதியைக் கிளப்பும் போக்கு இவற்றைப் பற்றி குர்ஆன் இவ்வாறு விளக்கியது.

“நாங்கள் கீழ்படிகின்றோம் என (நேரில்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் உம்மை விட்டு வெளியேறி விட்டால், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் இரவில் கூடி நீர் கூறுகின்றவற்றிற்கு எதிராக சதித்திட்டம் தீட்டுகின்றனர். .... அமைதியளிக்கக் கூடிய அல்லது அச்சம் தரக்கூடிய ஏதேனும் செய்தி அவர்களிடம் வந்தால், அதனை அவர்கள் பரப்பி வருகின்றார்கள்” (அன்னிஸா : 81,83)

“எவர்கள் இரகசியப் பேச்சுக்களை பேசுவதை விட்டுத் தடுக்கப்பட்டிருந்தார்களோ, அவர்களை நீர் பார்க்கவில்லையா, என்ன? அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்த செயல்களையே மீண்டும் செய்கின்றார்கள். மேலும், இவர்கள் தங்களிடையே ஒளிந்து ஒளிந்து பாவமான - வரம்பு மீறுகின்ற, தூதருக்கு மாறு செய்கின்ற பேச்சுக்களையே பேசுகின்றார்கள்.” (முஜாதலா - 8)

அவர்கள் உளவு பார்த்து வந்ததால் தங்களுடைய திருட்டுத்தனம் வெளிப்பட்டு விடுமோ என்று மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள். எச்சரிக்கை உணர்வில் அவர்கள் ஒன்றும் சோடை போய்விடவில்லை. ஆனாலும்,

உள்ளுக்குள்ளாக அவர்களுடைய மனமே அவர்களை அரித்துக் கொண்டிருந்தது. இஸ்லாமிய விரோதி, எதிர்ப்பாளன் தன்னுடைய பகைமையை ஏதோ ஒரு வகையில் வெளியே கொட்டி விடுகின்றான். அவனுடைய மனது எப்படியோ ஒரு மாதிரி இலேசாகி விடுகின்றது. ஆனால், உளவு பார்ப்பதற்காக கடும் எச்சரிக்கை உணர்வைக் கையாள்பவர்களின் செயல்கள் திரைகளால் மறைக்கப்பட்டு இருக்கும். அவர்களுடைய உள்ளங்களோ மனப்புழுக்கத்தினால் வெந்து கொண்டிருக்கும். எதே ஒரு வழியில் உள்ளே இருப்பதை வெளியே கொட்டி நிம்மதி அடையவும் அவர்களால் இயலாது. எனவே, இயல்பாகவே இது போன்ற உளவு பார்க்கும் முனாஃபிக்குகளின் உள்ளங்கள் அணையாத அடுப்பைப் போன்று கனன்று கொண்டே இருக்கும். முஸ்லிம்களுடைய உயர்நிலை, மேம்பட்ட வாழ்வு இவற்றைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவர்களுடைய வயிறு பற்றி எரியும் ஏதேனும் தீங்கு, தொல்லை முஸ்லிம்களுக்கு நேர்ந்து விட்டாலோ இவர்கள் துள்ளிக் குதிப்பார்கள்.

பொறாமைக் கறுப்படித்துப் போன இவர்களுடைய உள்ளங்களை, திரை விலக்கி குர்ஆன் காட்டுவதைப் பாருங்கள்.

“அவர்கள் உங்களைச் சந்திக்கும் போது, ‘நாங்களும் (உங்களுடைய தூதரையும், வேதத்தையும்) நம்புகின்றோம்.’ எனக் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் உங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதுமே, உங்கள் மீது மன எரிச்சல் கொண்டு தம் விரல் நுனிகளைக் கடிக்கின்றார்கள். ...... உங்களுக்கு நன்மை ஏதும் கிட்டி விட்டால் அது அவர்களை வருந்தச் செய்கின்றது. உங்களுக்குத் துன்பம் நேர்ந்து விட்டாலோ, அது அவர்களை மகிழ்வுறச் செய்கின்றது” (ஆல இம்ரலன் - 119,120)

3. பிரிவினையைத் தூண்டி விடுவோர்

இஸ்லாமிய ஒற்றுமையைக் குலைக்க வேண்டும்; ஐக்கியத்தைச் சிதைக்க வேண்டும்; பிளவை ஏற்படுத்த வேண்டும்; ஃபித்னா, ஃபஸாதைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற

நோக்கங்களுக்காகவே இஸ்லாத்தில் நுழைந்தவர்கள் இவர்கள். பொதுவாக இப்பேற்பட்டவர்கள் கொந்தளிப்பான, உணர்ச்சி மயமான சூழ்நிலைகளை எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். இஸ்லாமிய சமூகக் 'கட்டமைப்பு' வலுவாக உள்ள நேரத்தில், ஷைத்தானின் இந்த ஏஜெண்டுகள் அதைப் பிளப்பதற்காக அட்டகாசமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவார்கள். அவர்களுடைய 'ஆசிரியன்' தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து கண்டறிந்த வழிமுறைகள் அவை! மார்க்க ரீதியிலான - மத்ஹப் அடிப்படையிலான பிரிவினைகள்; இனப்பற்று; மொழிப்பற்று; தேசியவாதம்; இவை தாம் அவ்வழிமுறைகள். ஒரு புறத்தில் 'தீனை'ப் பயன்படுத்தியே, 'தீனு'டைய பெயரினாலேயே, 'தீனை' அழித்து விட முயற்சித்தார்கள். 'தீமை'யை 'நன்மை' எனும் பையில் போட்டு 'நன்மை'யின் தலையிலேயே ஓங்கி ஒரே போடாய் போட்டார்கள். விஷக்கடிக்கு நல்ல பாம்பின் நஞ்சை மருந்தாகக் கொடுக்க வந்தார்கள்.

இன்னொரு புறத்திலோ, முஹாஜிரின்கள், அன்சார்களுக்கு இடையே இனவெறியை, குலவெறியை, தேசிய வெறியைத் தூண்டி விட்டார்கள். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் குலங்களுக்கு இடையிலான பகைமையை, பெருமையை ஊதி ஊதிப் பெரிதாக்கி மோத வைக்க நினைத்தார்கள். இவ்விரண்டு கூட்டத்தாரில் ஒரு கூட்டத்தார் தம்முடைய சூழ்ச்சி வலைகளில் சிக்கிக் கொண்டால் போதும், பிறகு இஸ்லாத்தை அழிக்க வேறு வழிவகைகளைத் தேட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது என்று நினைத்தார்கள். சமவெளியில் பரவிப் பாய்ந்தோடும் ஆற்றைப் போல, சந்திப்பவர்களையெல்லாம் அழைத்து அரவணைத்துச் செல்லும் இஸ்லாமியப் பேராற்றை சதிச் சூறாவளிகளால் புரட்டிப்போட நினைத்தார்கள்.

அவர்களுடைய இவ்விரண்டு வகைப்பட்ட முயற்சிகளையும் கீழ்வரும் இரு சம்பவங்கள் மூலம் சரி வர எடை போட்டுப் பார்க்கலாம்.

1. குஃப்ரு மேகங்கள் மக்காவைச் சூழ்ந்து கொண்ட போது, அதை விட்டு விலகி மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்ற அண்ணலெம் பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லம் அவர்கள்

மதீனாவுக்கு வெளியே மூன்று மைல் தொலைவில் 'குபா' என்னும் இடத்தில் ஒரு சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். (நான்கு நாட்களா, பதிநான்கு நாட்களா என்று கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.) அங்கு தங்கியிருந்த போது முறைப்படி ஜமா அத்தோடு தொழுவதற்காக அங்கே ஒரு பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்தார்கள். 'குபா பள்ளிவாசல்' என்று அது புகழ்பெற்றது. ஹிஜ்ரி 9ஆம் ஆண்டு அபு ஆமிர் ராஹிப் என்பவனின் ஆணைக்கிணங்க முனாஃபிக்கீன்கள் அப்பள்ளிக்கு அருகிலேயே இன்னொரு பள்ளிவாசலைக் கட்டினார்கள். 'நோயாளிகள், பலவீனமானவர்கள் மழைக்காலங்களிலும், இருள் நேரங்களிலும் அப்பள்ளிக்கு தொழச் செல்வது கஷ்டமாக உள்ளது. எனவே, அவர்களுடைய வசதிக்காக இப்பள்ளியைக் கட்டியுள்ளோம்' என்று அதைப் பற்றி மக்களிடம் கூறினார்கள். கட்டி முடிந்த பிறகு, "தாங்கள் வருகை தந்து திறந்து வைத்தால் வளமாக - பரக்கத்தாக இருக்கும்!" என்று அண்ணலாரிடமும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு இசைவு தெரிவித்து அண்ணலார் (ஸல்) புறப்படும் முன் 'ஆலிமுல்கைப்' - மறைவான ஞானங்கொண்டவன் அவர்களுடைய முகத்திரையைக் கிழித்து உள்ளக்கறுப்பை வெளிப்படுத்தினான்.

"(அவர்களில்) ஒரு சிலர் ஒரு பள்ளிவாசலை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். எதற்காகவெனில் (சத்திய அழைப்பிற்கு) ஊறுவிளைவிக்க வேண்டும். (அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதற்குப் பதிலாக அவனை) நிராகரிக்க வேண்டும். நம்பிக்கையாளர்களுக்கு இடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும், இதற்கு முன் அல்லாஹ்வையும், அவன் தூதரையும் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த ஒருவனுக்கப் பதுங்குமிடமாக்க வேண்டும் என்பதற்காக! மேலும், "நாங்கள் நன்மையைத் தவிர வேறெதனையும் நாடவில்லை!" என்று அவர்கள் சத்தியம் செய்து கூறுவார்கள். ஆனால், திண்ணமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்பதற்கு அல்லாஹ் சாட்சி அளிக்கின்றான். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் நீர் ஒரு போதும் தொழ வேண்டாம்!" (அத்தவ்பா - 107)

2.பனூ முஸ்தலிக் போரின் போது ஓர் அன்சாரிக்கும், முஹாஜிருக்கும் இடையே தற்செயலாக சிறு கைகலப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. சய்யிதுல் முனாஃபிக்கீன் அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை இதை பொன்னான வாய்ப்பாகக் கருதிப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். அன்சாரிகளின் பெருமைகளை, அவர்களுடைய குலச் சிறப்புகளை நினைவு படுத்தினான். "நேற்று வந்த வந்தேறிகள் இன்று உங்கள் மானத்தின் மீதே கைவைத்து விட்டார்கள். உங்கள் ரோஷத்திற்கு இது இழுக்கு! உங்களுடைய பெருந்தன்மையால் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் உங்களுக்கு முன்னால் நின்று நாக்கில் பல்லைப் போட்டுப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் கீழ்த்தரமானவர்களாக இருக்கும் போது, உங்களை தரந்தாழ்த்திப் பேசுகிறார்கள். வளர்த்த கடா மார்பில் பாய்ந்த கதையாக ஆகி விட்டது!" - அல்லாஹுத் தஆலா இஸ்லாமிய சமூகத்தைப் பிளக்கவல்ல இந்த பித்னாவைக் குறித்து எச்சரிக்கை செய்தான். கண்ணியம், மானம், மரியாதை இவற்றைப் பற்றிய ஜாஹிலிய்யா அளவுகோலையே மாற்றி அமைத்தான்.

"நாங்கள் மதீனாவுக்கு திரும்பிச் சென்றால் எவர் கண்ணியமிக்கவரோ, அவர் கேவலமானவரை அங்கிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்." என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆயினும், கண்ணியமானது அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும், நம்பிக்கையாளர்களுக்குமே உரியதாகும். ஆனால், முனாஃபிக்கீன்களோ அதை அறிவதில்லை!" (முனாஃபிக்கூன் - 8)

இம்மூன்றும் முதற்பிரிவைச் சார்ந்த முனாஃபிக்கீன்களின் உட்பிரிவுகள் ஆகும். மூன்று 'பிரிவுகள்' என்று சொல்வதால் இம்மூன்றுக்கும் இடையே ஏதேனும் எல்லைக்கோடு இருக்கும். ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்ற இரு பிரிவினரின் நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதி விடக் கூடாது. முனாஃபிக்கீன்களின் செயல்வடிவ சதிகளின் அடிப்படைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மூன்று பிரிவுகளை வகுத்துள்ளோம். மற்றபடி, ஒரே ஒரு முனாஃபிக், இரண்டு பிரிவுகளின்

செயல்களைச் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. ‘வித்தை’ தெரிந்த கொம்பனாக ஒரு முனாஃபிக் இருந்தால் அவனால் இம்மூன்று பிரிவுகளிலும் இடம் பிடிக்க முடியும். ஏனெனில், இம்மூன்று பிரிவினரின் தூண்டுகோல், நோக்கம், வாழ்க்கை குறிக்கோள் அனைத்தும் பொதுவானவை. எனவே, அவர்களுடைய செயல்களில் ஒற்றுமை இழையோடுவது தவிர்க்க இயலாதது. எந்த முனாஃபிக், எந்த காரணத்திற்காக ‘முஸ்லிமாக’ மாறி உள்ளான்? என்பதை எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்று நினைப்பது சாதாரண காரியமல்ல!

இரண்டாம் பிரிவினர்

தங்களுடைய பொருளியல் நலன்களுக்காக ‘இஸ்லாமியர்’களாக நடமாடும் கொள்கை முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றி இப்போது பார்ப்போம். இங்கும் நான்கு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

1. இஸ்லாத்தின் புகழைக் கண்டு ‘கலிமா’ சொன்னோர்

முனாஃபிக்கீன்களில் ஒரு பெருங்கூட்டம் - இஸ்லாத்தினால் கவரப்பட்டு அல்ல - இஸ்லாமியப் புகழைக் கண்டு ‘கலிமா’ சொல்லியிருந்தது. அதாவது இவர்கள் காஃபிர்களாக இருந்தார்கள். அதே சமயம் கோழைகளாகவும் வளர்ந்து வரும் இஸ்லாத்தின் புகழ், பெருமைகளைக் கண்டு பீதியடைந்து வேறுவழியில்லாமல் இஸ்லாத்தை ‘ஏற்றுக்’ கொண்டார்கள். குர்ஆன் இதற்குச் சாட்சி கூறுகிறது.

“நாங்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் தாம்!” என்று அல்லாஹ்வின் மீது மீண்டும், மீண்டும் சத்தியம் செய்து அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், ஒரு போதும் அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்களல்லர். உண்மையில் அவர்கள் (உங்களைக் கண்டு)

அஞ்சுகின்ற மக்களாவர்" (அத்தவ்பா - 56)

உள்ளுக்குள்ளாக அவர்களை இஸ்லாத்தை தழுவச் சொல்லித் தூண்டியது, ஈமானிய உண்ர்வோ, இஸ்லாமிய உத்வேகமோ அல்ல! கோழைத்தனம், விரிந்து பரவும் இஸ்லாமியப் புகழைக் கண்டு பீதியினால் உண்டான கோழைத்தனம். பயந்து போய் வேறு வழியே இல்லாமல், இஸ்லாமிய அமைப்பில் நாங்களும் இணைந்து விட்டோம், என்று அவர்கள் தங்கள் இஸ்லாத்தை 'வெளிப்படுத்திக்' கொண்டார்கள். பிரவாகமெடுத்து ஓடும் இஸ்லாமியப் பெருவெள்ளம், நிராகரிப்பாளர்களை அடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு சென்றது போல தங்களையும் கொண்டு போய் விடுமோ என்கிற பயம் தான் அவர்களை இஸ்லாத்தில் 'இணைத்தது'. எனவே, இஸ்லாமிய 'பிடி'யிலிருந்து தப்பிக்க ஒரு சின்னஞ்சிறு வாய்ப்பு கிடைத்தால் கூட போதும். அவர்கள் தங்கள் கழுத்துக்களில் தாங்களாக வலிந்து மாட்டிக் கொண்ட 'தளை'களைக் கழற்றி எறிந்தார்கள். ஏற்கனவே, கண்ட வசனத்தைத் தொடர்ந்து இதையும் குர்ஆன் சொல்கிறது.

"ஏதேனும் ஒரு தஞ்சம் புகும் இடத்தையோ, குகையையோ, நுழைவிடத்தையோ அவர்கள் காண்பார்களேயானால் அங்கே விரைந்து ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள்" (தவ்பா 57)

முனாஃபிக்கீன்களின் இந்த இஸ்லாம், கட்டாயத்தினால் கொண்ட இஸ்லாம் சத்தியத்தை உணர்ந்து ஒப்புக் கொண்ட, மனந்திறந்து ஏற்றுக் கொண்ட இஸ்லாம் அல்ல! ஓரிடத்தில் இதை விளக்கிப் பேசுகிறது திருமறை குர்ஆன்.

"நாங்கள் நம்பிக்கை கொண்டோம்", என்று இந்த நாட்டுப்புற அரபிகள் கூறுகின்றார்கள். இவர்களிடம் நீர் கூறும் - "நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை; வேண்டுமானால், 'நாங்கள் கீழ்படிந்தோம்' என்று கூறுங்கள்; நம்பிக்கை இன்னும் உங்கள் இதயங்களில் நுழையவில்லை" (அல்ஹுஜுராத் - 14)

கோழைத்தனத்தினால் தான் அவர்கள் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். உள்ளங்களோ குர்ஆனிய வாய்மையை நிராகரித்துக் கொண்டே இருந்தன. 'வலிமை'க்குப் பயந்து, வாய்கள் ஓயாது குர்ஆனையும், கொள்கையையும்

'மெய்'ப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தன. இந்த 'உண்மை விரும்பி'களின் உண்மை உருவத்தை உள்ளத்து இரகசியத்தை அவர்களின் செயல்களோ சொல்லாமல் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தன. அவர்களுடைய சிந்தனைப் போக்கு, உரையாடும் தொனி, செயல் ஒழுங்கு என்று எல்லாமே அவர்களுடைய பொய்யான வாதங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டின. சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஓர் உண்மையான முஃக்ளிஸ் முஸ்லிம் உலகத்தில் தனக்குக் கிடைத்த அருட்கொடைகளிலேயே, கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறாக ஈமானைக் கருதுகிறான். எந்த வழியில் ஈமான் அவனிடம் வந்ததோ, யார் மூலமாய் வந்ததோ, அவருக்கு மிகுந்த நன்றிக் கடனும் செலுத்துகிறான். ஆனால், இந்தக் 'கண்காட்சி முஸ்லிம்கள்' என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? தாங்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதால் இஸ்லாத்திற்கு ஏதோ கிருபை செய்துவிட்டதாகக் கருதுகிறார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டது இவர்களுடைய 'பெருந்தன்மை'யாம்! அதற்குரிய நன்றிக்கடனை முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல, அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களும் செலுத்த வேண்டுமாம். ஏனெனில், இவர்கள் 'வந்த'தால், இஸ்லாத்திற்கு 'வலிமை' கூடிப்போயிற்றாம்.

"இவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதை உமக்குச் செய்த பேருதவியாகச் சொல்லிக் காட்டுகிறார்கள்!" (ஹுஜுராத் - 17)

உண்மையிலேயே இவர்கள் முஸ்லிம்களாக, ஈமானியச் செல்வத்தை புரிந்து கொண்டவர்களாக இருந்திருந்தால் அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லவர் நன்றிக்கடன்பட்டிருப்பார்கள்!

இதே சிந்தனை தான் முன்னர் கண்ட முனாஃபிக்கீன்களைப் போல இவர்களையும் முஸ்லிம்களின் பால் வெறுப்புக் கொள்ளச் செய்தது. முஸ்லிம்களுடைய நல்லநிலையை, அவர்களுடைய தொடர்ந்து முன்னேறும் வளர்ச்சியை, வனப்பை கண்டு, கண்டு இவர்களுடைய கண்கள் புழுத்துப் போயின. உள்ளங்கள் சிறுத்து கறுத்துப் போயின! வானம் இடிந்து விழுந்து விடாதா? அடியோடு இவர்கள் அழிந்து போகமாட்டார்களா? முஸ்லிம்களின் தலையில் முசீபத்து

விடியாதா? நாம் இவர்களிடமிருந்து விடுதலையாக மாட்டோமா என்றெல்லாம் இவர்கள் மனதுக்குள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களுடைய உள்ளக்கிடக்கையை குர்ஆன் பல இடங்களில் பிரித்துப் போட்டுக் காட்டியது. அத்தியாயம் தவ்பாவில்,

"உமக்கு ஏதேனும் நன்மை கிடைத்தால், அது அவர்களுக்கு வருத்தத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. உமக்கு ஏதும் துன்பம் நேர்ந்தாலோ, 'நாங்கள் முன்னரே எங்கள் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாய் இருந்து கொண்டோம்' என்று கூறிக் கொண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பிச் செல்கின்றனர். ......(நபியே!) அவர்களிடம் கூறும்! 'எங்கள் விஷயத்தில் இரு நன்மைகளில் ஒன்றைத்தவிர வேறு எதனை நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்? நாங்கள் உங்கள் விஷயத்தில் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம், அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கிறானா? அல்லது எங்களது கைகளில் ஒப்படைக்கிறானா? என்பதைத்தான்!" (தவ்பா - 50,51)

முஸ்லிம்கள் வெற்றியடைவார்களா? தோற்றுப் போய் திரும்புவார்களா? என்பதைக் காண முனாஃபிக்குகள் ஆவலோடு இருந்தனர். 'இரு நன்மைகளில் ஒன்று' என்பது அது தான்! வென்றாலும் நன்மை தான்; தோற்றாலும் நன்மை தான், என்பதை அவர்களிடம் விளக்கிக் கூறி விடும்படி முஸ்லிம்களை அல்லாஹ் வலியுறுத்துகிறான். வென்றாலும் சரி, உலகை விட்டுச் சென்றாலும் சரி எந்நிலையிலும் எங்களுக்கு வெற்றி தான். கொல்லப்பட்டாலோ நிரந்தர வாழ்வான ஷஹாதத்தை அடைந்து கொள்வோம். பாக்கியங்களிலேயே சிறந்த பாக்கியம், உச்சகட்ட பாக்கியம் அது தானே! உதவி செய்யப்பட்டு, வெற்றி அளிக்கப்பட்டாலோ, போராளிகளாக இறைவழியில் முஜாஹிதுகளாக வீடு திரும்புவோம். அதை விடவும் பெரிய கண்ணியம் வேறு என்ன இருக்கிறது? அப்புறம் வருத்தம் என்ன வருத்தம்? நீங்கள் எங்களைப் பற்றி நினைப்பது என்னவாக இருந்தாலும் அது எங்களைப் பொருத்த வரை நன்மையில் தான் முடியும்! உங்களுடைய நிலை தான், அந்தோ பரிதாபம்! எங்கும் நெருப்பு! நெருப்போ நெருப்பு! அழிவின் நெருப்பு! துரதிருஷ்டத்தின் நெருப்பு!

முஸ்லிம்கள் வெல்வார்களா? தோற்பார்களா? என்று முனாஃபிக்கீன்கள் எதிர்பார்த்ததென்னவோ உண்மை தான்! ஆனாலும் குஃப்ருடைய படை, பட்டாளம் ஆள் அம்புகளைப் பார்த்து முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெறுவது குதிரைக் கொம்பு தான் என்ற முடிவுக்குத்தான் வந்திருந்தார்கள். அவர்களோடு ஒட்டிக் கொண்டு அந்தத் துன்பத்தையும் ஏன் சுமப்பானேன் என்று எண்ணித்தான் ஜிஹாத் அறிவிப்பு வந்தவுடனே இல்லாத பொல்லாத நொண்டிச் சாக்குகளைச் சொல்லி விட்டு வெட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

“எங்களுடைய செல்வங்கள், மனைவி, மக்கள் பற்றிய கவலைகள் தாம் எங்களை முற்றிலும் ஈர்த்து விட்டிருந்தன. எனவே, தாங்கள் எங்களுக்காக பாவமன்னிப்பு கோருங்கள்! என்று ருக்கு வராமல் பின்தங்கியிருந்து விட்ட நாட்டுப்புற அரபிகள் உம்மிடம் வந்து கூறுவார்கள். இவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களில் இல்லாதவற்றையல்லவா நாவுகளால் கூறுகிறார்கள். நீர் கேளும்...... “இறைத்தூதரும், இறைநம்பிக்கையாளர்களும் தங்கள் வீடுகளுக்கு திரும்பி வரவே மாட்டார்கள் என்று தானே நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள்!” (ஃபதஹ் - 11,12)

முஸ்லிம்கள் தோற்றுப் போக வேண்டும் என்று இவர்கள் கனவு கண்டதோடு நின்றுவிடவில்லை; அதற்காக போர்க்களத்தில் இவர்கள் எப்படியாவது நாசமாகி விட வேண்டும்; செத்துத் தொலைய வேண்டும்; நம் தலையில் விடிந்த தொல்லையும் அற்றுப் போய்விட வேண்டும். ------- உள்ளங்களில் விடாது துஆக்களையும் செய்து வந்தனர்.

“இறைவழியில் செலவு செய்வதை (தங்கள் மீது) விதிக்கப்பட்ட அபராதமாக, (வெட்டிச் செலவாக)க் கருதுகின்றார்கள். உங்களுக்குக் கெட்டகாலாம் வர வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.” (தவ்பா - 98)

தங்களுடைய ‘கனவு’ நனவாக வேண்டுமே என்று எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஆர்வத் துடிப்பு இருந்தது என்றால், அவர்கள் ‘பொதுத்தேவை’களுக்கு தங்கள் கைகளிலிருந்து

சல்லிக்காசையும் செலவு செய்ய மாட்டார்கள். உபகாரம் செய்யாமலிருந்தால் மட்டும் போதுமா, உபத்திரமும் செய்ய வேண்டும் அல்லவா? முஸ்லிம்களுக்காக யாரும் எதையும் செலவு செய்ய வேண்டாம் என்று மக்களைத் தடுக்கவும் செய்தார்கள். எங்கிருந்தும் உதவிவந்து விடக் கூடாது; யாரும் கை கொடுத்து விடக் கூடாது என்பதில் எவ்வளவு அக்கறை!

"இறைத்தூதரின் தோழர்களுக்குச் செலவு செய்வதை நிறுத்தி விடுங்கள்; அதனால் அவர்கள் சிதறிப் போகட்டும் என்று சொல்கின்றவர்கள் இவர்களே தாம்!" *(முனாஃபிக்கூன் - 7)*

இஸ்லாத்துக்கு உயிரைக் கொடுத்து தியாகம் செய்வதை விட்டும் மக்களை தடுத்து நிறுத்துவதில் இவர்கள் முனைந்து செயல்பட்டார்கள். சில சமயங்களில் அதற்காக மிகவும் நுணுக்கமான சூழ்ச்சிகளை எல்லாம் செய்தார்கள். முஸ்லிம்களோடு சேர்ந்து கூட்டத்தோடு கூட்டமாக இந்த 'முஹாஜிது' களும் போர்க்களத்துக்கு வருவார்கள். உக்கிரமான போர் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் மெதுவாகப் பின்னால் நழுவத் தொடங்குவார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், முஸ்லிம்களையும் பின்னால் 'இழுக்கப்' பார்ப்பார்கள். முஸ்லிம்களுடைய மனோ தைரியம் குன்றி விட வேண்டும்; தங்களுடைய, 'வெள்ளாமை' யின் விளைச்சலை எதிரிகள் 'அறுவடை' செய்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற உயர்ந்த மனப்பான்மை! உஹது, அஹ்ஸாப், தபூக் போர்களில் இவர்களுடைய இந்த 'ஷைத்தானிய்யத்' தை கண்குளிரக் காண முடியும்.

'தபூக்' போரின் போது நடந்த கதையைப் பாருங்கள் -

"போருக்குச் செல்லாமல் தங்கி விட அனுமதி பெற்றவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் புறப்பட்டதற்குப் பின்னால், தத்தம் வீடுகளில் இருப்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் உடைமைகளையும், உயிர்களையும் அல்லாஹ்வின் வழியில் அர்ப்பணித்துப் போராடுவதை வெறுத்தார்கள். மேலும், 'கடுமையான இந்த வெப்பகாலத்தில் போருக்குப் புறப்படாதீர்கள்!' என்று (மக்களிடமும்) கூறினார்கள்." *(அத்தவ்பா - 81)*

2. இரட்டைக் குதிரைகள் மீது சவாரி செய்வோர்

'பொருளைப் பூசிக்கும் முனாஃபிக்' குகளின் இன்னொரு பிரிவினரான இவர்கள் இஸ்லாத்திலும் உண்மையானவர்களாக இல்லை; குஃப்மரிலும் உண்மையானவர்களாக இல்லை! இரண்டு குதிரைகளிலும் இவர்கள் சவாரி செய்ய ஆசைப்பட்டார்கள். தங்களுடைய பொருள் ரீதியிலான பாதுகாப்பைப் பற்றித்தான் இவர்கள் நூறு சதவீதம் கவலைப்பட்டார்கள். முதலாவது பிரிவினருக்கு பொருளாதார நலனே குறிக்கோளாய் இருந்தாலும் தங்களுடைய சுயலாபங்களுக்காக அவர்கள் தமது சமுதாய, சமய நலன்களை பலிகொடுப்பதற்கெல்லாம் தயாராக இல்லை. அவர்களுக்கு தத்தமது சமூகத்தின் மீதும், சமுதாயத்தின் மீதும் பற்று இருந்தது. அவற்றுக்கு ஊழியம் செய்வதை அவர்கள் ஒரு நாளும் விட்டு விடவில்லை. 'இஸ்லாமிய ஆளுமை' - யிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமே, என்கிற கவலை தான் அவர்களுக்கு! ஆனால், இவர்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் அத்தகைய 'நடுநிலையை' எல்லாம் தாண்டி எங்கோ சென்று விட்டார்கள். எவனோ, எக்கேடோ கெட்டாலும் தங்கள் வயிறு பெருத்தால் போதும்! பொருளுக்கோ, உடம்புக்கோ சின்னதொரு சிறாய்ப்பு கூட வந்து விடக் கூடாது. 'ஹக்' கின் புறத்திலிருந்தும் சரி, 'பாத்திலி' ன் பக்கத்திலிருந்தும் சரி எந்தவித நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. இத்தகைய சந்தர்ப்பவாதிகள் - இப்னுல்வக்த் - சரியான வௌவால் - ஜாதி*யினராய் இருந்தார்கள். ஹக்குக்கும், பாத்திலுக்குமான போராட்டத்தில் எந்தவித அக்கறையும் இல்லை இவர்களுக்கு! தங்களுடய சொந்த நலனே முக்கியம்! இங்கு பல்லை இளித்துக் கொண்டு முகத்தைக் காட்டுவார்கள்; அங்கு பல்லை இளிப்பார். காற்று எங்கே அடிக்கின்றதோ அங்கே வசதியாக சாய்ந்து விடலாம் அல்லவா?

இதோ இவர்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது வான்மறை!

**வெளவால் குட்டி போட்டுப் பாலூட்டுகின்ற ஒரு பறவை. ஒரு முறை பறவைகளுக்கும், விலங்குகளுக்கும் இடையே சண்டை மூண்ட போது வெளவால் எப்பக்கமும் சேராமல் ஒதுங்கி நின்று வேடிக்கை பார்த்தது. பறவை இனம் போரில் வென்றதும், அது பறவை அரசனிடம் சென்று 'அடடா!' போர் நடக்கும் போது நான் இல்லாமல் போய் விட்டேனே!' என்று வருத்தப்பட்டு விட்டு 'வெற்றி' யை சுவைத்துக் கொண்டது. அடுத்த முறை விலங்குகள் வென்று விட்டன. உடனே விலங்குகள் அரசனிடம் சென்று, 'நான் பறவையா? விலங்கா? என்று சரிவரத் தெரியாததால் சென்ற முறை தவறு செய்து விட்டேன். பாலூட்டுவதால் நான் உங்களைப் போன்ற விலங்கு தான்!' என்று சத்தியம் செய்து சேர்ந்து கொண்டது. மீண்டும் ஒரு போர் வந்த போது பறவைகள் வென்று விட்டன. ஆசையோடு அங்கே சென்றது இந்த முனாஃபிக். ஆனால், ஆனதென்னவோ அதோ கதிதான்!.... இது தான் 'வெளவால்' ஜாதி பற்றிய கதை!*

"மற்றொரு வகை முனாஃபிக்கீன்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்! அவர்கள் உங்களிடம் பாதுகாப்பு பெற வேண்டும்; தமது சமுதாயத்திலும் பாதுகாப்பு பெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்!" (அந்நிஸா - 91)

இவர்கள் தமது 'இரண்டு முக பாலிஸி' யை எப்படி செயற்படுத்துகின்றார்கள் என்பதையும் பார்ப்போமா?

"இன்னும், 'அல்லாஹ்வையும் இறுதித் தீர்ப்பு நாளையும் நம்பியிருக்கிறோம்' எனக் கூறுவோர் சிலரும் மனிதர்களில் உள்ளனர். ஆயினும், இவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டோர் அல்லர். (இப்படிக் கூறி) இவர்கள் அல்லாஹ்வையும், நம்பிக்கை கொண்டோரையும் ஏமாற்றுகின்றனர். ஆனால், (உண்மையில்) இவர்கள் தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனரே அன்றி வேறில்லை! எனினும், (இதனை) இவர்கள் உணர்வதில்லை!" (அல்பகறா - 8,9)

"இன்னும், 'பூமியில் குழப்பம் (சீர்குலைவு) விளைவிக்காதீர்!'

என்று இவர்களிடம் சொல்லப்பட்டால், 'நிச்சயமாக நாங்கள் சீர்திருத்தம் செய்பவர்களே!' என்று இவர்கள் கூறுகிறார்கள் - எச்சரிக்கை! நிச்சயமாக இவர்கள் தாம் குழப்பவாதிகள் ஆவர். ஆயினும் (இதனை) இவர்கள் உணர்வதில்லை. இன்னும் 'மற்ற மனிதர்கள் ஈமான் - நம்பிக்கை - கொண்டது போல நீங்களும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்' என்று இவர்களிடம் சொல்லப்பட்டால் 'மூடர்கள் நம்பிக்கை கொண்டது போல நாங்களும் நம்பிக்கை கொள்வதா?' என்று இவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். எச்சரிக்கை! நிச்சயமாக இவர்கள் தாம் மூடர்களாவர். ஆயினும் (இதனை) இவர்கள் அறிவதில்லை. இன்னும் இறைநம்பிக்கை கொண்டோரை இவர்கள் சந்தித்தால், 'நாங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம்' என்று கூறுகின்றனர். மேலும் தங்கள் ஷைத்தான்களுடன் தனிமையில் இருக்கும் போது, 'நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்களைப் பரிகாசம் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்' எனச் சொல்லுகின்றனர். (அல்பகறா : 11-14)

இவர்களுடைய சந்தர்ப்பவாதத்தை இவ்வசனங்கள் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. "ஆயினும் இவர்கள் (இதனை) அறிவதில்லை!" - என்பது ஆழ்ந்து கவனிக்கத் தக்கது. இவர்களைப் பற்றிய அருமையான விமர்சனம் அது! தாங்கள் பின்பற்றுவது சாமர்த்தியமான, விவேகம் பொருந்திய கொள்கை; எங்கிருந்தும் ஆபத்து வரவே வராது; இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்று இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே மெச்சிக் கொள்கிறார்கள். எனவே தான், இவர்கள் தங்களது சமுதாயத் தலைவர்களை - ஷைத்தான்களைச் சந்திக்கும் போது அவர்களுக்கும் இவர்கள் மீது சந்தேகம் வருகின்றது. 'நீங்கள் முஸ்லிம்களாகி விட்டீர்கள் போலுள்ளதே!' என்று நம்ப மறுக்கிறார்கள். அவர்களை நம்ப வைக்க உண்மையைக் கூறி விளக்க வேண்டியுள்ளது. 'இன்னமா நஹ்னு முஸ்தஹ்ஃதிஊன்' என்றெல்லாம் கூறி சமாதனப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

இவர்களுடைய ஏனைய வாக்குமூலங்களையும் உற்றுப் பாருங்கள்! அல்லாஹ்வுடைய சட்டங்களைப்

பின்பற்றுவதையும், இறைத்தூதரின் வழியில் முழுமையாக நடத்தலையும், எந்த அளவு பூமியில் சீர்குலைவையும், நஷ்டத்தையும் உண்டாக்கும் கருவிகளாக இவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். குர்ஆனின் ஆணைகளை ஏற்று, தடைகளை விட்டு விலகி இருத்தலையோ இவர்கள் 'முட்டாள்தனம்' என்று அல்லவா விவரிக்கின்றனர். "விளைவுகளைப் பற்றி சிந்திக்காமல், 'குர்ஆனை அப்படியே பின்பற்றுவோம்' என்று ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்களே? எப்பேற்பட்ட மூடர்கள்.
"அரபுகள், அஜமிகளுடைய விரோதத்தை ஒட்டு மொத்தமாக அல்லவா விலைக்கு வாங்கி விட்டார்கள்; தங்களுடைய சந்தோஷத்தையும் தொலைத்து விட்டார்கள். பிழைக்கத் தெரியாதவர்கள் 'சூழ்நிலை' களைக் கருத்தில் கொண்டு இவர்கள் எப்படிச் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும்? இரண்டு தரப்பினரிடம் நல்ல பெயர் எடுத்து தம்முடைய நலன்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டாமா? காஃபிர்கள் தோற்றுப் போய்விட்டால் முஸ்லிம்களோடு கொண்டிருந்த நட்புக்கு பலன் கிடைக்கும்; கோதுமை அரைபடும் போது தவிடுமா சேர்ந்து அரைபடும்? அஹ்லுல்குஃப்ர் வெற்றி பெற்று விட்டால் அவர்களோடு ஒட்டிக் கொண்டு இருந்ததன் பலனை அறுவடை செய்து கொள்ளலாம்; ஆக, யார் வெற்றி பெற்றாலும் அதிலிருந்து நாம் நம்முடைய பங்கை 'கழற்றிக்' கொள்ளலாம்! இன்னொன்று..... அதற்காக நாம் நம்முடைய சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு சல்லிக்காசையும் செலவு பண்ண வேண்டியதில்லை; ஒரு சொட்டு வியர்வையைக் கூட சிந்த வேண்டியதில்லை" என்று இவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

"எங்களைப் பார்த்தீர்களா? நாங்கள் எப்படி சமாதானமாகவும், அமைதியோடு அனுசரித்தும் நடந்து கொள்கின்றோம். மதங்கள் ஏன் ஒன்றுக்கொன்று அடித்துக் கொள்ள வேண்டும்? மதங்களில் என்ன பாகுபாடு? - என்றல்லவா நாங்கள் கூறுகிறோம்! எல்லா மதங்களும் இறைவனை அடையக் கூடிய வழிமுறைகளே! அப்படி இருக்கும் போது அவற்றில் ஒன்று மற்றதை விடச் சிறப்பானது என்றெல்லாம் சொல்லி சண்டை போட என்ன தேவையிருக்கின்றது? 'எம்மதமும் சம்மதம்' என்று சொல்வதில்

தானே அமைதிக்கான திறவுகோல், நிம்மதிக்கான நல்வாய்ப்பு உள்ளது. சத்தியத்திற்கும் அசத்தியத்திற்கும் இடையிலான இந்தப் போராட்டத்தில் யாரோடும் சேராமல் விலகியே நில்லுங்கள்! 'குறுகிய எண்ணத்தோடு' இப்பிரச்சினையில் செயல்படுபவர்கள் வடிகட்டின முட்டாள்கள்! உண்மையில் இதுவோ ஃபஸாதையும் கலவரங்களையும் ஏற்படுத்தும் விஷயமாக அல்லவா உள்ளது?!

குர்ஆன் ஓர் உவமையைக் கூறி அவர்களின் செயல்களை விளக்குகிறது.

"அல்லது இவர்களுடைய உவமானம் இவ்வாறு இருக்கின்றது; வானத்திலிருந்து கடும் மழை பொழிந்து கொண்டிருக்கின்றது; அத்துடன் காரிருளும் இடியும் மின்னலும் உள்ளன. (அதில் மாட்டிக் கொண்டவர்கள்) இடி முழக்கங்களைக் கேட்டு மரணத்திற்கு அஞ்சி, தம் காதுகளில் விரல்களைத் திணித்துக் கொள்கிறார்கள். மேலும் (சத்தியத்தை) நிராகரிக்கும் இத்தகையோரை அல்லாஹ் எல்லாப்பக்கங்களிலிருந்தும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவர்களுடைய பார்வைகளைப் பறிப்பது போல (பயங்கரமாக) மின்னல் வெட்டுகின்றது. அவர்களுக்கு அது (கொஞ்சம்) ஒளி தரும் போதெல்லாம் அதில் (சிறிது தூரம்) நடந்து செல்கின்றார்கள். இருள், அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும் போது நின்று விடுகின்றார்கள்." (அல்பகறா - 19,20)

இதற்கு முன்னால் முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிய விளக்கங்களில் வெளிப்படாத விஷயங்களையும் இந்த உவமை விளக்கி விட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய 'இருவர்ணக் கொள்கை'யை எப்படியெல்லாம் கட்டிக் காக்கின்றார்கள்? தங்களுடைய 'இஸ்லாமிய்யத்' வேஷத்தை எந்த அளவு சிறப்புற செய்கின்றார்கள் என்பதையும் நமக்கு இது விளக்கி விட்டது. குர்ஆனைத் தான் அவர்கள் நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளவே இல்லை; தங்களுடைய உலகப் பலன்களுக்காகத்தான் ஈமானை ஏற்று நடப்பதாக நாடகமாடி வந்தார்கள். குர்ஆன் ஏதேனும் இலேசான, செய்வதற்கு எளிதான, தொந்தரவு ஏதும் இல்லாத செயல்களைச் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டால் ஓடோடி வந்து

செய்வார்கள். தங்கள் இஸ்லாத்தை மாய்ந்து மாய்ந்து வெளிப்படுத்திக் கொள்வார்கள். உலக வாழ்வின் சுகபோகங்களை இழந்து விடுங்கள்; இறைவழியில் தியாகம் புரியத் தயாராகுங்கள் என்று அழைப்பு விடுத்தாலோ ஒட்டு மொத்த ஈமானும் உள்ளங்களிலிருந்து சட்டென்று கழன்று விழுந்து விடும். காற்று போன பலூனைப் போல் - நீர்த்துப் போய்விடும்! திகைப்பையும், பீதியையும் விழிகளில் தேக்கிக் கொண்டு கண்களுக்கு முன்னால் சாவைக் கண்டது போல் கலங்கிப் போய் நிற்பார்கள். ரப்புல் ஆலமீன் உடைய கட்டளைகள் மற்றவர்களுக்கு ரஹ்மத்தாகவும், கிருபையாகவும் காட்சியளித்தால் இந்த துர்பாக்கிய கோட்டான்களுக்கு மின்னலுடைய கொடூரமான இடியோசையைப் போல தலையில் இறங்கும். மரணபயத்தில் விரல்களை காதுகளுக்குள் திணித்துக் கொள்வார்கள். ஆக, இந்த முனாஃபிக்கீன்களைப் பொருத்தவரை கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது என்பது எட்டிக்காயை அப்படியே உண்பது போன்று கசப்பானது. எனவே, அல்லாஹ்வின் ஷரீஅத் இவர்களைப் பொருத்தவரை, சஹ்மத்தாக, நிஃமத்தாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, முசீபத்தாக, தொல்லையாகத்தான் இருந்தது. உலக நலன்களுக்காகத்தானே இத்தகைய ‘விவேகமானமுடிவை’யே அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இப்போது, அந்த உலகநலன்களையே குர்பான் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் எப்படி? அது ஏற்றுக் கொள்கின்ற விஷயமா, என்ன?

ஈமானை சோதித்தறியும் உச்சகட்ட உரைகல்லாக ஜிஹாத் திகழ்கின்றது. அங்கே தங்களுடைய ‘உள்ளமை’யை மறைப்பது முனாஃபிக்கீன்களுக்கு முடியாத விஷயமாக ஆகிவிடுகின்றது. முனாஃபிக்கீன்களின் இப்பிரிவினர் மற்ற முனாஃபிக்கீன்களை விட வெகு சாமர்த்தியமாய் மற்ற எல்லா நேரங்களிலும் தங்களுடைய உள்ளங்களை, நோக்கங்களை ‘உண்மை’த் திரை போட்டு மறைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால், இறையாணை அவர்களுடைய உயிர்களை விலை கேட்கும் போது வலையில் அகப்பட்ட மீனாய் ஆகி விடுகிறார்கள். எந்த உயிரை எந்தப்பொருளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அவர்கள் ‘மேடை’ ஏறினார்களோ, அந்த ‘முதலுக்கு’ மோசம் வந்து

விட்டால், பாவம் அவர்கள் தாம் என்ன செய்வார்கள்? வேறு வழியின்றி இந்த இடத்தில் இந்த 'உண்மை' முஸ்லிம்களும் தங்கள் ஆடைகளை எல்லாம் கழற்றி விட்டு நிர்வாணப்பட்டே ஆக வேண்டியுள்ளது. இவர்களோ தங்கள் உள்ளங்களின் இரகசியங்களை மறைக்க படாதபாடு படுகின்றார்கள். இரகசியங்களை அறிந்தவனோ அவற்றை வெளிக் கொணர இவர்களை விடாமல் துரத்துகிறான்; அடிக்கடி போருக்கான அழைப்பை விடுகிறான்; சில பல போர்களில் முஸ்லிம்களை தோற்றுப் போகச் செய்கிறான்; இந்த வேடதாரிகளை முற்றிலும் நிர்வாணப்படுத்தி அப்புறப்படுத்தத்தான், இத்தகைய வழிமுறைகளை கையாள்கிறான். எனவே, ஒவ்வொரு முறை போருக்கான அழைப்பு விடுக்கப்படும் போதும் புதிது புதிதாக பல விதமான காரணங்களையெல்லாம் கூறி இவர்கள் போகாமல் இருக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். போரிலிருந்து முஸ்லிம்கள் திரும்பியவுடன் தாங்கள் வராததற்கான காரணங்களை மூச்சுக்கு முன்னூறு சத்தியம் செய்து இவர்கள் மெய்ப்பிக்கிறார்கள். உஹது போரின் போது உலகை மட்டுமே நேசிக்கும் இந்த வேடதாரிகளின் முனாஃபிகத் (நயவஞ்சக) நிலையை குர்ஆன் இவ்வாறு வர்ணிக்கிறது.

"இரு சாராரும் மோதிக் கொண்ட நாளில் உங்களுக்கு வந்த துன்பங்கள் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்தினால் தான் ஏற்பட்டன! மேலும், உங்களில் நம்பிக்கையாளர் யார், முனாஃபிக்கீன்கள் யார் என்று அல்லாஹ் இனங்கண்டு கொள்வதற்காகவும் தான் (ஏற்பட்டன) 'வாருங்கள் இறைவழியில் போர் புரியுங்கள்; அல்லது குறைந்த பட்சம் (உங்களின் நகரத்தையாவது) தற்காத்துப் கொள்ளுங்கள்' என்று இந்த முனாஃபிக்கீன்களிடம் கூறப்பட்டது. அதற்கு, 'இன்று போர் நடைபெறும் என்று எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் நாங்களும் உங்களை நிச்சயம் பின்தொடர்ந்து வந்திருப்போம்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கூறிய நேரத்தில் இறைநம்பிக்கையை விட நிராகரிப்புடன் - குஃப்ருடன் அவர்கள் மிக நெருக்கமாக இருந்தார்கள். தம் உள்ளங்களில் இல்லாதவற்றை நாவினால் கூறுகின்றார்கள்; மேலும், அவர்கள் தம் உள்ளங்களில் மறைந்திருப்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கு அறிபவனாக

இருக்கிறான். இவர்கள் எத்தகையவர்கள் என்றால், தாம் போரில் கலந்து கொள்ளாததுடன் (அதில் பங்கு பெற்று கொல்லப்பட்ட தம் சகோதரர்களைப் பற்றி) 'அவர்கள் எங்கள் சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டிருந்தால், கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்' என்றும் கூறினார்கள்" (ஆல இம்ரான் - 166-168)

தங்கள் நிஃபாக்கை மூடி மறைக்க காரணந்தேடுவதில் இவ்வல்லுநர்களின் எந்தளவு துணிச்சலோடு செயல்படுகின்றார்கள், பார்த்தீர்களா? முழு பலத்தோடு எதிரி வந்த ஊருக்கு வெளியே முகாமிட்டு காத்துக் கொண்டுள்ளான். 'எதற்கு சண்டை, கிண்டை என்று தேவையில்லாமல் அலைகின்றீர்கள்?' என்று இவர்கள் தத்துவம் பேசிக் கொண்டுள்ளார்கள். அல்லாஹ்வின் சிங்கங்கள் - சத்தியத்தின் விட்டில்கள் ஷஹீதாகி விட்டதைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்? எங்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு 'ஒழுங்காக' இருந்திருந்தால் இப்படி அநியாயத்துக்கு உயிரை விட்டிருப்பார்களா? தங்களைப் பற்றி மட்டுமல்ல. மற்றவர்கள் தீனுக்காகவும், ஈமானுக்காகவும் தியாகம் செய்வதையும் கூட முட்டாள்தனம், என்று அல்லவா கருதுகிறார்கள்.

கோழைத்தனமான, பொருளையே பெரிதாகக் கருதும் இவர்களுடைய இப்பேராசைக் கொள்கையின் காரணத்தினால் - தங்களிடம், எந்தவிதமான போர்ப்பொருட்கள், தளவாடங்கள் இல்லாத போதும், பகைவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு முன்னால் தாங்கள் சொற்பமாகவே இருந்த போதும், இறைத்தூதரின் அழைப்பிற்கிணங்க வரிந்து கட்டிக் கொண்டு புறப்பட்ட முஸ்லிம்களைப் பார்த்து, 'விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்கள்' என்று இந்தக் குறு மதியாளர்கள் விமர்சனம் செய்தார்கள். 'மார்க்கம்' 'மார்க்கம்' என்று போய் இப்படி மாய்ந்து மடிந்து போகின்றீர்களே என்று 'கவலை'ப் பட்டார்கள்.

"இவர்களுடைய மார்க்கம் இவர்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது" என்று கூறினார்கள். (அல் அன்ஃபால் - 49)

விளைவுகளைப் பற்றி சிந்திக்க விடாமல் தடுக்கும்

மதப்பைத்தியம் இது! உலகில் ஏதேனும் ஒரு கொள்கை இருக்குமென்றால் அது இந்த முனாஃபிக்கீன்களைப் பொறுத்தவரை பொருள் நலன்களை மையமாகக் கொண்ட கொள்கை தான்! எந்தக் கொள்கையையாவது அடியோடு கைகழுவிவிட வேண்டுமென்றால் - அது 'பொருளி'யலைப் பாதிக்கும் கொள்கையைத்தான்! இவர்களின் சிந்தையைப் படம் பிடிக்கும் இன்னொரு காட்சி இதோ!

போரில் கலந்து கொள்ளாமல் பின்தங்கி விடுபவர்களும் உங்களில் இருக்கின்றார்கள். உங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்தாலோ, "அல்லாஹ் எங்கள் மீது கருணை புரிந்துள்ளான். ஏனெனில், நாங்கள் அவர்களுடன் கலந்து கொள்ளவில்லை" என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு நல்லருள் (பெரும் பொருட்கள்) கிடைத்தாலோ - உங்களுக்கும், அவர்களுக்கும் இடையே எவ்வித நட்பும் இல்லாதது போல - "ஐயகோ! நாமும் அவர்களுடன் இருந்திருக்கலாமே! அதன் மூலம் மாபெரும் வெற்றியை அடைந்திருக்கலாமே!" என்று புலம்புவார்கள். (நிஸா - 72,73)

இலோசான, எளிமையான கட்டளைகளாக இருந்தால் அவற்றை உடனே பின்பற்றுவார்கள். அவையே கஷ்டமானவைகளாக சொத்துக்கு 'வேட்டு வைப்பவை"களாக இருந்தால் பின்வாங்கி விடுவார்கள். இந்த சந்தர்ப்பவாதிகள் என்பதை முன்பு கூறப்பட்ட உவமானத்திலேயே பார்த்தோம் 'வரவு' இருந்தால் முந்திக் கொள்வார்கள்; 'செலவு' என்றால் காணாமல் போய் விடுவார்கள். ஹக்கின் வழியில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடுபவன் சரியானவனா? அல்லது தாகூத்தின் பின்னால் அணிவகுப்பவன் சரியானவனா? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இவர்களுக்கு அக்கறையே கிடையாது. 'வரவு' இருக்குமென்றால் அல்லாஹ்வின் வழியில் போராடலாம்; அது ஃபர்ளு; ஆனால், உயிரைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றால் அது கூடாது; ஹராம் - இவர்களுடைய அகராதியில், ஷரீயத்தில் இது தான் கொள்கை! இதைத்தான் மேற்கண்ட இறைவசனத்தில் பார்த்தோம். மேலும், அதை விளக்கி இவ்வசனமும் பேசுகிறது.

“விரைவில் பலன் கிட்டுவதாகவும், பயணம் சிரமமின்றியும் இருந்திருப்பின், நிச்சயமாக (அவர்கள் உம்மைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருப்பார்கள். இப்பயணம் இவர்களுக்கு மிகவும் சிரமமாகத் தோன்றியது.) ‘எங்களால் இயலுமாயின் நிச்சயம் நாங்கள் உங்களோடு கிளம்பியிருப்போம்!’ என்று அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து கூறுவார்கள்.” (தவ்பா - 42)

முஸ்லிம்களோடும் குர்ஆனிய சட்டங்களோடும் இவர்களுடைய நிஃபாக் இப்படி இருந்தது என்றால், இவர்களுடைய மறுபுறம் - அயிம்மத்துல் குஃப்ர் - எதிரிகளோடு இவர்களுடைய தொடர்பு எப்படி இருந்திருக்கும்? என்பதைக் காணலாம். ‘பொருளியலை’ ‘பொருள் நலனை’ மட்டும் மனதில் கொண்டு இவர்கள் எப்படி முஸ்லிம்களோடு பழகினார்களோ, அதே போலத்தான் அங்கும் பழகினார்கள். எதிரிகளிடமும் பணிவாக - தலையைக் குனிந்து, கைகளைக் கட்டி நடந்து கொள்வார்கள். அதைப்பற்றி இறைத்தூதருக்கு இவ்வாறு கட்டளை வந்தது.

“இறை நம்பிக்கையாளர்களை விட்டு விட்டும் நிராகரிப்போரைத் தம் நண்பர்களாக்கிக் கொள்கின்ற முனாஃபிக்கீன்களுக்கு துன்புறுத்தும் தண்டனை இருக்கின்றது என்னும் நற்செய்தியை அறிவிப்பீராக! இவர்கள் அந்நிராகரிப்போரிடமா கண்ணியத்தைத் தேடிச் செல்கின்றார்கள்?” (நிஸாஃ - 138,139)

“யூதர்களோடும், கிறிஸ்துவர்களோடும் எந்தவிதமான உளப்பூர்வமான உறவும் வைத்துக் கொள்வது முஸ்லிம்களின் இலக்கணம் அல்ல!’ என்று இன்னோர் இடத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், முனாஃபிக்கீன்களின் போக்கு எவ்விதம் இருந்தது?

“எவருடைய உள்ளங்களில் நயவஞ்சகப் பிணி உள்ளதோ அத்தகையோர் காஃபிர்களிடையே முனைப்புடன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நீர் காண்கிறீர்.” (மாயிதா - 52)

இஸ்லாமிய விரோதிகளோடு இந்த முனாஃபிக்கீன்கள் வைத்திருந்த நிஃபாக்கான கொள்கையுறவை குர்ஆன் இரத்தினச்

சுருக்கமாக விளக்குகிறது.

“அல்லாஹ் இறக்கியருளிய மார்க்கத்தை வெறுப்பவர்(களான யூதர்களைப் போன்றவர்)களிடம் ‘சில விவகாரங்களில் நாங்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவோம்!’ என்று இவர்கள் கூறி விட்டார்கள்.” (முஹம்து - 26)

இதை இன்னொரு இறைவசனம் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“இவர்கள் வேதம் வழங்கப்பட்டவர்களில் இறை நிராகரிப்பாளர்களாய் உள்ள தங்களின் சகோதரர்களிடம், ‘நீங்கள் வெளியேற்றப்பட்டால் நாங்களும் உங்களுடன் வெளியேறி விடுவோம். உங்கள் விவகாரத்தில் நாங்கள் எவருடைய பேச்சையும் ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். உங்களின் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டால் நாங்கள் கண்டிப்பாக உங்களுக்கு உதவி செய்வோம்!’ என்று கூறுகின்றார்கள்.” (ஹஷ்ர் - 11)

இஸ்லாமிய விரோதிகளிடம் இவர்கள் அளித்த ‘வாக்குறுதி’ இது! இதனுடைய உண்மை நிலை என்னவோ? குர்ஆனுடைய மொழியிலேயே கேளுங்கள்.

“இவர்கள் சுத்தப் பொய்யர்கள் என்பதற்கு இறைவன் சாட்சியாக இருக்கிறான். வேதம் வழங்கப்பட்டவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டால், இவர்கள் அவர்களுடன் ஒரு போதும் வெளியேறமாட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டால் இவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு போதும் உதவ மாட்டார்கள். இவர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்யச் சென்றாலும் கூட (உறுதியோடு நின்று போராடமல், மரண பயத்தினால்) புற முதுகு காட்டிக் கொண்டு ஓடி விடுவார்கள்.” (ஹஷ்ர் - 11,12)

ஆக, முஸ்லிம்களோடு எவ்விதம் நடந்து கொள்கிறார்களோ, அதே போக்கைத்தான் இஸ்லாமிய விரோதிகளிடமும் கடைப்பிடிப்பார்கள். இவர்களுக்கும் உதவியாளர்களாய் இல்லை; அவர்களுக்கும் இல்லை. மாறாக, இத்தகையவர்கள்

தங்களுடைய மனங்களுக்கு மட்டுமே உதவி செய்வார்கள். காஃபிர்களையும், முஸ்லிம்களையும் ஒரே சமயத்தில் சந்தோஷப்படுத்த அதற்காகத்தான் முயல்கின்றார்கள். காற்று எந்தப் பக்கம் அடித்தாலும் இவர்களுடைய ஙபட்டம்ங அந்தப் பக்கமாகத்தான் பறக்கும்.

ஞஇந்த முனாஃபிக்கீன்கள் உங்களுக்கு என்ன நேரப்போகின்றது என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு வெற்றி கிட்டினால், ஙநாங்கள் உங்களுடன் இருக்கவில்லையா?ங என்று கூறுவார்கள். நிராகரிப்போரின் கரம் ஓங்கியிருந்தால் ஙஉங்களுக்கு எதிராகப் போரிட நாங்கள் சக்தி பெற்றிருக்கவில்லையா? (இருந்தும்) முஸ்லிம்களிடமிருந்து நாங்கள் உங்களைக் காப்பாற்றவில்லையா?ங (எனவே, எங்களுக்கும் பங்கு பிரியுங்கள்) என்று கேட்பார்கள்.... முழுமையாக இவர்களோடும் இல்லாமல், அவர்களோடும் இல்லாமல் (இரண்டுங்கெட்டானாக) இடையில் தடுமாறி நிற்கின்றார்கள்.) (நிஸா - 141,143)

ஙஇரட்டை வேடத்தின்ங சிறப்பே இது தான்ஸ இதில் இவர்கள் ஙவித்தைங காட்டுபவர்களாக இருந்தார்கள்ஸ இந்தக் ஙகலைஙயில் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்றால் நாவைச் ஙசுழற்றும்ங தேர்ச்யி பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்தத் ஙதிறமைஙயோ இவர்களிடம் ஏராளமாய் இருந்தது.

ஞஇவர்களைப் பார்த்தால், இவர்களின் உடலமைப்பு உமக்குக் கம்பீரமாகத் தெரியும். இவர்கள் பேச ஆரம்பித்தாலோ, நீர் இவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்து விடுவீர்ஞ (முனாஃபிக்கூன் - 4)

3. உரிமைகளைப் பறிக்கும் வேட்டைக்காரர்கள்

பொருளியல் முனாஃபிக்கீன்களின் இம்மூன்றாவது பிரிவினரிடம் ஈமான் என்பது மருந்துக்குக் கூட

காணப்படவில்லை. என்றாலும் முஸ்லிம்களாக இருப்பதால் கிடைக்கவுள்ள பொருளாதாரப் பலன்கள் இவர்களுடைய கண்களையும் கருத்தையும் கவர்ந்தன. அதுவே ஙஇல்லல்லாஹ்ங என்ற தக்பீர் முழக்கத்தில் கலந்து கொள்ள இவர்களையும் தூண்டியது. இவ்வாறு ஙபொருளியலைக்ங கருத்தில் கொண்டு ஈமானுக்குள் ஙபுகுந்துங கொள்வதில் முந்தைய இரு பிரிவினரையும் இவர்கள் ஒத்திருந்தார்கள். என்றாலும் அவர்களுடைய பொருளியல் கொள்கை எதிர்மறைத் தன்மை கொண்டது என்றால் இவர்களுடையது நேரிடையானது. இஸ்லாத்திற்கும், குஃப்ருக்கும் இடையிலான போராட்டத்தில் தங்களுடைய ஙஎதிர் காலத்தைங காப்பாற்றிக் கொள்ள தமது பொருட்தேவைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ள இஸ்லாமிய வேடமிட்டு, ஙஇன்னும் பலங நலன்களையெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ள இவர்கள் முஸ்லிம்களாக மாற வேண்டி இருந்தது. வளர்ந்து வரும் இஸ்லாமிய வெற்றிகளினால் முஸ்லிம்களுக்கு கிடைத்து வரும் போர்ப் பொருட்களில் பங்கு பெற்றுப் பலனடைய வேண்டும் என்ற பேராசை தான் இவர்களுடைய ஙநிஃபாக்ஙகுக்கு ஆணி வேராக இருத்தது.*

*முஸ்லிம்களாக இருப்பதற்கு இனி எந்தவிதமான தியாகங்களும் செய்யத் தேவையில்லை●˙ பொருளாதார இழப்பெல்லாம் இனி ஏற்படாது●˙ மாறாக பொருளாதார ஙவரவுங தான் இருக்கும் என்கின்ற நிலைமை தோன்றிய பின்பு தான் இத்தகைய முனாஃபிக்குகள் தோன்றி இருக்க முடியும்ஸ

இப்படிப்பட்ட ஙஉணர்வெழுச்சிஙயுடனும், ஙஉத்வேகத்ஙதுடனும் திகழ்வதில் இவர்கள் தங்கள் சகோதர பிரிவினரையெல்லாம் பலபடிகள் கடந்து முன்னேறி நின்றார்கள்.

ஜிஹாதிற்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால் இவர்களுடைய கண்களிலும் நட்சத்திரங்கள் தெரியத் துவங்குகின்றன. விதவிதமான காரணங்களைச் சொல்லிப் புலம்பி ஜிஹாதுக்குப் போகாமல் இருப்பதைத் தான் இவர்களும் விரும்புகிறார்கள். என்றாலும் இவர்கள் எந்த அளவு வெலவெலத்துப் போய்விடுகின்றார்கள் என்றால் ஆற அமர உட்கார்ந்து

பொய்யான காரணங்களைப் பொருத்தமாகப் புனையக் கூட இவர்களால் இயலுவதில்லை. அரக்கப் பரக்க அங்குமிங்கும் ஓடுகின்றார்கள். ஙதலைக்கு மேல் ஆபத்து●ˆ ஓடிப்போய் தப்பித்துக் கொள்ளுங்கள்ங என்று மற்றவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்கிறார்கள்ஸ அதே சமயம், போர்ப்பொருட்களை பங்கிடும் நேரம் வந்து விட்டாலோ நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, தலையைச் சொறிந்து கொண்டு வந்து நிற்கிறார்கள். அற்புதமான அவர்களுடைய அந்தத் திருக்கோழைத்தனத்தையும், திவ்வியமான அவர்களுடைய பொருளியல் கோட்பாட்டையும் குர்ஆன் எப்படி வர்ணிக்கிறது. பாருங்கள்ஸ

ஞஉங்களில் எவர்கள் (போர்ப் பணிகளில்) இடையூறு விளைவிக்கின்றார்களோ அந்த முனாஃபிக்கீன்களையும், மேலும், ஙஎங்களிடம் வந்து விடுங்கள்ங என்று தங்களின் சகோதரர்களிடம் கூறுகின்றவர்களையும் அல்லாஹ் நன்கறிவான்●ˆ மேலும், அவர்கள் போரில் பங்கு கொண்டாலும்,பெயரளவுக்குத்தான் பங்கு பெறுவார்கள். உங்களுக்கு உதவுவதில் அவர்கள் கடும் கஞ்சத்தனம் உள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆபத்தான நேரம் வந்து விட்டாலோ, மரணத்தருவாயில் இருப்பவனுக்கு மயக்கம் வருவது போன்று கண்களைச் சுழற்றியவாறு உம்பக்கம் பார்ப்பார்கள். ஆனால் ஆபத்து நீங்கி விட்டாலோ, இதே மக்கள் ஆதாயங்களின் மீது பேராசை கொண்டவர்களாய் (கத்தரிக்கோலைப் போன்று) கூர்மையான நாவுகளோடு வரவேற்க வந்து விடுகின்றார்கள். இத்தகையவர்கள்அறவே நம்பிக்கை - ஈமான் - கொள்ளவில்லை. எனவே, அல்லாஹ் இவர்களுடைய செயல்கள் அனைத்தையும் வீணாக்கி விட்டான். மேலும், இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வைப் பொறுத்தவரை மிகவும் எளிதானதாகும். தாக்க வந்த கூட்டத்தார் இன்னும் திரும்பிச் செல்லவில்லை என்று இவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் தாக்க வந்து விட்டாலோ, அப்போது (எங்கேனும் பாலைவனத்தில்) நாட்டுப்புற அரபிகளுடன் சேர்ந்து உட்கார்ந்து விட வேண்டும். மேலும், அங்கிருந்தவாறு உம்முடைய நிலைமைகளைக்

கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்படுகின்றார்கள்.ஞ (அஹ்ஸாப் 18 - 20)

அவர்களுடைய ஙஈமான், இஸ்லாம்ங என்பதெல்லாம் பொன்னையும், பொருளையும் சார்ந்தது தான் என்பது தெரிந்து விட்டதல்லவா? இதற்காகத் தானே அவர்கள், ஙமுஸ்லிம்களாகங மாறினார்கள்ஸ முஸ்லிம்களிடையே விநியோகிக்கப்படும் எல்லாப் பொருட்களிலும் அவர்களுக்கும் பங்கு பிரித்தாக வேண்டும். போர்ப் பொருட்கள், தானதருமங்கள், எதுவாக இருப்பினும் சரி இவர்களுக்கும் ஙஇட ஒதுக்கீடுங செய்ய வேண்டும்ஸ ஏனென்றால், இவர்கள் தாம் ஙமுஸ்லிம்கள்ங ஆயிற்றேஸ இன்னுஞ் சொல்லப் போனால் இதற்காகத் தானே இவர்கள் முஸ்லிம்களாகவே ஆகியுள்ளார்கள்.

ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவர்களுக்கு இந்தப் பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அந்த ஏமாற்றத்தை எப்படித்தான் இவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்கள்? அப்போது இவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீதும், அல்லாஹ்வின் தூதர் மீதும் எரிச்சலடைவது இயற்கை தானே? எனவே, அத்தகைய நிலைமைகளில் அவர்களுக்கு கோபம் கொந்தளித்தது.

ஞஅவர்களில் சிலர் தானதர்மங்களைப் பங்கிடும் விஷயத்தில் உம்மைக் குறை கூறுகின்றார்கள். அவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் மனநிறைவு கொள்கின்றார்கள். அவற்றிலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்கள் கோபமடைகின்றார்கள்ஸஞ (அத்தவ்பா 58)

இவர்களுடைய இந்தப் பொருள் சார்ந்த ஙஇஸ்லாமியத்ஙதின் விளைவு என்னவென்றால் ஆயுதந்தரித்து போர்முரசு கொட்டிப் பகைவர்கள் திரண்டு வரும் போது இவர்கள் வாளை தொடைகளில் இடுக்கிக் கொண்டு வைக்கோல் போர்களில் ஒளிந்து கொள்வார்கள். போர் முடிந்து வெற்றிப் பொருட்கள் பங்கிடும் போதிலோ பிடறி முடியை சிலுப்பிக் கொண்டு, கர்ஜிக்கும் வீர சிம்மங்களாக வெளியே வருவார்கள். அதை வாங்க கூட்டத்தின் முன்னால் காணப்படுவார்கள். ஙபடைக்குப்

பிந்து●் நபங்குநக்கு முந்துஸங ஆனால், இவர்களின் இந்த நராஜதந்திர அரசியலைங அல்லாஹ் வெற்றியடைய விடவில்லை. அல்லாஹ்வின் தீனுக்காக தியாகங்கள் பல புரிந்து பொன்னை, பொருளை இழந்து துணிந்து போரிட்ட வீர முஜாஹிதீன்களுக்கே வெற்றிப்பலன்கள் அனைத்தும்ஸ

இவர்களுடைய நஅஃமால்நாமாங - செயல் பதிவேடிலோ அத்தகைய சிறு பணி ஒன்று கூட பதிந்துள்ளதைப் பார்க்க முடியாது. தலை வாசலில் துன்பம் வந்து கதவினைத் தட்டிய போது தலையணைக்குள் முகம் புதைத்துக் கொண்டவர்களை, வெற்றிப் பொருட்கள் பங்கீடு செய்யும் இடத்திற்கே அழைத்துச் செல்லாதீர்கள் என்று இறைவன் ஆணையிட்டு விட்டான். நசெலவுங இனி ஒன்றுமில்லை●் நவரவோ வரவுங தான் என்று நாக்கை நீட்டிக் கொண்டு ஓடி வந்தோர் வாயில் மண்ணை அள்ளிப் போட்டான். ஹுதைபிய்யாவுக்கு வராமல் வீட்டிலேயே குந்திக் கொண்டவர்களைப் பற்றி, கைபர் வெற்றி நெருங்கி வரும் நேரத்தில் இறையாணை வந்ததுஸ

ஞபோர்ச் செல்வங்களை (கனீமத்) கைப்பற்றுவதற்காக நீங்கள் செல்லும் போது, போருக்குச் செல்லாமல் பின்தங்கியிருந்த இவர்கள் உங்களிடம் , நஎங்களையும் உங்களுடன் வருவதற்கு அனுமதியுங்கள்ஸங என்று கூறுவார்கள். இவர்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை மாற்றி விட நினைக்கிறார்கள். இவர்களிடம் நஎங்களுடன் வருவதற்கு உங்களால் ஒரு போதும் இயலாது. இதனை அல்லாஹ் முன்னரே கூறி விட்டான்ங என்று நீர் தெளிவாகக் கூறி விடுங்கள்ஸஞ (அல்ஃபத்ஹ் - 15)

இது அந்தப் பொருளியல் பூசாரிகளின் இயல்பை எந்தளவு பாதித்திருக்ஙகும் என்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை. இதைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் நபொங்கியெழாமல்ங பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்களா என்ன? ஆனால் அவர்கள் எதையாவது சொல்லி வைக்கு முன் என்ன சொல்வார்கள் என்பதையும் ஆலிமுல் கைப் அல்லாஹ் கூறி விட்டான்.

ஞ(இறைவனின் ஆணை ஒன்றும் கிடையாது●் நாங்களும் வந்தால் பொருள்களில் பங்கு தர வேண்டியிருக்குமே என்று)

நீங்கள் தாம் பொறாமைப்படுகின்றீர்கள்ஸ என்று இந்த முனாஃபிக்கீன்கள் கூறுவார்கள்ஸஞ (அல்பத்ஹ் - 15)

எங்கெங்கு சுற்றினாலும் எப்படி தங்கள் ஙமையப்புள்ளிஙயை இவர்கள் மறப்பதேயில்லை என்பதைக் கவனித்தீர்களா? ஒரே கொள்கை●் தெளிவான குறிக்கோள். ஙஜிஹாத் ஃபீ சபீலுல்லாஹ்ஙவின் பலன்களை எங்களுக்கும் தரமறுக்கின்றீர்களே?ங என்று இவர்கள் கேட்கவில்லை. ஙஎங்களுக்கும் நாலு காசு கிடைத்து விடுமே என்று ஏன் பொறாமையால் புழுங்குகின்றீர்கள்ஸ எங்கள் பிழைப்பில் ஏன் முட்டுக்கட்டையாக மாறுகின்றீர்கள்?ங - என்றல்லவா கேட்கிறார்கள்? நிலைமை இப்படி அப்பட்டமாக வெளிப்படுகையில், ஜிஹாதில் கலந்து கொள்ளாமல் போனதற்கு, முஸ்லிம்கள் தங்களூ மீது பொறாமைப்படுவதற்கு வேறு ஏதேனும் காரணம் கூட இருக்க முடியும் என்று இவர்கள் யோசித்துப் பார்ப்பது தான் இயலுமா?

4. பொய்யான புகழ் விரும்பிகள்

பொருள் சார் கொள்கை முனாஃபிக்கீன்களின் நான்காம் பிரிவினர் பெரிய புகழ் விரும்பிகளாக இருந்தனர். புகழை பொய்ப்பகட்டைத் தேடி நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அலைந்தனர். தங்களை மிகப் பெரிய இஸ்லாமியப் போராளிகளாக காட்டிக் கொள்வதில் அவர்களுக்கோ அளவு கடந்த ஆசைஸ பேரு பெத்த பேரு●் உள்ளுக்குள்ளே செத்த ஆளுஸ வெறும் சுயதம்பட்டம் அடிப்பதையே சுவாசமாகக் கொண்டு வாழ்வோர் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் காணப்படுவர் என்று மனோ தத்துவ இயலும் கூறத்தான் செய்கின்றதுஸ பெருமைக்குரிய ஙபட்டங்களைஙப் பெற்றுக் கொள்வதில் இவர்கள் ஙஅசாத்தியஙவேகம் காட்டுகின்றார்கள். ஙஇமயத்தைங நோக்கி இஸ்லாமிய புகழ் முன்னேறும் போது அதன் அடையாளப்பச்சை தமது உடலிலும் இல்லையே என்ற கவலை இவர்களுக்கு இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லையே?

இத்தகைய மனிதர்கள் உருவாவதை தடுக்க முடியாது. இஸ்லாமியப் புகழ் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. உச்சத்தை நோக்கி ஙவிண்ணில்ங பயணம் மேற்கொண்ட நேரத்தில், முஸ்லிம்கள் தமது தீரச் செயல்களால் ஈடு இணையற்ற அர்ப்பணிக்கும் இயல்பினால் தொடர்ச்சியாய் வெற்றியை ஈட்டிக் கொண்டே போனகாலகட்டத்தில் - இந்தக் காளான்கள் பொலபொலவென முளைத்துக் கிளம்பின. முஸ்லிம்களுடைய பட்டியலில் தமது பெயர்கள் இருப்பதே பெரிய பெரிய பலன்களுக்கான துருப்புச் சீட்டு என்பதை புரிந்து கொண்டனர். ஙஉணர்ச்சிப் பிழம்பாகங மாறிப் போன ஙபோராளிகள்ங பலரும் ஐந்து ஜிஹாத் குழுக்களில் தத்தமது பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டனர். ஙஒன்றா, இரண்டா, ஐந்தய்யா, ஐந்துஸங என்று கொட்டம் அடிக்கலாம்ஸ மற்றவர்களை மட்டம் தட்டலாம்.

ஆனால் அதற்காக அவர்கள் சிறு துரும்பைக் கூட நகர்த்திப் போட தயாராக இல்லை. ஙமுஜாஹித்ங, ஙஷஹீதே மில்லத்ங என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், விரல் நகத்தின் நுனி கூட பாதிப்படைந்து விடக் கூடாது என்பது தான் அவர்களின் நழுவும் கொள்கை. மற்றவர்கள் சிந்திய ரத்தத்தைத் தமது சட்டைகளில் தேய்த்துக் ஙகாட்டினாலும்ங சரியேஸ மக்கள் பார்வைகளில் ஙபட்டால்ங போதும்ஸ இதோ இந்த வசனம் இத்தகைய வீரமுஜாஹி தீன்களைப் பற்றி ஏதோ சொல்ல வருகின்றதோ....

ஞதாம் செய்கின்ற இழிசெயல்களைக் குறித்து மகிழ்ந்திருப்பவர்கள் செய்யாத செயல்களுக்காக தாம் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள் தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டவர்கள் என்று நீர் ஒரு போதும் கருதி விட வேண்டாம் (உண்மையாக) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் தண்டனை தான் இருக்கிறதுஸஞ (ஆல இம்ரான் - 188)

மூன்றாம் பிரிவினர்

சந்தேகத்திலும், அவநம்பிக்கையிலும் திளைத்துப் போன செயல் முனாஃபிக்குகள்

கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்களை அடுத்து செயல் ரீதியிலான முனாஃபிக்கீன்களை காண்போம். இப்பிரிவினரில் மிகவும் கேடு கெட்டவர்களை முதலில் காண்போம். ஈநம்பிக்கையில் குறைபாடுஈ தான் இவர்களை முனாஃபிக்கீன்களின் வரிசையில் கொண்டு போய் சேர்த்தது. ஈநண்பர்கள், தோழர்கள், குலப் பெருமக்களைஈப் பார்த்து இஸ்லாத்துக்கு வந்தவர்கள் இவர்கள்ஸஈ - என்று இவர்களைப் பற்றி ஷாஹ் வலியுல்லாஹ் கூறுவார். ஈஇஸ்லாத்திற்காக இவர்களின் உள்ளங்கள் முழுமையாகத் திறக்கவில்லை. தவ்ஹீதின் மீது ஆழமான பிடிப்பும் கிடையாது●ˆ அண்ணலாரின் (ஸல்) தூதுத்துவத்தின் மீது திருப்தியும் கிடையாது●ˆ அப்புறம் அவர்களுடைய ஈமான் எப்படி ஈஈமான்ஈ ஆக இருக்க முடியும்? ஷிர்க்கோடு ஒப்பிடும் போது என்னவோ, இவர்கள் இஸ்லாத்துக்குப் பக்கத்தில் தான் தென்பட்டார்கள். ஆனாலும், ஷிர்க்கும், இஸ்லாத்துக்கும்டூட இடையே அந்தரத்தில் ஊசலாடிக் கொண்டு தான் இருந்தது இவர்களுடைய நிலைஸ ஈலாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்ஈ என்பதையும் ஏற்றிருந்தார்கள்●ˆ இபாதத்துகளையும் செய்து வந்தார்கள்●ˆ என்றாலும் ஈஅர்பாபுன் மின் தூனில்லாஹ்ஈ (அல்லாஹ் அல்லாத வேறு கடவுள்) மீதான பற்றும் முற்றிலுமாக அற்றுப் போய் விடவில்லை. சாதாரண காலகட்டங்களில் இவர்களுடைய வாழ்வு இஸ்லாமிய மயமாகத்தான் விளங்கியது. ஆனால் துன்பங்கள் சூழ்ந்து விடும் போது ஈஇஸ்லாம் தாக்கப்படும் போதுஈ இவர்கள் கலர் மாறிப் போய்விடுவார்கள். துன்பங்களின் போது ஈகைருல்லாஹ்ஈ - வின் சமூகங்களில் சென்று கையேந்தி நிற்பார்கள்●ˆ கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள். அவர்களால் தமது துன்பங்களை குறைக்க இயலும் என்று இவர்கள் நம்பினார்கள். இவர்களைப் பற்றித்தான் குர்ஆன் இவ்விதம் கூறுகிறது.*

**சாதாரண மானுட மனோவியலோடு அரபுக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் நன்றாக அறிந்து வைத்துள்ளவர்களுக்கு*

இதனைப் புரிந்து கொள்வது ஒன்றும் கஷ்டமல்லஸ தங்கள் சமுதாயப் பெரியார்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் அல்லது தங்களோடு தோழமை கொண்ட இஸ்லாமியக் குழுக்கள் அநீதியிழைக்கப்படுகின்றன என்பதற்காகவே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டோர் பலர்ஸ வரலாற்றில் இதற்கான பல உதாரணங்களைக் காணலாம். இதே காரணத்திற்காகத் தான் அபுதாலிப்பும் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொள்ள இருந்தார். ஆனால் சில காரணங்களால் அது தடைபட்டுப் போனது. ஆனாலும் கூட இந்த ளஇனப்பற்றிளனால் தான் அவர் கடைசி வரைக்கும் குஃப்ருக்கு எதிராக இஸ்லாத்துக்கு உதவிகளைச் செய்து கொண்டே இருந்தார்.

ஞமனிதர்களில் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள்●் அவர்கள் ஓரத்தில் நின்று கொண்டு அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிகிறார்கள். தங்களுக்கு ஏதேனும் ஆதாயம் கிடைக்குமாயின் அதைக் கொண்டு மனநிறைவு கொள்கிறார்கள். துன்பம் ஏற்படுமாயின் தலைகீழாக மாறி விடுகிறார்கள். அவர்கள் இம்மையையும் இழந்து விட்டார்கள்●் மறுமையையும் இழந்து விட்டார்கள். இது தான் பகிரங்கமான நஷ்டமாகும். பிறகு, அவர்கள் அல்லாஹ்வை விடுத்து தங்களுக்கு எவ்வித நஷ்டத்தையும், இலாபத்தையும் அளிக்க முடியாதவற்றை அழைக்கிறார்கள். இது தான் வழிகேட்டின் இறுதி எல்லைஸஞ (அல்ஹஜ் 11,12)

குர்ஆன் இவர்களை ளமுனாஃபிக்ள என்று அழைக்கவில்லை, என்றாலும் இவர்களைப் பற்றி தந்துள்ள விளக்கமானது நிஃபாக்கின் வரையறைக்குள் வந்து விடுகின்றது. ஒரு புறம் இவர்கள் அல்லாஹ்வை ஏற்றுக் கொண்டு வணங்கவும் செய்கிறார்கள். இன்னொரு புறம் ளஇறைவனற்ற கைருல்லாஹ்ள-விடம் சென்று தேவைகளை முறையிடவும் செய்கிறார்கள். இது ளஒரு வழியாக இஸ்லாத்துக்குள் நுழைந்து இன்னொரு வழியாக வெளியேறி விடுவதுள அல்லாமல் வேறு என்னவாம்? இந்த ளநுழைதலும், வெளியேறுதலும்ள கொள்கை சார் முனாஃபிக்குகளைப் போன்ற தீவிரத்தன்மை கொண்டதாக இல்லாமல் வேண்டுமானால் இருக்கலாம்.

ஏனெனில், இவர்கள் எத்தகையவர்கள் எனில் தங்களுடைய தீனாக இஸ்லாத்தை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவர்கள்●˙குஃப்ரு கொள்கைகளுக்கு எதிராகத் தங்களை இஸ்லாமியக் கொள்கையோடு இணைத்துக் கொண்டவர்கள்ஸ உணர்வுபூர்வமாக இஸ்லாத்தோடு ஒன்றிப் போனவர்கள். கொள்கை சார் முனாஃபிக்குகளிடமோ இந்தப் பண்புகளில் ஒன்றைக்கூட காண முடியாதே?

இருந்த போதிலும், நெருக்கடியான நேரங்களில் முந்தைய முனாஃபிக்குகளைப் போலவே இவர்களும் இஸ்லாத்தைக் கைகழுவி விடுவது வழக்கம்ஸ அச்சு அச்சாக நூத்துக்கு நூறு அப்படியே இல்லாமல் போனாலும், பெரும்பாலும் இவர்களுடைய விலகும் தன்மை அவர்களை ஒத்ததாகத் தான் இருந்தது. அஸ்ஸாப் போரின் போது அக்மார்க் முனாஃபிக்கீன்கள் மட்டும் ஜாஹிலிய்யா ஸ்டைலில் சிந்தித்து செயல்படவில்லை. மாறாக, இத்தகைய பிரிவினரும் அவர்களோடு கைகோர்த்து இருந்தார்கள். இந்த இரு வகை ங முஸ்லிம்ஙகளையும் ஒன்றாக அழைத்துக் குர்ஆன் கூறுகிறது.

ஞஅந்த நேரத்தை நினைவு கூறுங்கள்ஸ ஙஅல்லாஹ்வுஙட அவனுடைய தூதரும் நம்மிடம் செய்திருந்த வாக்குறுதிகள் யாவும் ஏமாற்று வேலையே தவிர வேறொன்றும் இல்லைங என்று முனாஃபிக்கீன்களும், மற்றும் எவர்களின் உள்ளங்களில் பிணி இருந்ததோ அவர்களும் வெளிப்படையாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்ஞ (அஹ்ஸாப் 12)

இதில் ஒன்றும் வியப்பு இல்லையே?

அல்லாஹ்வின் மீதான ஆழமான ஈமான் உள்ளத்தில் இல்லை என்றால் அல்லாஹ், ரசூல் மீதான நம்பிக்கையும், சோதனைகளின் போது நிலைகுலையாமல் நிற்கும் தன்மையும் குன்றிப் போவது இயல்பு தானே?

நான்காம் பிரிவினர்

முனாஃபிக்கீன்களின் இறுதிப் பிரிவு இதுஸ இவர்கள் இஸ்லாமியக் கொள்கையோடு நெருக்கமாகவும், இஸ்லாமற்ற (கைருல் இஸ்லாம்) கொள்கைகளை விட்டு வெகுதூரம் விலகியும் இருந்தார்கள். இவர்களுடைய கொள்கை குஃப்ரு அல்ல●˙ மாறாக இஸ்லாமேஸ இவர்கள் தீனின் நியதிகளை இயல்பாக முன்வந்து ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். இருந்த போதிலும், பொருள் மீது இவர்களுக்கு இருந்த காதலானது, தமது இஸ்லாத்தை செயல்வடிவில் முழுமையாக வெளிப்படுத்துவதை விட்டும் இவர்களைத் தடை செய்தது. அரசியல், சமூகவியல் வார்த்தைகளில் இவர்களை முஸ்லிம்கள் என்று தான் கூற வேண்டும். ஆனால் இவர்களிடம் கொள்கையுறுதி, செயலூக்கம் அறவே காணப்படவில்லை என்பதால், இவர்களிடமிருந்து இஸ்லாத்துக்கான பொருளாதார, சமூக, உடல், உயிர் அர்ப்பணிப்புகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. இத்தகைய தோகையிழந்து போன பலவீனமான ஈமான் கொண்டவர்கள் கண்டிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், சிற்சில இடங்களில் தெளிவான வார்த்தைகளில் ஙமுனாஃபிக்ங என்றே அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்களைப் பற்றிய குர்ஆனிய வர்ணனையைக் கேளுங்கள்.

ஞமனிதர்களில் சிலர் உள்ளனர். ஙநாங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொண்டோம்ங என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆயினும், அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டால் மக்கள் தரும் இந்தச் சோதனையை அல்லாஹ்வுடைய தண்டனை போன்று கருதி விடுகின்றார்கள். ஆனால், உம்முடைய இறைவனிடமிருந்து வெற்றியும், உதவியும் வந்து விடுமாயின், ஙதிண்ணமாக நாங்கள் உங்களுடன் தானே இருந்தோம்ங என்று இவர்கள் கூறுவார்கள்ஸ உலக மக்களின் உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கு அறிந்தவன் அன்றோ? மேலும், நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் யார்? முனாஃபிக்கீன்கள் யார்? என்பதை அல்லாஹ் அவசியம் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது.ஞ (அன்கபூத் 10,11)

இந்த வசனங்கள் அன்கபூத் அத்தியாயத்தில் உள்ளவை. அந்த அத்தியாயமோ, மக்கா நசித்திரவதைக் கூடமாகந முஸ்லிம்களை வகைவகையாக துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த போது, அருளப்பட்ட அத்தியாயம்ஸ துன்பங்களும், சித்திரவதைகளும் தொடர்கதையாகத் துரத்தி வந்த அந்த துயர பூமியில் தன்னலமும், பொருள்நலனும் நாடும் முனாஃபிக்குகள் தோன்றியிருப்து எங்ஙனம் சாத்தியமாகும்? சமூக ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக இஸ்லாம் அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு இருந்த காலகட்டம் அல்லவா அது? எனவே, இங்கே சுட்டிக்காட்டப்படுபவர்கள் கொள்கை முனாஃபிக்கீன்களாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பே இல்லைஸ அது போன்றே மூன்றாவது பிரிவினர் - முனாஃபிக்குகளையும் இவ்வசனங்கள் குறிக்கவில்லை. அதாவது நம்பிக்கையில் பழுதிருந்த காரணத்தினால் செயலிலும், அஃக்லாக் - ஒழுக்கத்திலும் சீர்குலைந்து போன முனாஃபிக்குகளும் அல்லர் இவர்கள்ஸ ஏனெனில் இங்கே விளக்கப்படும் வர்ணனைகள் இவர்களுடைய உலகாசையை, தைரியமின்மையை குறிக்கின்றதேயொழிய ஈமானில் குறைவு இருப்பதாக சொல்லவில்லை. எனவே ,இவர்கள் கனியாத (பழுக்காத) முஸ்லிம்கள்●`பக்குவப்படாத முஸ்லிம்கள் ஆவர்.

காஃபிர்களின் வகைவகையான சித்திரவதைகளை, துன்பங்களைத் தாங்க இயலாமல் இஸ்த்திகாமத்தை (கொள்கை உறுதியை) கைவிட்டு விட்ட இவர்கள் முனாஃபிக்ககள் என்றே அழைக்கப்படுவர்●` ஏனெனில், மாபெரும் தியாகம் - அர்ப்பணிப்பு - ஒன்றை செய்ய வேண்டிய நேரம் நெருங்கி விட்டது. (ஹிஜ்ரத்) எனவே, நிலத்தை உழுது, ஏரோட்டி நிலத்தை பண்படுத்த, பக்குவப்படுத்த அல்லாஹ் எண்ணினான். சைகைகளால் குறியீடுகளால் சுட்டிக்காட்டி அவர்களுடைய குறைகளைக் களைந்து அவர்களை தயார்படுத்த நாடினான். எனவே இங்கே இறுதி வசனத்தில் மாபெரும் சோதனை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அது ஹிஜ்ரத்தே ஆகும். வெகு விரைவில் சிலநாட்களில் முஸ்லிம்கள் ஹிஜ்ரத் செய்தாக வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. உயிரிழைப்பைப் போன்றே, பொருள் அர்ப்பணிப்பைப் போன்றே இதுவும் கடினமான

ஒன்றாகும்ஸ ஊர்துறந்து ஹிஜ்ரத் செய்வதில் நல்ல நல்ல முஸ்லிம்களின் மனோதிடமே தொலைந்து போய் விடும் நிலைமைஸ அவ்வாறே நடைபெற்றது. ஹிஜ்ரத்துக்கான ஆணை வந்த போது பலவீனமான ஈமான் கொண்டவர்களின் கால்கள் பிசகிக் கொண்டன. பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லிய அவர்கள் மக்காவிலேயே தங்கி விட்டார்கள். மதீனா புறப்படவில்லை. இவர்கள் அல்லாஹ் வஹ்தஹுூவை ஏற்றிருந்தார்கள். தூதரை உண்மையென்று நம்பினார்கள். குர்ஆனை முறையாக ஓதி வந்தார்கள். தொழுகையும் விடவில்லை. எனவே முஸ்லிம் உம்மாவில் இவர்களும் ஓர் உறுப்பாகத்தான் திகழ்ந்தார்கள். ஆனாலும் இவர்களுடைய, ஊர்ப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, சொந்தபந்த உறவுகள், நட்பு போன்றவற்றை இஸ்லாத்திற்காகவே அர்ப்பணிக்கும் அளவு இவர்களுடைய ஈமானில் உறுதியில்லை. முஸ்லிமாக வாழ முடியாத, வாழ இடங்கொடுக்காத ஊரை விட்டும் வெளியேறி, வேறெங்காவது சென்று முழுமையாக முஸ்லிமாக வாழலாம் என்று தூண்டி உத்வேகப்படுத்தும் அளவுக்கு அவர்களுடைய ஈமானில் பலமில்லை. எனவே, அல்லாஹ் இவர்களை, நல்ல முஸ்லிம்களை விட்டும் பிரித்து ஒதுக்கி விட்டான், ஒழுக்க ரீதியிலம் சரி, அரசியல் சாசன ரீதியிலும் சரி. இவர்களுடைய நிலை வேறுபட்டது தான்ஸ

ஞஎவர்கள் ஈமான் கொண்ட பின்பும் ஹிஜ்ரத் செய்யவில்லையோ அவர்களுடைய எந்த விஷயத்திற்கும் நீங்கள் பொறுப்பாளர்கள் அல்லர்●ீஅவர்கள் ஹிஜ்ரத் செய்யும் வரையில்ஸ ஆயினும் மார்க்க விவகாரங்களில் அவர்கள் உங்களிடம் ஏதேனும் உதவி கோரினால் அவர்களுக்கு உதவி புரிவது, உங்கள் மீது கடமையாகும். ஆனால் (இந்த உதவி கூட) உங்களோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட கூட்டத்தாருக்கு எதிரானதாக இருக்கக் கூடாதுஸஞ (அன்பாஃபால் - 72)

பக்கா முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிக் கூறப்படும் போது தெறிக்கும் வெறுப்பு பலவீனமான இவர்களைப் பற்றிய இவ்வார்த்தைகளில் காணப்படவில்லை. ஆனாலும், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு, உலகிலுள்ள

அனைத்தையும் பின்னுக்குத் தள்ளி இஸ்லாத்தை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்துகின்ற முஸ்லிம்களையும், இஸ்லாத்துக்காக, சொந்த பந்தங்களை, வீடு வாசலை துறக்கும் அளவுக்கு ஒழுக்க பலமும், இஸ்லாமியக் காதலும் இல்லாத முஸ்லிம்களையும் இவ்வசனம் வேறுபடுத்துகின்றது. முதல் வகையினரே அல்லாஹ்வின் பார்வையில் உம்மத்தே முஸ்லிமாவாக கருதப்படுகின்றனர். இரண்டாவது வகையினர் அல்லர்ஸ முதல் வகையினரைத்தான் இஸ்லாமிய அணி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இரண்டாவது வகையினரைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள காரணத்தால் போனால் போகட்டுமென்று அவர்களுக்கும் இஸ்லாமிய அணியின் ஒரு மூலையில் இடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஙமூலையில் இடம் தருவதுங கூட எந்தளவு கேவலமாக உள்ளது என்றால், ஹிஜ்ரத்தும் ஜிஹாத்தும் செய்யும் முஸ்லிம்களிடையில் ஙவிலாயத்ங உள்ளது. ஒருவருக்கொருவர் அவ்லியாக்களாக உற்ற தோழர்களாக உள்ளனர். ஹிஜ்ரத்தும் ஜிஹாதும் செய்யாத முஸ்லிம்களாக இருக்கின்ற காரணத்துக்காக காஃபிர்கள் அவர்களைத் துன்புறுத்தினால், அதைத்ததாங்க முடியாமல் இவர்கள் இஸ்லாமிய அரசாங்கத்திடம் உதவி கோரினால்ல் அது பரிசீலிக்கப்படும். அதுவும் அந்த காஃபிர் அரசுக்கும், இஸ்லாமிய அரசுக்கும் இடையில் எந்த வித சமாதான உடன்பாடும், ஒப்பந்தமும் இருக்கக் கூடாது. அப்படி ஏதேனும் இருந்தால் அந்த உதவியும் அதோ கதி தான். ஏனெனில் ஈமானுக்காக நாட்டையும், குலத்தையும் துறக்கத் தயாராக இல்லாத முஸ்லிம்களின் நலன்களுக்காக இஸ்லாமிய அரசு தன்னுடைய ஒப்பந்தங்களை துறந்திட இயலாது.

செயல்களிலும், ஒழுக்கத்திலும் நிஃபாக்கை கடைப்பிடிக்கத் தூண்டும் இந்த ஙபொருள் சார்புங சில நேரங்களில் நரகத்தின் விளிம்புக்கே அழைத்துச் செல்லும். எரி நரகின் விறகாக மாற்றி விட வல்ல காரியங்களைக் கூட செய்யத் தூண்டுகிறது. ஒரு குழுவினரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகிறது.

தமக்குத் தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டவர்களின் உயிர்களை வானவர்கள் கைப்பற்றும் போது, அவர்களிடம், ‘நீங்கள் எந்நிலையில் இருந்தீர்கள்?’ என்று கேட்பார்கள். அதற்கு அவர்கள் பூமியில் நாங்கள் பலவீனர்களாய் இருந்தோம்ஸ‘ என்று பதில் அளிப்பார்கள். ‘அல்லாஹ்வின் பூமி விசாலமானதாய் இருக்கவில்லையா? அதில் நீங்கள் நாட்டைத் துறந்து ஹிஜ்ரத் சென்றிருக்க வேண்டாமா?’ என்று வானவர்கள் வினவுவார்கள். இவர்களுக்குரிய இருப்பிடம் நரகம் தான்ஸ மேலும் அது மிகக் கொடிய இருப்பிடம் ஆகும்.’ (அந்நிஸா - 97)

இவ்வசனத்தை விளக்கி அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு கூறுகிறார்கள்● மக்காவில் ஒரு சிலர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். முஷ்ரிக்கீன்களும் அவர்களை தங்களுடைய ஆட்களாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். பத்றுப் போரும் வந்து விட்டது. வேறு வழியில்லாமல் முஷ்ரிக்கீன்களோடு இணைந்து முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வாளைத் தூக்க வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அவர்களில் சிலர் பத்றில் கொல்லப்பட்டார்கள். போர்க்கலவரம் ஓய்ந்த பின் சடலங்கள் அடையாளங் காணப்பட்டது. ‘இவர்கள் நம்முடைய சகோதரர்கள் ஆயிற்றேஸ’ என்று முஸ்லிம்கள் வருத்தப்படவும் செய்தார்கள். இவர்களுக்காக இறைவனிடம் இஸ்திக்ஃபார் செய்யலாம் என்றும் சிலர் எண்ணிக் கொண்டார்கள். அப்போது தான் இவ்வசனம் அருளப்பட்டது. இவர்கள் ஊரைத் துறந்து வர சக்தியிருந்தும் இஸ்லாத்திற்காக தேசியவாதத்தை கைவிடாதவர்கள்● ஹிஜ்ரத் செய்வதால் ஏற்படுகின்ற இன்னல்களை சகித்துக் கொள்ள தயங்கி நின்றவர்கள்● இஸ்லாத்திற்கு எதிராகவே கச்சைக் கட்டிக் கொண்டு வாளேந்தி வந்தவர்களுடைய ஈமானுக்கு அல்லாஹ்விடத்தில் எந்தவிதமான மதிப்பும், மரியாதையும் இல்லவே இல்லை என்று இவ்வசனம் தெள்ளத்தெளிவாக விளக்கியது. அவர்களை முஃமின்கள்● முஸ்லிம்கள் என்று அழைப்பது கூட அடியோடு தவறாகும்.

இத்தகைய மனிதர்கள் மக்காவில் குறைவாகத்தான் இருந்தார்கள். ஆனால், மதீனாவிலோ நிறைய காணப்பட்டார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய தீனாக என்னவோ இஸ்லாத்தை மட்டுமே கருதினார்கள். இருப்பினும் இவர்களுடைய தீன், இவர்களுடைய பொருள்சார்பு பாலிஸியின் பின்னால் தான் வந்தது. இத்தகைய மனிதர்களைப் பற்றித்தான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

ஞ(போர் புரியாமல்) உங்கள் கரங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள்●˙ மேலும் தொழுகையை நிலை நிறுத்துங்கள்●˙ ஜகாத்தும் கொடுத்து வாருங்கள் என்று எவர்களிடம் கூறப்பட்டதோ, அவர்களை நீர் கவனிக்கவில்லையா? இப்போது, போர் புரியுமாறு அவர்களுக்கு கட்டளை இட்ட போது, அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் அல்லாஹ்வுக்கு பயப்படுவதைப் போல, ஏன்? அதை விட அதிகமாக மனிதர்களுக்கு பயப்படுகின்றார்கள். நஎங்கள் இறைவனேஸ போர்புரிவதை எங்கள் மீது ஏன் கடமை ஆக்கினாய்? இன்னும் சிறிது காலம் வரை எங்களுக்குத் தவணை அளித்திருக்கக் கூடாதா?ந என்று கேட்கிறார்கள்.ந (அந்நிஸா 77)

குர்ஆன் இடும் கட்டளைகளை, உத்தரவுகளை, தடைகளை இவர்கள் ஒரேயடியாக புறக்கணிக்கவில்லை. தொழுகை, ஜகாத்தை கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். இது போன்றே இன்னபிற அஃமால்களையும் பிற முஸ்லிம்களைப் போன்றே பக்குவமாகப் பேணி வந்தார்கள். ஆனால், போர் அறிவிப்பு வந்தவுடன் போர்க்களத்தின் கலவரக் காட்சிகளை, களேபரங்களை எண்ணி நடுநடுங்கிப் போனார்கள். இவர்களுடைய ஈமானிய பலவீனம் உள்ளங்களிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி முகங்களில் அப்பட்டமாக வெளிப்பட்டது, ஏன் என்றால் உள்ளங்களிலோ உலக ஆசை உடும்புப்பிடியாய் பற்றியிருந்தது. போர்க்களம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனேயே பரிதவித்துப் போனார்கள். போர்க்களத்தில் உயிரை இழப்பதற்கும் வாய்ப்பு உண்டே? உலகை இழந்து போகவும் வாய்ப்பு உண்டே? அவர்களுடைய இந்த உலகாசை, உலகப்பற்றைப் பற்றியும் அல்லாஹ் விரித்துரைத்தான். இது

சாதாரண கேவலமான பயன்பாட்டுப் பொருள்●ˆ மறுமையோ அதை விட பன்மடங்கு மேலானது.

உஹதுப் போருக்கான பகிரங்க அழைப்பு வந்தவுடன் பிரியமானவர்கள், பிரியமில்லாதவர்கள் என்று அனைவருமே கிளம்ப வேண்டி வந்தது. முஸ்லிம்களாக தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டோர் அனைவரும் கிளம்பியே ஆக வேண்டிய கட்டாயம்ஸ கொஞ்ச தூரம் சென்றதுமே (பழுத்து, பழம் தின்று கொட்டை போட்ட) கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்கள், நபக்குவமானங பல காரணங்களை முன் வைத்து பின்தங்கி விட்டார்கள். ஆனால் இந்த செயல் வடிவ முனாஃபிக்கீன்கள் வேறு வழியில்லாமல் கூடப்போக நேர்ந்தது. போர்க்களத்தில் முஸ்லிம்களுடைய நிலைமை ஓஹோ என்று இருந்த வரை ஒன்றும் பிரச்சினையில்லை. திடீரென்று போர்க்களத்தின் போக்கு திசைமாறியவுடன், முஸ்லிம்களிடையே குழப்பம் தோன்றியவுடன் இவர்களுடைய முகங்கள் வெளிறிப் போயின●ˆ கண்களில் நட்சத்திரங்கள் தெறித்தனஸ

ஞமற்றும் சிலரோ தமது நலன்களையே முக்கியமானதாகக் கருதி உண்மைக்குப் புறம்பாக, அல்லாஹ்வைப் பற்றி அறியாமை மிக்க (ஜாஹிலிய்யாவான) பல யூகங்களைக் கொண்டிருந்தனர். நஇந்த விவகாரங்களில் எங்களுக்கும் ஏதாவது பங்குண்டா?ந என்று அவர்கள் வினவுகின்றனர். நீர் கூறும்●ˆ ஞ(யாருக்கும் எத்தகைய பங்குமில்லைஸ) இவற்றின் அனைத்து அதிகாரங்களும் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கைவசமே உள்ளன.ஞ உண்மையில் அவர்கள் தம் உள்ளங்களில் மறைத்திருப்பவற்றை உம்மிடம் வெளிப்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் கேட்டதன் பொருள் இது தான்●ˆ ஞதலைமை அதிகாரங்களில் எங்களுக்கும் சிறிது பங்கு இருந்திருந்தால், நாங்கள் இங்கு கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டோம்ஸஞ என்று தான் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள்.ஞ (ஆல இம்ரான் - 154)

அத்தியாயம் நான்கு

ஜஅஹ்லந்நிஃபாக்ஜகின் வகைகள், அடிப்படைப் பிரிவுகள், இது வரை விளக்கப்பட்டவை இவை தாம்ஸ இவ்வனைத்து பிரிவினர்களுடைய சிந்தனைப் போக்கினையும் குர்ஆன் வெகு தீர்க்கமாக ஆராய்ந்துள்ளது. அவர்களுடைய சிந்தனை, செயல்பாடுகள் பற்றிய ஒரு நீண்ட பட்டியலையே அது தயாரித்துத் தந்துள்ளது. அப்பட்டியலை நாம் ஜநிஃபாக்கின் அளவுகோல் - மிக்யாஸ¬ன் னிஃபாக்ஜ - என்றும் கூறலாம். அப்படிக் கூறுவது ஒன்றும் அதிகபட்சமான கூற்றோ, அதிகப்பிரசங்கித்தனமோ ஆகாது. அப்பட்டியலில் கொள்கை சார், செயல்வடிவ, பொருளியல் நோக்கு, பொருளியல் நோக்கற்ற அனைத்து முனாஃபிக் பிரிவினரும், அவற்றின் உட்பிரிவினரும் வந்து விடுகின்றனர். அதில்,

சில குறிப்பிட்ட பிரிவினரில், உட்பிரிவினரின் தனிப்பட்ட சிறப்புப் பண்புகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

அனைத்து பிரிவினரிடம் ஒன்று பட்டு காணப்படும் செயல்கள், தன்மைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் பல ஏற்கனவே பல்வேறு பிரிவினரைப் பற்றி விளக்கும் போது கூறப்பட்டு விட்டன. எனினும் இவ்வாறு விளக்கப்பட்டது ஒரு குறைந்த பகுதிதான். தனிப்பட்ட பிரிவினரின் சில குறிப்பிட்ட பண்புகளே அவைஸ இன்னும் சொல்வதானால் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பின் முக்கிய கோணம் மட்டுமே, உதாரணத்திற்காக விளக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவான, சில குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் தனிப்பட்ட பண்புகள், தன்மைகள் இன்னும் எஞ்சியுள்ளன விளக்கப்படாமல்ஸ எண்ணிக்கையிட்டு வரிசைக்கிரமமாக நிஃபாக்கின் முழு ஓவியத்தையும் தீட்டிக் காண்பிக்கின்றோம். தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளஸ இந்நூல் எழுதப்பட்டதன் முழுப்பயனையும் அப்போது தான் பெற முடியும். குர்ஆனிலும், ஹதீஸிலும் கூறப்பட்டுள்ள நிஃபாக்கின் செயல்கள், பண்புகளாவன -

1. உள்ளும், புறமும் வேறுவேறாக இருக்கும்.

2.ஆதாயந் ததடுபவர்களாக, சந்தர்ப்பவாதிகளாக இருப்பார்கள்.

3. துன்பங்கள் சூழ்ந்து கொள்ளும் போது, இஸ்லாம் தாக்கப்படும் போது நிலைகுலையாமல் கொள்கையில் உறுதியோடு இருப்பதை, முட்டாள்தனமாகக் கருதுவார்கள். கஷ்டங்களில் நேர்மையைக் கைக்கொள்வதை மடத்தனமாக எண்ணுவார்கள். சத்தியத்துக்காக மனோதிடத்தை வெளிப்படுத்துவதை ஙவிளைவுகளை அறியாது செயல்படும் பேதமைங என்று கூறுவார்கள்.

4.இஸ்லாத்தின், உம்மத்தே முஸ்லிமாவின் கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கண்டு சந்தோஷமடைவது●ˆ அதனுடைய வளர்ச்சி, முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மனம் புழுங்கி வயிறு எரிவது.

5.இஸ்லாமிய நலன்களுக்கு எதிராக சூழ்ச்சி செய்வது.

6. இஸ்லாமிய அரசு, அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான செய்திகளை, அறிஞர்கள், பொறுப்பாளர்கள் மட்டுமே பரிசீலிக்க வேண்டியவற்றை இரகசியமாக வைக்காமல் வதந்திகளாக மக்கள் மத்தியில் பரப்புவது.

7. அல்லாஹ்வின் ஆணைகள், அண்ணலாரின் அருள்மொழிகளுக்கெதிராக முணுமுணுப்பது●ˆ இரகசியம் பேசுவது.

8.அஹ்லுல் ஹக், அஹ்லுல் பாத்தில் இருவரோடும் தொடர்பு. போக்குவரத்து வைத்திருப்பார்கள். இருவருடைய தீமையிலிருந்தும் நஷ்டமடையாமல் அப்போது தான் தப்பிக்க முடியும்.

9.இஸ்லாமிய சட்டங்களை (குறிப்பாக ஜிஹாதினை) விவேகமற்ற செயல்●ˆ ஃபஸாதிற்கான காரணம்●ˆ செய்யக் கூடாத செயல் என்று கருதுவோர்கள். அதற்கு மாற்றாக, தங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட தன்னல நோக்கங்கொண்ட திட்டத்தினை அமைதிக்கான, சமாதானத்திற்கான திட்டமாக முன்வைப்பார்கள்.

10.சீர்குலைப்பையே (ஃபித்னா) செய்து வருவார்கள்.

11.இன்று இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள்●˙ நாளை கைகழுவி விடுவார்கள். அப்போது தான் இஸ்லாத்தின் மீது பொதுமக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும் என்பதால்.

12.குஃப்பார்களோடு, இஸ்லாமிய விரோதிகளோடு மனப்பூர்வமான தோழமை, நேசம் அல்லது உதவும் மனப்பான்மை, நட்புத் தொடர்பை பேணி வருவார்கள்.

13.இஸ்லாத்துக்கு தீமை விளைவிக்கின்ற, எதிர்த்துப் போராடுகின்ற சக்திகளுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது●˙ உதவுவதாக வாக்களிப்பது.

14.குஃப்பார்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாக கண்ணியம், மரியாதைக்குரியவர்களாக மாற நாடுவது.

15.இஸ்லாமிய நீதிமன்றங்களை விட்டு விட்டு, இஸ்லாத்துக்கு மாற்றமான சட்டங்களைக் கொண்டு தீர்ப்பு வழங்கும் நீதிமன்றங்களுக்கு தங்கள் வழக்குகளை கொண்டு செல்வது.

16.தங்களுடைய நலன்களுக்கு உகந்ததாக இருந்தால் மட்டும் ஷரீஅத்தின் சட்டங்களை ஏற்று நடப்பது●˙ ஷரீஅத்தின் சட்டங்கள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கும் என்று தெரிந்தாலோ, அவற்றை விட்டு விலகி விடுவது●˙ வெளிப்படையாகவே அவற்றை எதிர்ப்பது.

17.ஹக் - தெளிவானதன் பின்பும், ஹக் இது தான் என்பது தெளிவாக அறிந்து கொண்ட பின்பும், கர்வம், தங்களுடைய சுயநலம், சொந்த லாபம், வறட்டு கௌரவத்துக்காக தங்கள் தவறுகளில் நிலைத்து நிற்பது.

18.ஒழுக்கம், தக்வாவுக்குப் பதிலாக இனமேன்மையே, சமூக அந்தஸ்தை பெருமையாக நினைப்பது. அதனையே விவாதப் பொருளாக்கி உம்மத்தில் இனப்பாகுபாட்டை உண்டு பண்ணுவது.

19.தக்வாவையும், மக்ஃபிரத்தையும் இளக்காரமாக

எண்ணுவது, தங்களுக்கு அவையெல்லாம் தேவையில்லை●ˆ தாங்கள் அவற்றை விட மேம்பட்டவர்கள் என்று கருதுவது.

20. தங்களுடைய அறிவையே, தங்களுடைய விளங்குந்தன்மையையே ஹக்கை அளவிடும் அளவுகோலாக நினைப்பது, குர்ஆனிய விளக்கங்களை ஏளனம் செய்வது. தோண்டித் தோண்டி துருவுவது.

21. தொழுகை, பாங்கு என்று எல்லா இஸ்லாமிய சின்னங்களையும் கேலி, கிண்டல் செய்வது.

22. அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், அவனுடைய வசனங்களையும் கேலிப் பொருட்களாக ஆக்கிக் கொள்வது.

23. செல்வந்தர்களான முஸ்லிம்கள் இறைவழியில் செலவு செய்வதை, ஙதற்பெருமைங என்று கூறுவது●ˆ ஏழை முஸ்லிம்கள் தங்களிடம் உள்ளதை இறைவழியில் செலவு செய்தால் எள்ளி நகையாடுவது.

24. ஞஇறைவா நீ எனக்கு செல்வத்தை வழங்கினால் நான் உன் வழியில் செலவு செய்வேன்ஞ என்று துஆ செய்வது●ˆசெல்வம் வழங்கப்பட்டாலோ வாக்குறுதியை மறந்து போவது●ˆ இறைவழியில் செலவு செய்வதை விட்டு கஞ்சத்தனத்தை கடைப்பிடிப்பது●ˆ

25. அப்படியே இறைவழியில் செலவு செய்தாக வேண்டியிருந்தால் வேண்டா வெறுப்பாக, உள்ளக் கடுப்புடன் செலவு செய்வது.

26. இறைவழியில் செலவு செய்வதை தேவையில்லாத கப்பமாக, திரும்பி வராத முதலீடாக நினைப்பது.

27. மற்ற செல்வந்த முஸ்லிம்கள், ஏழைகளுக்கு செலவு செய்வதை எப்பாடுபட்டாவது தடுத்து நிறுத்துவது●ˆ எப்படியாவது இஸ்லாமிய அணியில் பிளவை ஏற்படுத்தி விட வேண்டும் என்பதற்காகஸ

28. துன்பச்சூறாவளி வீசும் போது தௌஹீதுடன் ஆன

தொடர்பை அறுத்து எறிந்து விடுவது.

29. நன்மையான செயல்களைச் செய்வதை விட்டும் மக்களை தடுப்பது●˙ தீமையைச் செய்யுமாறு உற்சாகப் படுத்துவது.

30. சமுதாயத்தில் ஆபாசம், ஒழுங்கீனம் வளரத் துணை போவது.

31. உம்மத்தின் ஒற்றுமையை பற்பல பிரிவுகளாக்கி குலைத்து விடுவது.

32. சர்வ சுதந்திரமாக தீமைகளையும், குற்றங்களையும் செய்வது.

33. தாம் நினைப்பது நடக்க வேண்டும் என்பதற்காக பொய்ச் சத்தியங்கள் செய்வது.

34. பொய்யான வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசுவது.

35. எந்தவொரு சாதனையையும் செய்யாமலேயே புகழ்பெற, நற்பெயர் எடுக்க நினைப்பது●˙ பொய்யான புகழை (பணங்கொடுத்து) அடைய நினைப்பது.

36. மனஅமைதி, மனதிருப்தி இல்லாததால் வாய்மையையும், நேர்மையையும் சரிவர விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் போய்விடுவது.

37. கோழைகளாக இருப்பது.

38. இஸ்லாமிய விரோதிகளோடு திரைமறைவில் தொடர்பு கொள்வது●˙ அவர்கள் ஏதாவது தீங்கு செய்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தின் காரணமாகஸ

39. கோழைத்தனம், உலகாசை இவற்றின் காரணமாக வருகின்ற ஆபத்து எல்லாம் தம்மை நோக்கியே வருகின்றன என்று பயந்து பீதியடைவது.

40. தாங்கள் இஸ்லாத்தை தழுவிக் கொண்டது இறைவன் தம்மீது புரிந்த அருட்கொடையால் தான் என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல், உம்மத்தே முஸ்லிமாவின் மீதான தங்களுடைய பெருந்தன்மையால் தான் என்று நினைப்பது.

41. தொழுகையை நிலை நிறுத்துவதை, நேரத்தோடு தொழுவதை பெரும் பாரமாகக் கருதுவது●˙ தாங்களும் தொழுகின்றோம் என்று மக்களுக்கு காட்டுவதற்காகவே மஸ்ஜிதுக்கு வருவது●˙வேண்டா வெறுப்பாக தொழ வருவதை வெளிப்படையாக காட்டிக் கொள்வது.

தொழுகைகளை, குறிப்பாக இஷா, சுப்ஹ் தொழுகைகளை ஜமாஅத்தோடு தொழாமல் இருப்பது. (மிஷ்காத்)

*42.*எளிமையான, இலேசான ஷரீஅத்தின் கட்டளைகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றி விடுதல்●˙ கடுமையான, அர்ப்பணிக்க வேண்டிய கட்டளைகளைக் கண்டு பதுங்கிப் போய்விடல்.

*43.*ஙஜிஹாத்ங என்ற பெயரைக் கேட்டவுடன் நடுநடுங்கிப் போவது●˙ போர்க் களத்துக்குப் புறப்பட்டவுடன் பீதியடைந்து மயங்கி விழுந்து விடுவது.

*44.*ஜிஹாத் பற்றிய அறிவிப்பு வந்தவுடன் பொது மக்கள் எதிரியைச் சந்திக்க ஆர்வமுடன் புறப்படுகையில், எல்லா வகையான வசதி வாய்ப்புகள் இருந்த போதிலும் தலைவரைச் சந்தித்து தன்னால் வரமுடியாது என்று விதவிதமான காரணங்களைக் கூறி அனுமதி கோருதல்.

*45.*பட்டப்பகலைப் போல ஜிஹாதுக்கான காரணம் வெட்ட வெளிச்சமாக தெரிந்திருந்த போதிலும், அந்தச் சோதனையிலிருந்து தப்பிக்க எண்ணி, பல்வேறு அறிவார்ந்த காரணங்களையெல்லாம் அடுக்கி, ஙஇது தேவையில்லாத ஒன்றுங என்று நிராகரித்தல்.

*46.*ஜிஹாதிற்கான காரணங்களை மறுக்காமல், அதனால் ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்ள பிரியப்படாமல் அது பொதுநலனுக்கு எதிரானது என்று கூறி, தானும் களத்துக்குப் போகாமல் மற்றவர்களையும் ஙபோகாதீர்கள்●˙ அது நல்லதல்லஸங என்று கூறி திசை திருப்புவது.

*47.*போர்க்களத்திற்கு போய்விட்டு இஸ்லாமிய கௌரவம், சமுதாயத்தின் பெருமை, நலன் இவற்றைப் பற்றி சிந்திக்காமல்

தன்னுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுவதைப் பற்றியே கவலைப்படுவது.

*48.*நாம் முஸ்லிம்களாக இருக்கிறோம்●ீ எனவே எந்தவித கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை என்று நினைத்துக் கொள்வது, ஙரப்பிஸ் ஸமாவாத்தி வல் அர்ழிங - என்றுதான் நாம் சொல்லியுள்ளோமே, ஈமான் கொண்டுள்ளோமே, அப்படியிருக்கையில் விரோதிகளை, நிராகரிப்பவர்களை எதிர்த்தே ஆக வேண்டிய துன்பத்தில், தொல்லையில் அவன் ஏன் நம்மை சிக்க வைக்கிறான்? என்று நினைத்திருப்பது. அப்படி போராடியே தீர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டு விட்டால் இறைவன் மீது, இறைத்தூதர் மீது, அவனால் அனுப்பப்பட்ட தீனுல் இஸ்லாத்தின் மீது அடுக்கடுக்கான சந்தேகங்களை, அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது.

*49.*தன்னுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், முஸ்லிம்களுடைய ஊக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஜிஹாதிய களத்திலிருந்து இஸ்லாமிய படையை, இஸ்லாமியத் தலைவரை விட்டு விட்டு வெருண்டு ஓடுவது.

*50.*ஜிஹாதில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்ற வருத்தம், கவலை ஏதும் இல்லாமல் மகிழ்ச்சி, சந்தோஷம் அடைவது.

*51.*ஜிஹாதிய களத்திற்கு தானும் போகாததோடு மற்றவர்களையும் போகவிடாமல் தடுப்பது.

*52.*சத்திய வழியில் உயிர் துறப்பது எவ்வளவு பெரிய புண்ணியம்●ீ பாக்கியம் என்பதை அறியாமல் இருப்பது●ீ தேவையில்லாமல் உயிரிழப்பதாக அதைப் பற்றி நினைப்பது●ீ ஷுஹதாக்களின் மௌத்தைக் குறித்து, ஏதோ தேவையற்ற பெரிய சம்பவம் நடைபெற்று விட்டதைப் போல துக்கம் அனுஷ்டிப்பது.

*54.*ஈமானுடைய வலிமை, நிலைகுலையாத, கொள்கையுறுதி (ஸப்ரு), அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலைப் பற்றிய அறியாமை●ீ தாக்கம், விளைவு, உறுதித்தன்மை ஆகியவற்றின்

அடிப்படையில் குஃப்ரையும், ஈமானையும் சமமானதாகக் கருதுவது●` வெற்றி தோல்வி என்பது வெளிப்படையான படைபலம், காரணகாரியங்களால் ஏற்படுவது அல்ல●`மாறாக, இறைவனின் மீதான ஈமானினால் தோன்றும் மனோதிடம், கொள்கையுறுதி, தன் இலட்சியத்தை அடைவதில் மனந்தளராத, உலகமே எதிர்த்து நின்றாலும், கலக்கமடையாத போக்கு இவற்றின் அடிப்படையில் தான் வெற்றி தோல்வி உள்ளது என்பதைப் பற்றிய அறியாமை●` ஹக்கை விட்டு உலக மக்கள் அனைவரும் முகங்களை திருப்பிக் கொண்டாலும் வருத்தப்படுவதற்கோ, விசனப்படுவதற்கோ ஒன்றுமேயில்லை என்பதை அறியாதிருப்பது.

54. பெரிதாக ஒன்றும் நேர்ந்து விடாது●` பாதையும் அவ்வளவு ஒன்றும் மோசமில்லை என்று தெளிவாகத் தெரிந்த பிறகு ஜிஹாதுக்காகக் கிளம்புவது, போனோமா, எளிதாக போர்ப் பொருட்களை அள்ளி வந்தோமா என்று இருப்பதுஸ

55. கஷ்ட காலங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு உதவி செய்யாமல் விலகி ஓடி விடுவது. காலங்கடந்த பின், களத்திலிருந்து வெற்றியோடு திரும்பி வந்த பின் ஈமானிய முகங்களோடு இஃக்லாஸ் சொட்டச் சொட்ட வரவேற்பது. தங்களால் வராமல் போனதற்கு ஆயிரமாயிரம் பொய்ச் சமாதானங்களை கூறுவது. வாய்ப்பந்தல் போட்டு வார்த்தைகளில் தேன் தடவி அட்டகாசமான வரவேற்பினை அளிப்பது. பெரிய பெரிய பொய்ச் சத்தியங்களை கூசாமல் அடுக்கிக் காட்டுவது.

56. வேறு வழியில்லாமல் போரில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டால் ஒற்றுமையைக் குலைத்து பிளவை ஏற்படுத்துவதற்காக என்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமோ அத்தனை காரியங்களையும் செய்வது. வலிமையூட்டுவதற்குப் பதிலாக மேலும் மேலும் பலவீனப்படுத்துவது.

57. தங்கள் சொந்த லாபங்களுக்காக அமைதியான சூழலை கலவரச் சூழலாக மாற்றுவது●`தங்கள் காரியங்களை நிறைவேற் இதையே தக்க தருணமாக எண்ணுவது●` அரசும், நிர்வாகமும்

இதன் பக்கம் கவனம் செலுத்தாமல் வேறு வேலைகளில் மூழ்கியிருக்கும் போது சீர்குலைவு, குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுவது.

58. ஜிஹாதில் கலந்து கொள்ள நேர்ந்தாலும், சத்தியத்தை மேலோங்கச் செய்யும், அசத்தியத்தை இல்லாதொழிக்கும் எண்ணம் இல்லாமல், உலக இலாபங்களுக்காக, போர்ப்பொருட்களில் பங்கு பெறும் நிய்யத்துடன் கலந்து கொள்வது.

59. அர்ப்பணிப்பு, தியாகம் இவையிரண்டும் தேவைப்படும் நேரங்களில் எல்லாம் காணாமல் போய் விடுவது. போர்ப்பொருட்கள் வரும்போது அல்லது மற்ற முஸ்லிம்களுடைய தியாகங்களினால் ஏதேனும் பயன் விளையும் போது அதை அறுவடை செய்து கொள்ள ஓடோடி வருவது. இஸ்லாமிய நலன்●˙ ஈமானிய முழக்கம் என்று ஙபிஸிஙயாக காட்டிக் கொள்வது.

60. உதவித்தொகை, மதிப்பீட்டுத் தொகை, போர்ப்பொருட்கள் மற்றும் ஜகாத் ஆகியவற்றை பங்கிடும் போது அதிகமதிகம் பெற்றுக்கொள்ள அடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு முயற்சி செய்வது. நினைத்தபடி கிடைக்காத போது முகங்களை அஷ்டகோணலாக்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொள்வது. தம்முடைய முயற்சிகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் இஸ்லாமியத் தலைவரை இதற்காகக் குற்றம் பிடிப்பது●˙குறை சொல்வது.

61. எந்நிலையிலும் லாபம் தரும் கொள்கையை கடைப்பிடிப்பது. முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெற்று விட்டால் அவர்களுடைய போர்ப் பொருட்களில் பங்கு●˙ எதிரிகள் வென்று விட்டால் அவர்களிடமிருந்தும் பிரதிபலனைப் பெற்றுக் கொள்வது. பாம்புக்கு வாலையும், மீனுக்குத் தலையையும் காட்டும் கொள்கை.

62. சொந்த பந்தங்களின் பற்றுப் பிடிப்புக்கு முன்னால், ஊர்ப்பாசத்திற்கு முன்னால் இஸ்லாத்தின் மீதான அன்பை தியாகம் செய்து விடுவது. நேரம் கனிந்து வரும்போது தீனைக்

காப்பாற்றிக் கொள்ள ஹிஜ்ரத் செய்ய மறுத்து விடுவது. இஸ்லாமற்ற வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டே திருப்தி அடைந்து கொள்வது.

(ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது போல, இவ்வசனம் ஹிஜ்ரத்தின் துவக்கக் கட்டத்தில் இறக்கப்பட்டது. ஹிஜ்ரத்தின் கட்டளை வந்த பின்பு புறப்பட்டுச் செல்லாமல் மக்காவிலேயே தங்கி விட்டவர்களையே இங்கு முனாஃபிக்குகள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.)

63. கட்டாயமோ, நிர்ப்பந்தமோ எதுவும் இல்லாமல் குஃப்ருடைய ஆளுமையின் கீழ் வசித்து, வாழ்ந்து விடுவது●ֺ அவ்வாறு வாழ்வதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்வது●ֺ அதற்கு உறுதுணையாக இருப்பது●ֺ விசுவாசமாக நடந்து கொள்வது●ֺ அதற்காக இஸ்லாத்தை எதிர்க்கவும் தயாராகி விடுவது.

(இவ்வசனத்தின் விளக்கத்தை, மேலே பார்த்து விட்டோம்)

64. எங்கெல்லாம் சத்தியத்தைப் பற்றிப் பேசப்படுகின்றதோ அவ்விடங்களை விட்டு விலகி இருப்பது●ֺ அப்படியே அங்கு இருக்க நேர்ந்தாலும் மௌனமாக ஙகமுக்கமாகங இருந்து கொள்வது.

65. உள்ளம் கறுத்து கெட்டுப்போய் உணர்வெழுச்சி அற்றுப் போய் விடுவது. எந்தளவுக்கு என்றால் குர்ஆனிய அறிவுரைகளைக் கேட்டு தாக்கமடையாமல் வெறுப்புக்குரியதாக அவற்றை எண்ணி ஆட்சேபணைகள் கிளப்புவது.

66. ஜமாஅத் வடிவில் இருந்தாலும் விலகி விலகி இருத்தல்●ֺ உள்ளங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு இருத்தல்●ֺ வெளிப்படையாக ஒற்றுமையாகத் தென்பட்டாலும் உள்ளுக்குள் - நெல்லிக்காய் மூட்டையைப் போன்று - பிரிந்து பிரிந்து காணப்படல்.

67. ஹராமானவற்றை உண்பதில் சர்வ சுதந்திரம் கொள்வது.

68. வாக்குறுதியை மீறுவதே வழக்கமாகிப் போவது.

69.அமானிதப் பொருட்களில் மோசடி செய்வது.

70.பொய் பேசுவது.

71.வயிற்றுப்பாட்டை மட்டுமே, சோறு தண்ணியை மட்டுமே இலட்சியமாகக் கொள்வது.

73.முஃகிளிஸான முஃமின்களை, இஸ்லாத்திற்கென உறுதிமிக்க போராளிகளை வெறுப்பது.

நிஃபாக்-கின் இந்த வெளிப்பாடுகள், செயல்கள், பண்புகள் எல்லாப் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கியவை. ஒவ்வொரு முனாஃபிக்கிடமும் இவை அனைத்தும் காணப்படும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. ஒருவனிடம் இவற்றில் ஒன்றிரண்டு காணப்படலாம். ஒருவனிடம் பத்து, இருபது காணப்படலாம். ஒரு முனாஃபிக்கிடம் ஒரு சில பண்புகள் காணப்படலாம். அதே பண்புகள் அடுத்தவனிடம் இருக்க வேண்டியதில்லை. அவனிடம் வேறுபல பண்புகள் காணப்படும். இந்த அடையாளங்கள் யாவும் ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட குணாதிசயங்கள், பண்புநலன்கள், தனிநபர் வாழ்க்கை, மனோயியலைப் பொறுத்தனவாகும்.

அத்தியாயம் ஐந்து

முனாஃபிக், பாவி - இடையிலான வேறுபாடுகள்

நிஃபாக்கைப் பற்றி இது வரை நாம் விளக்கிய அடையாளங்களை எல்லாம் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று யாரிடமாவது காணப்பட்டவுடன், யோசிக்காமலேயே சட்டென்று அவன் முனாஃபிக் தான் என்று முடிவு கட்டி விடக் கூடாது. முனாஃபிக்கிடம் காணப்படும் இந்த செயல்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் மனித பலவீனமும், பொருள் மீதான அளவு கடந்த ஆசையும் தான்ஸ இத்தகைய உள்ளத்தின் பலவீனமும், நடுநிலை தவறிய பொருளாசையும் தான் குற்றங்களுக்குரிய காரணியாகவும்

அமைகின்றன. எனவே, ஒரு நல்ல முஸ்லிம் கூட இத்தகைய செயல்களில் ஒன்றைச் செய்வதற்கான சாத்தியக் கூறு உள்ளது. ஏனெனில் நபிமார்கள் இறைத்தூதர்களைத் தவிர்த்து உலகில் யாரும் ஙபரிசுத்தவான்ங ஙதூயவர்ங (மஃசூம்) கிடையாது. எவ்வளவு பெரிய முஃமின், முத்தக்கீ, ராஸிஃகுல் ஈமானாக (ஈமானில் கரைகண்டவராக) இருந்தாலும் அவரும் குற்றமிழைக்கக் கூடியவரேஸ எல்லோரிடமும் தான் நஃப்ஸ் உள்ளது. எனவே, நல்ல நல்ல அமல்களைச் செய்து வரும் ஒரு முஸ்லிம் கூட குற்றங்களைச் செய்ய நேரிடலாம். முனாஃபிக்கின் தனிப்பட்ட செயலாகக் கருதப்படுகின்றனவற்றைக் கூட ஒரு முஃமின் செய்து விடலாம். எனவே முனாஃமிக்கிற்கும், குற்றம் செய்யும் முஃமினுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டையும் இருவரின் நிலையையும் (Position) நாம் சரிவரப் புரிந்த கொள்ள வேண்டும்.

நிஃபாக்கின் இந்த முழு விளக்கத்தையும் கருத்தூன்றிப் படித்த பிறகு ஒரு விஷயம் உங்களுக்கு நன்றாகப் புரிந்திருக்கும். ஒரு முனாஃபிக், இஸ்லாமிய கொள்கைகளுக்கு எதிரான செயலை, சமுதாய நலனைப் பாதிக்கும் ஒரு செயலை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தால் அவனுக்கு அளவு கடந்த சந்தோஷம் ஏற்படுகின்றது. அவன் செய்த வெட்கங்கெட்ட தீய செயலை எண்ணி அவன் மனம் குறுகுறுப்பதில்லை. மனசாட்சி உறுத்துவதில்லை. தன்னுடைய வெற்றிகரமான ஙஅரசியலைங எண்ணி அவன் சட்டையை தூக்கி விட்டுக் கொள்கிறான் என்பதை நாம் நன்கு அறிந்து உள்ளோம்.

ஒரு முஸ்லிம் இத்தகைய செயலை எப்போது, ஏன் செய்கின்றான்? அப்படியொரு தவறான காரியத்தை அவன் செய்த முடித்த பிறகு அவன் மனம் அடையும் நிலை என்ன? - குர்ஆனும் ஹதீசும் இதற்கான பதிலை அளிக்கின்றன.

ஞஅவர்கள் எத்தகையோர் எனில் மானக்கேடான செயலைச் செய்து விட்டால் அல்லது (ஏதேனும் பாவங்கள் செய்து) தமக்குத் தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டால், உடனே அவர்கள் அல்லாஹ்வை நினைத்து, தம் பாவங்களுக்காக அவனிடம் மன்னிப்பு கோருவார்கள். (ஏனெனில்) அல்லாஹ்வைத் தவிர

பாவங்களை மன்னித்து அருள்பவன் வேறு யார்? மேலும் தாம் செய்தவற்றில் அறிந்து கொண்டே பிடிவாதமாக இருக்க மாட்டார்கள்ஸஞ (ஆல இம்ரான் - 135)

பாவமிழைக்கும் இத்தகைய முஸ்லிம்களைப் பற்றி இன்னோர் இடத்திலும்......

ஞதம் குற்றங்களை ஒப்புக் கொண்டிருக்கும் வேறு சிலரும் (அவர்களில்) உள்ளனர்●் அவர்கள் நற்செயலோடு தீய செயலையும் கலந்து விட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும், அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கருணை புரியக் கூடும்.ஞ (தவ்பா - 102)

ஞஎவர்கள் அறியாமையின் காரணமாக தீய செயல் புரிந்து பிறகு பாவமன்னிப்புக் கோரி தம் செயல்களை சீர்திருத்திக் கொண்டார்களோ, அவ்வாறு அவர்கள் பாவமன்னிப்பு கோரி சீர்திருந்திய பிறகு நிச்சயமாக உம் இறைவன் அவர்களை மன்னித்து அருளக் கூடியவனாகவும், அவர்களுக்கு கருணை புரிபவனாகவும் உள்ளான்.ஞ (அந்நஹ்ல் - 119)

இம்மூன்று வசனங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமக்கு சில விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன.

1.முதலாவது, முஸ்லிமும் குற்றம் செய்யலாம்●் செய்கிறான்.

2.இரண்டாவது, அவன் குற்றத்தை (அறியாமை)யின் காரணமாக, அதாவது திடீசென்று ஏற்பட்ட உணர்ச்சி வேகத்தில் செய்து விடுகிறான். யோசித்து திட்டமிட்டு செய்வதில்லை.

3.மூன்றாவது, குற்றத்தை செய்த பிறகு அவனுடைய மனசாட்சி அவனை உறுத்துகின்றது. ஆற்றல் மிக்க, வல்லமை பொருந்திய அல்லாஹ் கல் ஜலாலினுடைய நீதித்தன்மை - அத்ல் - அவன் மனக் கண்ணில் உருவமெடுத்து நடைபோடுகிறது. ஈமான் துலங்கும் அவனுடைய நெற்றியில் கவலையின், வெட்கத்தின் கீற்றுகள் தென்படுகின்றன. அல்லாஹ்வின் திருச்சமூகத்தில் மக்ஃபிரத் - மன்னிப்பு கேட்டு மன்றாடுகிறான். இனி வருங்காலத்தில் தவறே செய்ய மாட்டேன் என்று திட சபதம் செய்து கொள்கிறான் வைராக்கியம் கொள்கிறான்.

4. நான்காவது, இது மூன்றாவதில் கண்டதன் எதிர்மறை அம்சம் ஆகும். முஃமின் தன்னுடைய தவறான செய்கையின் மீது நிலைத்து இருப்பதில்லை. அதாவது, தொடர்ந்து அதே தவறை விடாமல் செய்வது● அதனை விடுவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியையும் செய்யாமல் இருப்பது● அதனை எண்ணி அவனுடைய உள்ளத்தில் எந்த குற்ற உணர்வோ, வெட்கமோ ஏற்படாமல் இருப்பது. இவை போன்ற எந்தவொன்றும் அவனிடத்தில் காணப்படாது.

ஆனால் ஒரு முனாஃபிக்குடைய நிலையோ இதற்கு நேர் எதிரானது. இந்தப் பண்புகள் எதுவுமே அவனிடத்தில் காணப்படாது. உணர்ச்சி வேகத்தில், கொந்தளிப்பில் அவன் ஷரீஅத்துக்கு மாற்றமான செய்கைகளை செய்து விடுவதில்லை. மாறாக, நன்கு உணர்ந்து தெரிந்தே தவறுகளைச் செய்கிறான். ஷரீஅத்தைப் பின்பற்றி ஒழுக்கமாய் வாழ்வதை விட, ஷரீஅத்துக்கு மாற்றமான காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவன் முன்னுரிமை அளிக்கிறான். மாறு செய்வதையே தன்னுடைய பழக்கமாக அவன் மாற்றிக் கொள்கிறான். ஷரீஅத்தைப் பின்பற்றினால் தொல்லைகள் ஏற்படும்● மனோயிச்சைகளை மீற வேண்டியிருக்கும்● இவற்றை ஷரீஅத்துக்கு மாறு செய்வதால் ஏற்படுகின்ற மனக்கிளர்ச்சி● புலனின்பம், ஆசாபாசங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான். பிறகு அவனுடைய மனம் முதலாவது விஷயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை●மாறாக, இரண்டாவது விஷயத்தையே நாடுகிறது. எனவே, அதையே தேர்ந்தெடுக்கும் அவனுடைய உள்ளம் இறைவனின் கட்டளைகளை மீறும் போது, எல்லைகளை உடைக்கும் போது வெட்கப்படுவதற்குப் பதிலாக எல்லையற்ற இன்பத்தையே அடைகிறது. அவனுடைய உள்ளத்தில் இறையச்சம் என்பது மருந்துக்குக் கூட காணப்படுவதில்லை. இஸ்திக்ஃபார், தவ்பா, பாவமன்னிப்பு இவற்றின் பக்கமெல்லாம் அவனுடைய மனசு திரும்பிக் கூட பார்ப்பதில்லை.

குற்றம் புரியும் முஸ்லிமுக்கும், முனாஃபிக்கும் இடையிலான அடிப்படை வித்தியாசம், வேறுபாடே இது தான்ஸ, இதைச்

சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததால் ஃகவாரிஜ்கள் குழம்பிப் போனார்கள். பெரும்பாவம் செய்து விட்ட முஸ்லிம்களை எல்லாம் காஃபிர்கள் என்று ஃபத்வா கொடுத்தார்கள். எனவே, ஈமான், நிஃபாக் போன்றவற்றை வரையறை செய்யும் போது, நாம் மிக மிக நிதானத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். முனாஃபிக், பாவம் செய்த முஸ்லிம் இருவருக்குமான வேறுபாட்டினை மனதில் கொண்டே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

அதே சமயம், நிஃபாக்கும், பாவமும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமே இல்லாத இரு துருவங்கள்●ˆ அவற்றிற்கிடையே எந்தத் தொடர்பும் அறவே இல்லை என்றும் நினைத்து விடக் கூடாது. உண்மை நிலவரம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் பாவம் செய்த பின்பு அதைப் பற்றி வருத்தமடையவில்லை என்றால், தன்னைச் சீர்படுத்திக் கொள்ள - பாவமன்னிப்பு தேடிக் கொண்டு தூய்மையடைந்து கொள்ள - முயற்சிக்கவில்லை என்றால், இந்தக் குற்றமே ஙநிஃபாக்ஙகின் விதையாக மாறுகின்றது. குற்றங்களைப் பற்றிய அவனுடைய கண்ணோட்டம் இப்படியே தொடருமென்றால் - குற்றத்தைச் செய்வது●ˆ அதனைப் பற்றிய கவலையே இல்லாமல், கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விடுவது என்ற கண்ணோட்டம் தொடருமென்றால் அந்த விதையானது முளைவிடுகின்றது●ˆ சிறு செடியாக மலர்கின்றது●ˆ வேர்விட்டுப் பரந்து நீர் உறிஞ்சி விழுதுகளையும், கிளைகளையும் பரப்பிப் பெருமரமாக வானை அளந்து நிற்கின்றது. விண்ணை நோக்கி விரிந்துள்ள கிளைகளிலும், அடர்ந்து படர்ந்துள்ள இலைகளிலும் அதனுடைய ஙஉள்ளமைஙவெளியே தெரிவதேயில்லை. இது ஏதோ ஙகணக்கிட்டுங சொன்ன வார்த்தையல்லஸ அல்லாஹுˉத் தஆலாவுடைய ஒரு நிலையான சட்டம்ஸ அதனைத் தான் குர்ஆன் இவ்வாறு நிரூபிக்கிறது.

ஞஅவர்களில் இப்படிச் சிலர் இரக்கின்றனர். ஙஅல்லாஹ் தன் அருட்கொடையிலிருந்து எங்களக்கு வழங்கினால் நிச்சயம் நாங்கள் தானதருமங்கள் செய்வோம்●ˆ மேலும், நல்லவர்கள் ஆகுவோம்ஸங என்று அல்லாஹ்விடம் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஆனால், அல்லாஹ் தன்னுடைய

அருட்கொடையிலிருந்து அவர்களுக்கு வழங்கிய போது, அதில் அவர்கள் கஞ்சத்தனம் செய்தார்கள். மேலும், சிறிதும் பொருட்படுத்தாதவர்களாய் (தமது வாக்குறுதியிலிருந்து) நழுவிச் சென்றார்கள். எனவே, அல்லாஹ்விடம் அளித்த வாக்குறுதிக்கு அவர்கள் மாறு செய்த காரணத்தாலும், பொய்யுரைத்துக் கொண்டிருந்ததாலும் அல்லாஹ் அவர்களின் உள்ளங்களில் ‚நிஃபாக்‚கை ஏற்படுத்தினான்ஸஞ (அத்தவ்பா●˚75-77)

‚பைஹகி‚யில் பதிவாகியுள்ள ஒரு ஹதீஸையும் பார்ப்போம்.

ஞஎவனொருவன் ஜ~ம்ஆ நாளன்று பாங்கொலியைக் கேட்டும் தொழுகைக்கு வரவில்லையோ, (மறுபடியும்) கேட்டும் தொழுகைக்கு வரவில்லையோ, (மூன்றாம் முறை) கேட்டும் தொழுகைக்கு வரவில்லையோ அவனுடைய உள்ளத்தின் மீது அல்லாஹ் முத்திரை குத்தி விடுகின்றான். அவனுடைய உள்ளத்தை முனாஃபிக்கின் உள்ளமாக மாற்றி விடுகிறான்ஸஞ

பாவம், குற்றம் என்பது வேறு, நிஃபாக் என்பது வேறு. இருந்த போதிலும், இவையிரண்டுக்கும் இடையில் ஆழமான ‚உளவியல்‚ தொடர்பு உள்ளது. அதாவது, பாவம் எந்நேரமும் நிஃபாக் ஆக மாறிப் போகலாம்ஸ வைரஸ் காய்ச்சல் பரவும் காலத்தில் எப்படி ஒரு சாதாரண காய்ச்சலும் வைரஸ் காய்ச்சலாக மாறி விடுமோ அது போன்றுஸ ஆகையால், ஏதேனும் ஒரு குற்றம் செய்து விட்டால் உடனே அதன் மீது கவனம் செலுத்தி அதன் தீய கொடும் விளைவுகளை எண்ணிக் கவலைப்பட்டு விலகிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால், வெகுவிரைவிலேயே அது நிஃபாக்கை கொண்டு வந்து சேர்த்து விடலாம்ஸ நமக்கு அதைப் பற்றி தெரியாமலேயே போய் விடலாம்ஸ

அத்தியாயம் ஆறு

முனாஃபிக்கீன்களைக் குறித்து ஷரீஅத்தின் கட்டளைகள்

முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிய ஷரீஅத்தின் சட்டங்கள் யாவை? என்பதை இப்போது நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிய ஷரீஅத்தின் சட்டங்களை இரண்டு பிரிவுகளில் வகுக்கலாம். அதில் ஒன்று, ஆஃகிரத்தைப் பற்றியது. அதாவது ஙமாலி யவ்மித்தின்ங (இறுதித் தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி) நாளை அவர்களோடு எவ்விதம் நடந்து கொள்வான்? என்பது பற்றியது. இரண்டாவது, இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பற்றியது. அதாவது தனிநபர் வாழ்விலும், சமூக வாழ்விலும் பொது முஸ்லிம்கள் அவர்களோடு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும்? என்பதைப் பற்றியது.

படித்தரங்களில் பாகுபாடு●˙

மறுமையில் கிடைக்கும் பிரதிபலன்கள் எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் ஒரே மாதிரியானதாக சரிசமமாக இருக்காது. அவரவர்களுடைய ஈமான், அமல்களைப் பொறுத்து அவரவர்களுக்கு மாறுபட்ட படித்தரங்கள் கிடைக்கும். அது போன்றே முனாஃபிக்கீன்களுக்கும் ஒரே படித்தரம் வழங்கப்படாது. அவரவர்களுடைய நிஃபாக்கின் அளவைப் பொறுத்து அவரவர்கள் பெற்றக் கொள்ளும் தண்டனையின் அளவும் மாறுபடும். எந்த முனாஃபிக்கினுடைய நிஃபாக் ஆழமானதாக, தீவிரமானதாக உள்ளதோ அவனுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனையின் அளவு ஒரு விதமானதாக இருக்கும். அவனோடு ஒப்பிடும் போது, குறைவான சாதாரணமான நிஃபாக்கைக் கொண்டுள்ளவனுக்கு வழங்கப்படும் வேதனை வேறு விதமாக இருக்கும். கொள்கைசார் முனாஃபிக் அடைகிற வேதனையை செயல்வடிவ முனாஃபிக் அடைய மாட்டான்.

முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றி பொது முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கட்டளைகளிலும் இந்தப் பாகுபாடு

கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். குர்ஆனும் ஆங்காங்கு இதைப் பற்றி வலியுறுத்தி உள்ளது. உதாரணமாக - இறைவனையும், இறைத்தூதரையும், இறைமறை வணக்கங்களையும் கிண்டலடிப்பவர்களைப் பற்றிக் கூறும் போது......

ஞ(முனாஃபிக்கீன்களேஸ) உங்கள் தவறுகளை நீங்கள் நியாயப்படுத்த வேண்டாம். நீங்கள் ஈமான் கொண்ட பின் நிராகரித்து விட்டீர்கள். உங்களில் ஒரு கூட்டத்தாரை நாம் மன்னித்து விட்டாலும், மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கு நாம் தண்டனை வழங்கியே தீருவோம். ஏனென்றால், அவர்கள் குற்றவாளிகளாகி விட்டனர்.ஞ (தவ்பா - 66)

தெரிந்து கொண்டே மேற்கொள்கின்ற நிஃபாக் - நயவஞ்சக நடத்தையின் நிலைவேறுஸ அறியாமை - ஜிஹாலத் அல்லது மனதின் பலவீனத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டு விடும் நிஃபாக்கின் நிலை வேறுஸ என்பது இந்த இறைவசனத்திலிருந்து தெளிவாக விளங்குகின்றது.

முனாஃபிக்கீன்களின் வகைப்பாடு●˙

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் நாம் பொதுவாக முனாஃபிக்கீன்களைப் பார்க்கும் போது அவர்களுடைய நிலைகள், பண்புகள் அடிப்படையில் அவர்களிடையே பல படித்தரங்கள் தென்படுகின்றன. இருப்பினும், அடிப்படை நியதிகளைக் கொண்டு நாம் அவர்களை இரண்டு படித்தரங்களில் வகைப்படுத்துகிறோம்.

தீமையிலேயே தோய்ந்து போனவர்கள் ஒரு வகைஸ இஸ்லாத்தைப் பற்றியும், குஃப்ரைப் பற்றியும் தெளிவாக, விளக்கமாக, கொள்கை, கோட்பாடுகள், குறிக்கோள், செயற் திட்டங்கள் என்று விரிவாகப் பாடம் எடுக்கும் அளவுக்கு புரிந்து வைத்திருப்பார்கள். அனைத்தையும் தெரிந்த பிறகும் அவர்களுடைய உள்ளம் இஸ்லாத்தினை முழுமையாக மறுத்து விட்டு குஃப்ரின் பக்கமே சாய்ந்து நிற்கும். இருப்பினும் சில பல நலன்களுக்காக அவர்கள் இஸ்லாத்துடனான தங்களது

வெறுப்பை, வெளிக்காட்டாமல் மூடி மறைத்து நிஃபாக்கின் ஆடையைப் புனைந்து உண்மை முஸ்லிம்களாக தரிசனம் தருவார்கள். சுருக்கமாக, கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்கள்ஸ

இரண்டாவது வகையினரும் நிஃபாக் நரகலில் தான் ஙதிளைத்திருஙப்பார்கள். இருப்பினும், முதல் வகையினரைப் போன்று இவர்களின் உள்ளங்களில் அவ்வளவாக ஙதுருங ஏறியிருக்காது. இஸ்லாத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதலின்மை●ˆ மனதின் பலவீனம் போன்றவையே இவர்களை முனாஃபிக்கீன்களின் வரிசையில் தள்ளிக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கும். குஃப்ரோடு கணக்குப் பண்ணிப் பார்த்தால் இவர்கள் இஸ்லாத்தின் பக்கம் தான் நெருங்கி நிற்பார்கள். தங்களை முஸ்லிம்கள் என்று தாம் கருதிக் கொள்வார்கள்●ˆ முஸ்லிம்களாக இருப்பதைத் தான் அவர்கள் விரும்பவும் செய்வார்கள். ஆயினும், எதை அவர்கள் ஹக் - வாய்மை என்று கருதுகின்றார்களோ, ஹக்கென்று சொல்கின்றார்களோ, அதையே - தங்களுடைய பொருளியல் வாய்ப்புகள், மனோயிச்சைகள், புலனின்பங்கள், உலக லாபங்களுக்காக குர்பான் செய்த விடுவார்கள்●ˆ பலி கொடுத்து விடுவார்கள். அதாவது செயல் வடிவ முனாஃபிக்கீன்கள்.

ஆஃகிரத் நிலை பற்றிய சட்டங்கள்●ˆ

இவ்விரண்டு குழுவினரைப் பற்றியும், அவர்களுடைய படித்தர வேறுபாடுகளை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கான தனித்தனி சட்டங்களை இப்போது காண்போம். மறுமை விளைவு அதாவது இவர்களுடைய நிலை மறமையில் என்னவாகும்? என்பதை முதலில் பார்ப்போம்.

ஞஅவர்களிடம் நீர் கூறும்●ˆ நீங்கள் (உங்கள் பொருளை) விருப்புடனோ, வெறுப்புடனோ எவ்வாறேனும் செலவு செய்யுங்கள்●ˆ ஆனால் அது உங்களிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஏனென்றால், நிச்சயமாக நீங்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினராய் இருக்கிறீர்கள்.ஞ (தவ்பா - 63)

முனாஃபிக்கீன்ளின் எந்த அமலையும் இறைவன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான் என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்கிறோம். ஏனென்றால் இவர்கள் உள்ளத் தூய்மையுடன், தூய ஈமானுடன் எந்தவொரு இஸ்லாமிய அமலையும் செய்வதில்லை. மற்றவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய உள்ளங்களில் ஈமானிய ஙஒளிச்சுவடுங கூட தென்படாது. அந்த வழியாக ஈமானிய ஒளி கடந்து கூட போகாது. அங்கே தான் ஈமானுடைய நேரெதிர் தன்மை பாவம் - ஃபிஸ்கு - உடைய காரிருள் நிரம்பியுள்ளதேஸ கருந்துளை (Blac Hole)சூரியனையே விழுங்கி விடும் அல்லவா? அவர்களுடைய தானதருமங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டா என்று தானே இந்த இறைவசனம் பேசுகின்றது. மற்ற அமல்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் அல்லவா? என்ற சந்தேகம் இங்கே எழவே கூடாது. தானதருமங்களை சுட்டுப் பொசுக்கும் தீமையின் கொடிய நெருப்பு மற்ற எந்த ஒன்றையாவது விட்டு வைக்குமா என்ன?

ஞஅந்த முனாஃபிக்கீன்களுடைய எல்லா அமல்களும் வீணாகி விட்டன. அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகி விட்டார்கள்ஸஞ (மாயிதா - 63)

செயல்கள் எல்லாம் வீணாகிப் போனால் விளைவு என்னவாகும்? விளக்கவே வேண்டியதில்லையேஸ

ஞமுனாஃபிக்கீன்களான ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் மற்றும் நிராகரிப்பாளர்களுக்கும் நரக நெருப்பு உண்டு என்று அல்லாஹ் எச்சரிக்கை செய்து இருக்கிறான். அதில் அவர்கள் என்றென்றும் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். அதுவே அவர்களுக்குப் பொருத்தமான இடமாகும். மேலும் அவர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் ஏற்படும். அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையும் இருக்கின்றது.ஞ (தவ்பா - 68)

காஃபிர்களுக்கும், முனாஃபிக்கீன்களுக்கும் நரக நெருப்பு வேதனை என்பது என்னவோ நிச்சயமான ஒன்று தான். ஆனால் முனாஃபிக்கீன்களுக்கோ ஙமேலான இடமொன்றுங பதியப்பட்டுள்ளது என ஈருலக நாயகன் அருளி உள்ளான்.

ஞசந்தேகமில்லாமல் முனாஃபிக்கீன்கள் நரகத்தின் மிக அடித்தட்டிற்கே செல்வார்கள்ஸஞ (நிஸாஃ - 145)

இத்தகைய ஙகடுங்காவலோடு கூடிய தண்டனைஙயைத் தருவது தான் சரியாக நீதி செலுத்தும் முறையாகும். சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தீர்கள் என்றால் குஃப்ரை விட நிஃபாக் எந்தளவு கேடு கெட்டது, கொடுமையானது என்பது புரிந்து போகும்ஸ கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்களின் முதல் பிரிவினரைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு ஏன் இத்தகைய கொடூரமான தண்டனை தரப்படுகின்றது என்றால், அவர்கள் ஹக்கிற்கு ஊறுவிளைவிப்பதில் காஃபிர்களை விடக் கொடியவர்கள் என்பதால்ஸ சத்தியத்துக்கு எதிரான அபாயகரமான சக்தியாக - இஸ்லாமிய விரோதிகளை விடவும் மோசமானவர்களாக விளங்குவதில் இரண்டாவது பிரிவினரும் ஒன்றும் சோடை போனவர்கள் அல்லர்ஸ

என்ன தான் கேவலமான கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றினாலும், ஒரே நேரிய கொள்கையை விட்டுவிட்டு வழிகேட்டில் திசை தெரியாது அலைந்தாலும் காஃபிர்களிடமும் மனசாட்சி என்ற ஒன்று உள்ளது. சுயமரியாதை உள்ளதுஸ அவன் தன்னுடைய பாதையை சரியென்று நம்புகிறான். அதற்கு எதிரான அனைத்தையும் வழிகேடு - பாத்தில் என்றே நினைக்கிறான். எனவே தான் அதனை எதிர்க்கிறான். ஆனால் நாசகரச் சக்திகளான இந்த நன்றி கெட்ட நாய்களோ இந்த ஒரு நல்ல பண்பைப் கூட பெற்று இருப்பதில்லை. மனத்தை வழிபடுவது மனது சொல்வதை அப்படியே செய்வது என்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறெந்த கொள்கையும், கோட்பாடும் கிடையாது. பொருளியலை பூசிக்கும் காதல் வெறியால் அவர்கள் தங்கள் மனசாட்சியைக் கூட காலில் போட்டு மிதித்து, சுக்குநூறாய் கிழித்து, சல்லடையாக்கி விடுகிறார்கள். இத்தனை முன்னேற்பாடுகளையும் செய்து விட்டு படைத்தவனின் முன்னால் போய் நின்றால் ஙதர்க்கில் அஸ்ஃபல்ங கிடைக்காமல் வேறு என்ன உயர்மாடமா கிடைக்கும்?

இந்த வேதனை அவர்களைப் பொறுத்த வரை தவிர்க்க முடியாதது. உறுதியான இத்தீர்ப்பு யாராலும் மாற்ற முடியாதது.

இறைவனிடம் அவனுடைய தூதரை விடப் பிரியமானவர் யார்? ஆனால், நேசத்திற்குரிய அந்தத்தூதரே துஆ செய்தாலும் அது இவர்கள் விஷயத்தில் எடுபடாது.

ஞ(நபியேஸ) நீர் இவர்களுக்காக பாவமன்னிப்பு கோரினாலும் சரி●˙ கோராவிட்டாலும் சரி●˙ (ஒரு தடவை அல்ல) எழுபது தடவைகள் நீர் இவர்களுக்காக பாவமன்னிப்பு கோரினாலும் அல்லாஹ் இவர்களை ஒரு போதும் மன்னிக்க மாட்டான்.ஞ (தவ்பா - 80)

இரண்டாவது குழுவினரைப் பற்றிய எந்தவொரு தெளிவான, தீர்க்கமான கட்டளையையும் அல்லாஹ் ரப்புல் இஸ்ஸத் நமக்கு சுட்டிக்காட்டவில்லை. ஆனால் அவர்களும் நரக வேதனையை சுவைத்தே ஆக வேண்டும் என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்தும் கிடையாது. உதாரணமாக - மக்காவைத் துறந்து ஹிஜ்ரத் செய்யாமல், பத்ரில் கலந்து கொண்டு உயிரிழந்து போன ஒபலவீனமானவர்களைப்ங பற்றி அவன் அருளியுள்ளான்.

ஞஅவர்களுடைய தங்குமிடம் நரகம் தான்ஸஞ இதிலிருந்து இவர்கள் நகரத்தின் கொடிய வேதனையை அனுபவிப்பார்கள் என்பது விளங்குகின்றது. அவர்கள் ஒரு வேளை தவ்பா செய்து கொண்டால் தங்கள் இறைவனிடம் மன்றாடி மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டு, தங்கள் செயல்களை சீர்படுத்திக் கொண்டால் விடுதலை கிடைக்கும்ஸ இல்லையென்றால் நரக வேதனையை விட்டு, எந்த சமாதானமும் சாக்குப் போக்கும் அவர்களை காப்பாற்றாது. ஒஎங்களுக்கு ஈமானைப் பற்றியோ, அதனுடைய உண்மையான தத்துவத்தைப் பற்றியோ சரியாகத் தெரியாதுஸங, ஒநாங்கள் இஸ்லாத்தை நிராகரிக்கவே இல்லை●˙ வெறுக்கவும் இல்லை●˙ விரோதிக்கவும் இல்லைஸங என்ற சமாதானங்கள், நொண்டிக் காரணங்கள் எல்லாம் அங்கு செல்லாது. இறைவனின் தீர்ப்பு வெட்டு ஒன்று, துண்டு ரெண்டாக தீர்க்கமாக இருக்கும். பலவீனமான ஈமானின், அறியாமையின் விளைவும் அங்கு வெளிப்பட்டே தீரும். ஆனாலும், முதல் குழுவினருக்கு முன்னால் இவர்களுடைய வேதனையும், தண்டனையும் குறைவாகவே இருக்கும். தர்க்குல் அஸ்ஃபல் (கீழான அடித்தட்டு) இருக்காது. இவர்களை குர்ஆன் சபித்துச்

சாபமிடவும் இல்லை●ஂ முதல் குழுவினரைப் போல என்றென்றும் நிரந்தரமாக நரகில் இருப்பார்கள் என்று எச்சரிக்கவும் இல்லை. அப்படியென்றால் அவர்கள் அடையவில்லை வேதனையின் அளவு தான் என்ன? அதனுடைய கொடுமையை எப்படி அளவெடுப்பது? இந்தக் கேள்விக்கு நம்மால் விடை காண இயலாது. மாலிக்கி யவ்மித்தீனுடைய ஞானம், விவேகம், நீதித்தன்மை தான் இதைத் தீர்மானிக்கும். அடியான் அல்லாஹ்வின் எல்லாப் பண்புகளிலும் அவனுடைய கருணையின் மீதே அதிக ஆதரவும், சார்பும் வைக்க வேண்டும்ஸ

உலகநிலை பற்றிய சட்டங்கள்

அவர்களுடைய மறுமை நிலை தான் இவ்வாறு உள்ளது. இப்போது இவ்வுலகில் அவர்களோடு அஹ்லுல்ஈமான் (ஈமான் கொண்டவர்கள்) எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்? அவர்களுடனான இஸ்லாமிய உம்மத்தின் அரசியல் தொடர்பு, சமூகத் தொடர்பு எத்தகைய தன்மையுடையனவாக இருக்க வேண்டும்? என்பதைப் பார்ப்போம். ஏற்கனவே கண்டது போல, மறுமை சட்டங்களைப் போன்றே இவ்வுலக நிலை பற்றிய சட்டங்களும் இரண்டு குழுவினருக்கும் தனித்தனியாக உள்ளன.1.முதற் குழுவினரைப் பொறுத்தவரை குர்ஆனிய கருத்து என்னவென்றால், ஙமுஃமின்கள் அல்லாஹ்வுடைய கட்சியினராக உள்ளனர். ஆனால் இம்முனாஃபிக்கீன்களோ ஷைத்தானின் கட்சியினராக உள்ளனர்ஸங என்பதே.

எனவே, ஆயிரமாயிரம் முறை இவர்கள் தங்கள் ஈமானை வெளிப்படுத்தினாலும் ஹிஸ்புல்லாஹ்வில் இவர்கள் சேர முடியாது●ஂஉம்மத்தே முஸ்லிமாவில் இடம் கிடையாது.

ஞநாங்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் தாம்ங என்று அல்லாஹ்வின் மீது மீண்டும், மீண்டும் சத்தியம் செய்து முனாஃபிக்குகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு போதும் அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர்ஸஞ (தவ்பா - 56)

மாறாக, ஞஇவர்கள் தாம் கடும் பகைவர்கள் ஆவர். இவர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இரும்ஸஞ (முனாஃபிக்கூன் - 4) (எச்சரிக்கையாக இருப்பீர்களாகஸ)

ஙஃபஹ்தர்ஹூம்ங என்றால் எப்படி? அதையும் விளக்கிக் காட்டியுள்ளது.

ஞஅந்த முனாஃபிக்கீன்களில் எவரையும் நீங்கள் நண்பனாக, உற்ற தோழராக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்....

மேலும், அவர்களில் எவரையும் உங்களின் நண்பராகவோ, உதவியாளராகவே ஆக்கிக் கொள்ளாதீாகள்ஸஞ (நிஸாஃ - 89)

அதாவது அவர்களை விட்டு முழுமையாக விலகி இருங்கள். அவர்களுடனான எல்லாவகையான சமூக அமைப்பு, நிர்வாக, கல்வி, அரசியற் தொடர்புகளையும் அறுத்துவிடுங்கள். அவர்களை வெகு தூரத்திற்கு விலக்கி வைத்திருங்கள். முழுமையான புறக்கணிப்பு - சமூகப் பரிஷ்காரம் செய்த ஜமாஅத் அமைப்பை விட்டும் விலக்குங்கள். அந்தப் புறக்கணிப்பில் எந்த விதமான சலுகையோ, இணக்கமோ காட்டப்படக் கூடாது. குறிப்பாக, அரசியற் விவகாரங்களில் அவர்களுடன் எத்தகைய ஆலோசனையும் கூடாது. இஸ்லாமிய அமைப்பின், ஜமாஅத்தின் ரகசியங்களை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடாது. அப்படியிருக்கும் போது, ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில், அந்தப் பெருந்தகைகளின் சீர்மிகு தலைமையை, வழிகாட்டுதலை ஏற்றுக் கொள்வது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லைஸ எனவே, அல்லாஹ்தஆலா தனது தூதருக்கும், தூதர் வழியில் அஹ்லுல் ஈமான் அனைவருக்கும் இவ்வாணையைப் பிறப்பித்து எச்சரித்து உள்ளான்.

ஞநபியேஸ அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுங்கள்ஸ மேலும் காஃபிர்களுக்கும், முனாஃபிக்கீன்களுக்கும் ஒரு போதும் கீழ்படியாதீர்ஸஞ (அஹ்ஸாப் - 1)

சென்ற இறைவசனத்திலிருந்து நாம் இன்னும் தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், முனாஃபிக்கீன்களை உற்ற தோழர்களாக, நல்ல நண்பர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது●˙ அவர்களுடைய உதவியை, எக்காலத்திலும், எச்சூழலிலும்

ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. உதவி கடுமையாக தேவைப்படும் இக்கட்டான காலகட்டத்திலும் கூட இவர்களிடமிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்கக் கூடாது. ஜிஹாதுடைய நேரத்தை இக்கட்டான நேரம்●`மிகக் கடுமையான காலம் என்று கூறலாம் அல்லவா? அத்தகைய ஜிஹாதக் காலங்களிலும் முனாஃபிக்கீன்கள் தீனின் பகைவர்கள் என்று தங்களுடைய செயல்களால் வெளிப்படுத்துபவர்களை, களத்துக்கு அழைத்துச் செல்லாதீர்கள் என்று இறையாணை உள்ளது. ஏனென்றால், வெளிப்படையாக அவர்கள் படையின் தோற்றத்தைப் பெருக்கிக் காட்டி, கணக்கைக் கூட்டலாம். ஆனால், பாலில் கலந்த விஷத்துளியைப் போல அவர்கள் படையில் சேர்ந்த நஞ்சாவார்கள். போர்க்களத்துக்கு போயும் அவர்கள் தங்கள் ஃபித்னாக்களை, சீர்குலைக்கும் சிறப்பியல்புகளை மூட்டை கட்டி வைக்க மாட்டார்கள். இஸ்லாமிய ஐக்கியம், சிதைந்து போகவும், சிதறிப் போகவுமே காரணமாக அமைவார்கள்.

எனவே தான், தயூக் போரின் போது துன்பங்களை எதிர் கொள்ளப் பயந்து வீட்டு மூலைகளில் முடங்கிப் போனவர்களைப் பற்றி இவ்வாறு ஆணையிட்டான்.

ஞ(நபியேஸ) அல்லாஹ் உம்மைத் திரும்பக் கொண்டு வரும் போது, (ஜிஹாதுக்காகப்) புறப்பட முனாஃபிக்கீன்களில் ஒரு பிரிவினர் உம்மிடம் அனுமதி கோரினால், நீர் அவர்களிடம் தெளிவாகக் கூறி விட வேண்டும்●` ஙஇனி ஒரு போதும் உங்களால் என்னுடன் வர இயலாது. என்னோடு வந்து எந்தப் பகைவர்களையும் எதிர்த்துப் போரிட உங்களால் முடியாது. ஏனெனில், முதல் தடவை (போருக்கு) வராமல் தங்கி விடுவதை நீங்கள் விரும்பினீர்கள். ஆகையால், (இனி) வராமல் தங்கி விட்டவர்களுடன் நீங்களும் தங்கி விடுங்கள்ஸஞ (தவ்பா - 83)

இந்த முனாஃபிக்கீன்களை விட்டு எந்தளவு கடுமையாக விலகியிருக்க வேண்டுமென்றால், இவர்கள் ஏதேனும் ஙநல்ல கொள்கைஙகளைக் கொண்ட இயக்கமொன்றை நடத்தினால் அதற்கு உதவியும் செய்யக் கூடாது●`உறுதுணையாக இருக்கவும் கூடாது. ஒரு வேளை அந்த இயக்கத்துக்குப் பின்னணியில் ஏதேனும் ஙஷைத்தானிய்யத்ங இருப்பதாக நீங்கள் உணர்ந்தால்

அதனுடைய வெளிப்படையான நன்மைத் தோற்றம், நற்சார்பு போன்றவற்றையும் மீறி அதனை கடுமையாக எதிர்த்தே ஆக வேண்டும்.

சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்ஸ இறையில்லம் - பள்ளிவாசல் கட்டுவது என்பது ஒரு முஸ்லிமுடைய பார்வையில் எவ்வளவு பெருமைக்குரிய, சிறப்பான காரியம்ஸ அதனைக் கட்டுவதும், வளப்படுத்துவதும் எவ்வளவு புண்ணியமான செயல்கள்ஸ ஆனால், ஷைத்தானின் ஏஜெண்டுகள் அந்தப் புனிதப் பொருளையே தங்கள் சதிவேலைகளுக்கு இலக்காக்கிக் கொண்டால், நன்மையும் நேர்மையும் செய்யப் போகின்றோம் என்று வானளவு வாக்குறுதிகளை வீசியெறிந்து அவற்றின் போர்வையில் அவர்கள் தங்கள் சதிவரையை விரித்து வைத்தால், மஸ்ஜிதே குபாவுக்குப் பதிலாக, போட்டியாக அவர்கள் கட்டிய - செங்கலாலும், சுடுமண்ணாலும் கட்டப்பட்ட அந்தக் - கட்டிடத்தை - இந்த முனாஃபிக்கீன்கள் ஙமஸ்ஜித்ங என்று அழைக்கும் கட்டிடத்தை பள்ளிவாசல் என்றோ, நன்மையின் பிறப்பிடம் என்றோ, கருதி விடாதீர்கள். பள்ளிவாசல் என்ற பெயரில் உள்ள இது உண்மையில் தீமையின் பிறப்பிடம்ஸ இறைவனுடைய கோபத்தைப் பெறுகின்ற பூமியில் கட்டப்பட்டுள்ளதுஸ இக்கட்டிடத்தின் முகமோ நேராக நரகத்தை நோக்கி அல்லவா உள்ளது.

இறையில்லம் - மஸ்ஜித் - என்ற பெயரின் புனிதத்தன்மையின், கண்ணியத்தின் பெயரில் மயங்கிப் போய் வழுக்கி விழுந்து விடாதீர்கள். அத்தோடு உங்களுக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் இருக்கவே கூடாது. அங்கே போய் நீங்கள் ஒரு வேளை தொழுகையைக் கூட தொழக் கூடாதுஸ

தொடர்புகளைத் துண்டித்துக் கொள்வதின் கடைசிக்கட்டமாக இந்த முனாஃபிக்கீன்களின் ஜனாஸாத் தொழுகையில் கலந்து கொள்வதற்கும், அவர்களுக்காக பாவமன்னிப்பு பிரார்த்தனை - துஆயே இஸ்திக்ஃபார் செய்வதற்கும் கூட அல்லாஹ் தடை விதித்தான்.

ஞஅந்த முனாஃபிக்கீன்களில் எவரேனும் இறந்து விட்டால்

ஒரு போதும் அவருக்காக (ஜனாஸா) மரணத் தொழுகை தொழாதீர்●˙ மேலும், அவருக்குப் பிரார்த்தனை செய்வதற்காக அவருடைய அடக்க ஸ்தலத்தில் நிற்காதீர்ஸஞ (தவ்பா - 84)

இவ்விறைவசனம் இறங்குவதற்கு முன்னால் அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) முனாஃபிக்கீன்களின் ஜனாஸாத் தொழுகைகளை தொழுது வந்தார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை போன்ற வடிகட்டின முனாஃபிக்குக்காக அண்ணலார் (ஸல்) ஜனாஸா தொழுவித்தார்கள். (புஃகாரி பாகம் - 5 ஹதீஸ் எண் - 4670-72)

இது வரை விளக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அனைத்தும் எதிர்மறை சட்டங்கள். இஸ்லாத்தையும், குஃப்ரையும் நன்கு புரிந்து கொண்ட பிறகும், குஃப்ரையே தங்களுடைய கொள்கையாக மனதளவில் ஏற்று நடந்து, முஸ்லிம்கள் என்று காட்டிக் கொண்டே வெளிப்படையாகவும், ம றைவாகவும் இஸ்லாத்துக்கு எதிராக குஃப்ருக்ககு வலிமை சேர்த்து வரும் முனாஃபிக்கீன்களின் எல்லாப் பிரிவினருக்கும் இது பொருந்தும்ஸ அவர்களுடைய நிஃபாக்குக்கு காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் சரியேஸ

இப்போது நேர்மறையான தொடர்பு குறித்த கேள்வியொன்றும் தொக்கி நிற்கின்றது. அதாவது இத்தகையவர்களை ஜமாஅத்திலிருந்து பிரித்து ஒதுக்கி வைத்ததன் பின்னால் அவர்களோடு நேரிடையான, சாதாரண தொடர்புகளை மேற்கொள்ளலாமா? கூடாதா? குர்ஆன் இதற்கு அளிக்கும் பதில்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், முனாஃபிக்கீன்களை முதலில் இனம் பிரிக்க வேண்டும். தங்களுடைய மனப்புழுக்கம், உள்ளப் பொறாமை, மறைவான குஃப்ரு, ஷிர்க்கான அக்கீதா, இஸ்லாமிய விரோத மனப்பான்மை போன்றவற்றைப் பொறுத்து இவர்கள் அனைவரும் ஒரே நஜாதிநயாகத் தான் இருக்கின்றனர். உதாரணமாக, காஃபிர்கள் அவர்களுடைய கொள்கையின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து இனம் பிரிக்கப்படுகிறனர். ஒரே கொள்கையைப் பின்பற்றினாலும், ஒரு சிலர் பகிரங்கமான, பயங்கரமான பகைவர்களாக உள்ளனர்●˙

அப்பேற்பட்டவர்களோடு எந்தவிதமான உறவையும் வைத்துக் கொள்ள அனுமதி இல்லை. அதே சமயம் இன்னுஞ்சிலரோ கொள்கையில் உறுதியற்றவர்களாய் சாதாரணமானவர்களாய் உள்ளனர். அத்தகையவர்களோடு சாதாரண சமூகத்தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும், நன்னடத்தையை மேற்கொள்வதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்று இம்முனாஃபிக்கீன்களையும் தரவாரியாக இனம் பிரித்து தராதரத்துக்கேற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இஸ்லாமிய விரோதப் போக்கில் வரம்பு மீறி நடந்து கொள்ளும் முனாஃபிக்கீன்கள் ஒரு வகைஸ இஸ்லாத்தை ஆணிவேரோடு பிடுங்கி எறிவது தான் அவர்கள் வாழ்வின் ஒரே அம்சக் கொள்கையாக இருக்கும். குஃப்ருக்கும், அஹ்லுல் குஃப்ருக்கும் வெளிப்படையாகவும், திரைமறைவிலும் எல்லா வகையிலான பணிவிடைகளையும் விசுவாசமாகப் புரிந்து வருவார்கள்.

ஆரம்பத்தில் அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹுத்தஆலா தன்னுடைய திருமறையில் இவ்வாறு எச்சரித்திருந்தான்.

ஞமுனாஃபிக்கீன்களும், எவர்களின் உள்ளங்களில் பிணி படிந்துள்ளதோ அவர்களும் மற்றும் மதீனாவில் கொந்தளிப்பை உருவாக்கும் வதந்திகளைப் பரப்பக் கூடியவர்களும் (தங்களின் செயல்களிலிருந்து) விலகிக் கொள்ளாவிடில் அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உம்மை வீறு கொண்டு எழச் செய்வோம். பிறகு அவர்களால் இந்நகரத்தில் சொற்பகாலமே உம்முடன் வசிக்க முடியும்ஸ (எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும்) அவர்கள் சரமாரியாய் சபிக்கப்படுவார்கள்●ீ காணுமிடமெல்லாம் அவர்கள் பிடிக்கப்படுவார்கள்●ீ மேலும், மோசமான முறையில் கொல்லப்படுவார்கள்ஸஞ (அஹ்ஸாப் - 60,61)

சிறிது காலங்கழிந்த பின்பு இந்த எச்சரிக்கையும், கண்டிப்பும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் விதத்தில் கீழ்க்கண்ட கட்டளையாக உருப்பெற்றது.

ஞஃபித்னா செய்யும் இத்தகைய முனாஃபிக்குகள் உங்களோடு

மோதுவதிலிருந்து விலகி உங்களிடம் சமாதானத்திற்கு வரவில்லையாயின், மேலும் தம் கரங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளவில்லையாயின், அப்போது அவர்களை நீங்கள் எங்கு கண்டாலும் பிடித்துக் கொன்று விடுங்கள்ஸ (முனாஃபிக்கீன்களில்) இப்பிரிவினருக்கு எதிராக கைநீட்டிட உங்களுக்குத் தெளிவான ஆதாரத்தை நாம் அளித்து விட்டோம்ஸஞ (நிஸாஃ - 91)

இன்னொரு இடத்தில்........

ஞநபியேஸ காஃபிர்களோடும், முனாஃபிக்கீன்களோடும், ஜிஹாது செய்யுங்கள்ஸ அவர்களோடு கடினமாகவும் நடந்து கொள்ளுங்கள்ஸஞ (தவ்பா - 73)

அப்படியென்றால் இத்தகைய முனாஃபிக்கீன்களும் காஃபிர்களைப் போன்றே கடும் பகைவர்கள் என்று தானே பொருள். அவர்களோடு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ அதே போன்று தான் இவர்களோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாம் வகையினரிடம் இஸ்லாமியப் பற்றும், பிடிப்பும் இருப்பதுமில்லை●˙பாசமும் இல்லை●˙இருப்பினும் அவர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை முந்தைய குழுவினரைப் போல வெளிப்படையாக காட்டுவதுமில்லை●˙ இஸ்லாமிய விரோதிகளோடு கைகுலக்கிக் கொள்வதுமில்லை. இத்தகையோர்களோடு சமூகப் பரிஷ்காரம், ஊர் விலக்கு போன்ற மேற்சொன்ன எதிர்மறைக் கட்டளைகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்படும் என்றாலும் இவர்களை இஸ்லாமிய விரோதிகள் என்று கருதப்பட மாட்டாது. அவர்களுக்கு எதிராக மேற்கூறிய இறைவசனம் குறிப்பிடுவது போல ஜிஹாது செய்யப்படவும் மாட்டாது. ஏனென்றால் முனாஃபிக்கீன்களுக்கு எதிராக வாளை உருவுங்கள் என்று மொட்டையாக கூறப்படாமல் அத்தோடு ஒரு நிபந்தனையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஙலயின் லம் யன்தஹிங (அவர்கள் தமது செயல்களை விட்டு விலகிக் கொள்ளாவிட்டால்) இன்னும் உங்களோடு மோதுவதிலிருந்து விலகி உங்களிடம்

சமாதானத்திற்கு வரவில்லையாயின், மேலும் தம் கரங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளவில்லையாயின்) இதிலிருந்து லம் யன்தஹிங (அவர்கள் தமது செயல்களை விட்டு விலகிக் கொள்ளாவிட்டால்) இன்னும் உங்களோடு மோதுவதிலிருந்து விலகி உங்களிடம் சமாதானத்திற்கு வரவில்லையாயின், மேலும் தம் கரங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளவில்லையாயின்) இதிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், அவர்கள் செயல்வடிவில் இஸ்லாமிய எதிர்ப்புக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்காதவரை அவர்களுக்கு எதிரான போர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்பட முடியாது என்பதேஸ இது மட்டுமல்லாமல், இன்னோர் இறைவசனமும் முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றி தனியாக விளக்க வருகிறது.

ஞஇத்தகையவர்களின் இதயங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கு அறிவான். எனவே நீர் அவர்களுடைய நடத்தையைப் புறக்கணித்து விடுவீராகஸ அவர்களுக்கு (ஏற்படவுள்ள விளைவுகளைப் பற்றி எச்சரித்து) அறிவுரை கூறுவீராகஸ மேலும், அவர்களின் உள்ளங்களில் பதியக் கூடிய நல்லுரையை நீர் அவர்களுக்குக் கூறுவீராகஸஞ (நிஸாஃ - 63)

இவ்விரண்டு வகையினரையும் இவ்விறைவசனம் தெள்ளத்தெளிவாக பிரித்து விளக்கி விட்டது. இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் முனைந்து ஈடுபடாதவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விடுங்கள் என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது. ஏனென்றால் இஸ்லாம் என்பது ஒரு நன்மையின் அழைப்பே தவிர போருக்கான முரசு அல்லஸ ஆகவே, அது நன்னம்பிக்கையின், எதிர்பார்ப்பின் கடைசிப்படி வரைக்கும் முயற்சித்துப் பார்க்கும் படி அறிவுறுத்துகிறது. ஈருலகின் இணையற்ற கருணையாளன், கல்மழை பொழிந்த போதும், வாட்களின் நிழல் கவிழ்ந்த போதும் தன் அழைப்பு அன்பின் கிருபைக் கதவை சாத்தி விடுவதில்லைஸ தொடர்ந்து விடாமல் இம்முனாஃபிக்கீன்களை உண்மையின் பக்கமும், உள்ளத்தூய்மையின் பக்கமும் அழைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறான். எதிர்பார்ப்பின் கடைசிப் பெருமூச்சு ஏக்கத்துடன் உடைந்து வெளியேறும் வரைஸ ஆனால், இந்த

நேர்வழி காட்டல், நல்லுபதேசத்தின் நோக்கம், அவர்களுடைய நிஃபாக் நேசத்தை கண்டு கொள்ளாமல் விடுதலின் நோக்கம், இவர்கள் வட்டத்தை விட்டும் -------- வெளியேறியவர்கள் என்பதனாலோ, அல்லது ------ என்ற ஆணைக்கு விதிவிலக்கானவர்கள் என்பதனாலேரா, அல்லது ----- என்கின்ற எச்சரிக்கை இவர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதனோலோ அல்லஸ

முந்தைய குழுவினரின் ஒரு நீண்ட கிளையே இவர்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாதுஸ கொள்கைசார் தீவிர முனாஃபிக்கீன்களோடு ஆன சமூகப் பரிஷ்காரமும் (Social Boy-cott) இவர்களுக்கும் தொடரும் என்பது தான் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. வேறுபாடு என்னவென்றால், ----- என்பதன் இலக்காக இவர்கள் ஆக மாட்டார்கள். விளங்க வைப்பதன் வெளிச்ச வாசல் இவர்களுக்கு எந்நேரமும் திறந்தே வைக்கப்பட்டிருக்கும்ஸ மற்ற எல்லா வகையிலுமான பொதுத் தொடர்களை முஸ்லிம்கள் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது போல இவர்களோடும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாத முஸ்லிம்கள் இவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால் - அல்லாஹ்வுடைய சுன்னத்துக்கு ஏற்ப - உள்ளப் பொய்மையும், மனச்சாட்சி இன்மையும், ஆன்மாவின் அழுக்கும் சிறுகச் சிறுக ஏற் அவர்களுடைய உள்ளக் கண்ணாடிகளும் துருப்பிடித்துப் போய்விடும். அப்புறம் ஒரு நாள் ஈமானின் கொஞ்ச நஞ்ச ஒளியையும் இழந்து போய் நிஃபாக்கின் காரிருளில் அவர்கள் தங்களையும் தொலைத்துத் தலைமுழுக வேண்டியிருக்கும்ஸ

2. இரண்டாம் வகை செயலுரு முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றி குர்ஆன் நிறைய விளக்கங்களைத் தரவில்லை, என்ற போதிலும் தேவையான விளக்கங்களைத் தரவல்ல அடிப்படை விதியொன்றை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. ஈமானை மொழிந்த பின்பும் ஹிஜ்ரத்தின் காலத்தில் ஊர்துறந்து விடாமல் சொந்த ஊரிலேயே தங்கிப் போனவர்களைப் பற்றிக் கூறும் போது,

ஞஎவர்கள் ஈமான் கொண்ட பின்பும் (தாருல் இஸ்லாமிற்கு) ஹிஜ்ரத் செய்யவில்லையோ, அவர்களுடைய எந்த விஷயத்திலும் நீங்கள் பொறுப்பாளர்கள் அல்லர்●ு அவர்கள்

ஹிஜ்ரத் செய்யும் வரையில்ஸ ஆயினும் மார்க்க விவகாரங்களிலும் உங்களிடம் அவர்கள் உதவி கோரினால் அவர்களுக்கு உதவி புரிவது உங்கள் மீது கடமையாகும். ஆனால், (இந்த உதவி கூட) உங்களோடு உடன்படிக்கை செய்துள்ள கூட்டத்தாருக்கு எதிரானதாக இருக்கக் கூடாது.ஞ (அன்ஃபால் - 72)

இந்த இறைவசனம் அவர்களுடைய உண்மை ஙநிலைஙயை திரையைக் கிழித்து தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கி விட்டது. அதாவது அவர்கள் ஒரு போதும் ஙஹிஸ்புல் இஸ்லாத்ஙதில் இஸ்லாமிய மில்லத்தில் - சட்டரீதியான உறுப்பினராக (Member) ஆக முடியாது. எவ்வாறு பழுத்த கொள்கைசார் முனாஃபிக்கீன்கள் இஸ்லாமிய மில்லத்தின் உறுப்பினர்களாக ஆகமுடியாதோ அது போலஸ அவ்வாறே பொது முஸ்லிம்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஙமுவாலாத்ங தொடர்பாகவும் இருக்க முடியாது. எவ்வாறு முதல் குழுவினரோடு வலிமையான ஙமுவாலாத்ங தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்க இயலாதோ, அது போன்றுஸ

சொல் ஙஒன்றாகங இருந்தாலும் பொருள் ஒன்றல்லஸ ஆம். இவ்வசனத்தின் சொற்கள் நமக்கு தெளிவாக அதையும் விளக்கி விடுகின்றன. ஙமுவாலாத்ங இல்லாமல் போவதும், தொடர்பற்று போவதும் இரண்டு குழுவினருக்கும் ஒரே மாதிரியானதாக இல்லைஸ மிகுந்த வேறுபாடு உள்ளது. முதல் குழுவினர் எவ்வாறு ஹிஸ்புல் இஸ்லாத்தின் சட்டரீதியிலான அங்கத்தினராக கருதப்படமாட்டார்களோ அது போன்றே இவர்களும் கருதப்பட மாட்டார்கள் என்பது உண்மை தான் என்றாலும் அதற்காக இவர்களை சட்டரீதியான ஙமில்லத்துல் குஃப்ருங உடைய அங்கத்தினர்களாகவும் கருத முடியாது●ῌ இவர்கள் மீது கடினப் போக்கை கடைப்பிடிக்க முடியாது●ῌ இவர்களோடு போரிட முடியாது●ῌ கொலை செய்யவோ, கைது செய்யவோ முடியாது. இவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டுள்ள காஃபிர் சக்திகளுக்கு எதிராக இவர்கள் உதவி கேட்டால், அந்த உதவியைப் பற்றிக் கொண்டு குஃப்ரை விட்டு வெளியேறி, முழுமையான இஸ்லாமிய வாழ்க்கை மேற்கொள்ள

ஆசைப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஓடோடிச் சென்று உதவுவது ஹிஸ்புல் இஸ்லாத்தின் மீது கட்டாயக் கடமை ஆகும். ஆனால் ஒரே நிபந்தனை, எந்த காஃபிர் சமூகத்திற்கு எதிராக இவர்கள் உதவி கோருகின்றார்களோ அவர்களுக்கும் மில்லத்தே இஸ்லாமிய்யாவுக்கும் இடையே எந்த ஒப்பந்தமும், உடன்பாடும் இருக்கக் கூடாதுஸ

அது போன்றே பொதுமனித நேயம், சமூக நன்னடத்தை அடிப்படையில் இவர்கள் மிகமிக கவனத்திற்கு உரியவர்கள். இத்தகைய உள்ளம் உடைந்த போன, இதயம் சோர்ந்து போனவர்களை, பலவீனமான ஈமான் கொண்டவர்களை, கர்ணகொடூர பள்ளத்தாக்குப் பாதைகளை கடக்க இயலாமல் சோர்ந்த போய் அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்ட சவலைப்பிள்ளைகளை எப்படியெல்லாம் முடியுமோ அப்படியெல்லாம் உத்வேகங்கொடுத்து, ஊக்கங்க கொடுத்து, ஊக்கங் கொடுத்து உயரத் தூக்கி விடுவதும், ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறி அன்போடு தட்டிக் கொடுத்து ஈமானை உசுப்பேற்றி வலிமைப்படுத்துவதும் முஸ்லிம்களின் மீது ஒழுக்க ரீதியிலான கடமை ஆகும்ஸ அறிவுரை கூறுவது●ீ அறவுரை கூறுவது●ீ வாழ்வின் உண்மையான குறிக்கோளைப் பற்றி ஞாபகமூட்டுவது●ீ மனித வாழ்வின் நோக்கம் பற்றி எடுத்துரைப்பது●ீ பலவீனமான ஈமானினால் இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும் ஏற்படவுள்ள தீய விளைவுகளைப் பற்றி எச்சரிப்பது●ீ முஸ்லிம்களின் மீது கட்டாயக் கடமை ஆகும்ஸ இவர்கள் விஷயத்தில் இந்த ஙஹிக்மத்ங -தைத்தான் குர்ஆன் கையாண்டிருக்கிறது. ஒரேயடியாக ஒட்டு மொத்த உறவையும், தொடர்பையும் அத்துப் போட்டு விடுங்கள் என்று அது வலியுறுத்தவில்லைஸ மாறாக, எங்கெல்லாம் இவர்களை முன்னிறுத்தி பேசுகிறதோ, அங்கெல்லாம் ஆஃகிரத்தில் ஏற்படப் போகும் வேதனைகளைச் சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கிறது●ீ இந்த நிஃபாக் நரகலை விட்டு வெளியேறி விடுங்கள்●ீ முழுமையான இஸ்லாத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்று நடக்கத் தொடங்குங்கள்●ீ இல்லாவிட்டால் தாங்கவே முடியாத, நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத நரகத்தின் கொடிய துன்பங்களில் உழல வேண்டியிருக்கும். அதற்குத் தயாராகி

விடுங்கள் என்று அறிவுறுத்துகிறது. ஹிஜ்ரத்துக்கு கிளம்பி வராத பலவீனர்களைப் பற்றிப் பேசும் இதே வசனத்தில் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவுள்ள பலாபலன்களைப் பற்றி, அவர்களுடைய தங்குமிடம் நரகம் தான் என்று மட்டும் கூறி விட்டு மேற்கொண்டு எதுவும் கூறாமல் மௌனமாகி விடுகிறது. ஆனால், அதே சமயம் கொள்கைசார் முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றிக் கூற வேண்டி வந்தாலோ, அவர்களுக்குக் கிடைக்கவுள்ள தண்டனைகளைப் பற்றி அச்சுறுத்துவதோடு, முஸ்லிம்களைப் பார்த்து அவர்களைப் பிடியுங்கள்●ˆ கொல்லுங்கள்ஸ காஃபிர்களோடும், முனாஃபிக்கீன்களோடும் ஜிஹாது செய்யுங்கள்●ˆஅவர்களோடு கடினமாக நடந்து கொள்ளுங்கள்ஸ என்றெல்லாம் ஆணையிடுகிறது.

இவ்வாறு அடிக்கடி ஆஃகிரத்தின் வேதனைகளைப் பற்றி சுட்டிச் காட்டி அவர்களை எச்சரிப்பதற்கு என்ன காரணம்? யாரிடமாவது ஈமான் ஒளி இருந்தால் அவர்கள் குஃப்ரென்னும் காரிருளை விட்டும் வெளியே பாய்ந்தோடி வந்து விடட்டும்●ˆ நூற்றுக்கு நூறு முஸ்லிமாக மாறி விடட்டும்●ˆ ஈமானில் புரையோடிப் போன குறையென்னும் நபடைங நோய் ஆஃகிரத்தின் தண்டனைகளைக் கேட்டு அஞ்சி ஓடி விடட்டும்●ˆ - என்பதற்காகத்தான்ஸ இதே விதமான விவேக நடைமுறையைத் தான் தப்லீகிலும், இஸ்லாஹிலும் இன்றைய முஸ்லிம்கள் கைக்கொள்ள, கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

அதற்காக, ----- என்பதையும் மறந்து விடாமல் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்●ˆஇந்தப் பெருந்தன்மை, பரிதாப உணர்வின் காரணமாக இவர்கள் ஹிஸ்புல் இஸ்லாமில் உறுப்பினர்களாக கருதப்பட்டு விடக் கூடாது. பொது முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் அரசியல், சமூக உரிமைகளுக்கெல்லாம் இவர்களும் உரித்தானவர்களாக ஆகிவிடக் கூடாது. இவர்களும் ஒரு போதும் இஸ்லாமிய ஜமா அத்தின் உரிமைகளைப் பெற்று விட மாட்டார்கள்●ˆ அவற்றினால் பயன்பெற மாட்டார்கள்●ˆ நிர்வாக அமைப்பில், இயங்கு துறைகளில் எவ்வகையிலும் பங்கு பெற அனுமதி அளிக்கப்பட மாட்டார்கள்●ˆ பொதுநலன்கள் ஜமாஅத்தின் இயங்க விதிகளில் அவர்கள் மீது

நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது●ி அப்படியிருக்கையில் இவர்களில் ஒருவர் இஸ்லாமிய அமைப்பை வழிநடத்தும் பொறுப்பில் அமர்த்தப்படுவார் - என்பது வெகுதூரமான விஷயம்●ி முடியவே முடியாத ஒன்றுஸ ஒட்டுமொத்த அழிவிற்கான ஆவணத்தில் எல்லோரும் கையெழுத்திட்டு விட்டால் தவிரஸ

அத்தியாயம் ஏழு

நிகழ்காலமும், கொள்கை மற்றும் செயலிலான நிஃபாக்கும்

நிஃபாக்கைப் பற்றி இது வரை நாம் பார்த்த விளக்கங்கள் எல்லாம் ஒன்று விதிகளாக இருக்கின்றன. அல்லது இறந்த கால வரலாற்றின் கடந்து போன பக்கங்களாக - 14நூற்றடாண்டு பழைய சரித்திரங்களாக உள்ளன. அவற்றுக்கும் நம்முடைய வாழ்க்கைக்கும் உள்ள நேரடித் தொடர்பு என்ன? - இது தான் இப்போது நம்முன் உள்ள கேள்விஸ இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால்..... அண்ணலாரின் (ஸல்) காலத்துக்குப் பிறகும் நிஃபாக் தென்படுகிறதா? இல்லையா? (இது வரை நாம் படித்த) இந்த விஷயங்களை, நியதிகளை, நெறிமுறைகளை எல்லாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமா? - இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி ஆகும்ஸ

ஙஆம்ங என்பது அதற்குரிய பதிலானால் இந்த முழு விளக்கமும் நமக்கு மிகவும் பலன் அளிக்கக் கூடியது ஆகும். இல்லையென்றால் இவற்றை படித்ததன் மூலடத நபடத நடததுரமய வரலாற்று அறிவையே அதிகப்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம். அவ்வளவு தான்ஸ இறைத்தூதரின் காலகட்டத்தில் முஸ்லிம், காஃபிர் அல்லாது ஙமுனாஃபிக்ங என்ற மூன்றாவதொரு கூட்டமும் இருந்துள்ளது●ி அவர்களுடைய உள்ளத்து நிலைமை இது தான்●ி உள்ளமை இது தான் என்பதை கூடுதல் அறிவாக தெரிந்து கொண்டிருப்போம்.

நம்முடைய நடைமுறை வாழ்விற்கும், அதற்கும் எந்தவொரு சம்பந்தமும் இருக்க வாய்ப்பே இல்லைஸ - எனவே நாம் இக்கேள்விக்குரிய சரியான பதிலைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது சாதாரண விஷயம் அல்லஸ இவ்வளவு பக்கங்களில் நாம் கண்ட விளக்கத்தின் தேவையே அந்தப் பதிலில் தான் உள்ளது. ஆகவே, நாம் அதனைப் பற்றி நன்கு கவனித்துப் பார்ப்போம்.

இந்தக் கேள்விக்கு மூன்று விதமான பதில்கள் நமக்குக் கிடைக்கலாம்.

1.இறைத்தூதரின் காலத்திற்குப் பின்பு, நிஃபாக் இருப்பதற்கான வாய்ப்பே இல்லைஸ

2.செயலுரு நிஃபாக் இருக்கலாம். ஆனால் கொள்கைசார் நிஃபாக் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

3.இரண்டு வகை நிஃபாக்கும் இப்போதும் உள்ளனஸ

முதலாவது பதில் பகுத்தறிவுக்கே பொருந்தி வராதது●ீ இது வரை யாருமே சொல்லாததுஸ

இரண்டாவது பதிலைச் ஙசரிங என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் ஏராளமானோர் உள்ளனர். நிஃபாக்கிற்கான காரணிகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் காரணமாக அவர்கள் அளிக்கும் பதில் இதுஸ இஸ்லாம் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்து ஆளுமை செலுத்திக் கொண்டிருந்த போது, அதன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் முஸ்லிமற்றவர்களாக வாழ வேண்டுமென்றால் ஒன்று ஜிஸ்யா செலுத்தி ஙதிம்மிஙகளாக வாழ வேண்டும் அல்லது தனது உரிமைகளை எல்லாம் இழந்து விட வேண்டும் என்கிற நிலையிருந்தது. எனவே தான் நிஃபாக் என்னும் பொய்யாடை புனைந்து இஸ்லாமியக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட மெய்யான முஸ்லிம்களாக இவர்கள் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இப்போதோ அப்படிப்பட்ட சூழல் இல்லை●ீ இஸ்லாம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையிலும் இல்லை●ீ இந்த ஙகட்டாயம்ங அவர்களுக்கு ஏற்பட வாய்ப்பே இல்லைஸ கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்கள் உருவாக இது ஒன்று மட்டுமே காரணம்

என்கிற நிலையிருந்ததால் இதனை ஏற்றுக் கொள்வதில் எந்தத் தயக்கமும் கிடையாது●ீஆனால் உள்ள நிலைமையோ, உண்மை நிலைமையோ அதற்கு நேர்மாற்றமானதாக அல்லவா உள்ளதுஸ முனாஃபிக்குக்கான காரணிகள் பலப்பல உள்ளன என்பதை ஆரம்பத்திலேயே கண்டு வந்துள்ளோம். அப்படியிருக்கும் போது இந்த ஒரு காரணம் மட்டும் இல்லாது போய் விட்டால் மட்டும் முனாஃபிக்கத் (இரட்டை வேட நயவஞ்சகத்தன்மை) அடியோடில்லாது எப்படி அழிந்து போய்விடும்? பத்து, இருபது எனப்பல கைகளைக் கொண்ட ஷைத்தானின் ஒரு கரம் மட்டும் ஒழிந்து விட்டதால் அவனை முடவன் என்றோ, ஊனமுற்றவன் என்றோ சொல்லிவிட முடியுமா? இஸ்லாம் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இல்லாததால் இந்த ஒரு காரணி மட்டும் இப்பொழுது செயல்படவில்லை என்று கூறலாமே ஒழிய, கொள்கைசார் நிஃபாக்குக்கான களமே அறுவடைக்கு லாயக்கற்ற தரிசாக ஆகி விட்டது என்று கூற முடியாது.

எனவே, மூன்றாவது பதில் தான் இதற்குரிய சரியான பதில்ஸ எவ்வாறு இறைத்தூதரின் காலத்தில் கொள்கைசார் முனாஃபிக்கீன்கள், செயலுரு முனாஃபிக்கீன்கள் என்று இரண்டு விதமான நச்சுக்களாலும் இஸ்லாமிய உலகு பாதிக்கப்பட்டதோ அவ்வாறே இப்போதும் பாதிப்புக்கு ஆளாகி வருகி ன்றது. அவ்விரு நச்சுக் காரணிகளும் இன்னும் உயிரோடு உலாவி வருகின்றன.

ஷாஹ் வலியுல்லாஹ் - நாம் ஏற்கனவே இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கண்டுள்ளபடி - நிஃபாக்கின் வகைகளைப் பற்றி கூறி விளக்கும் போது இவ்வாறு கூறுகிறார் - ஞநிஃபாக்கின் முதல் வகை இறைத்தூதரின் (ஸல்) காலத்திற்குப் பின் இருந்ததாக அறிய இயலவில்லை. ஆனால் இரண்டாம் வகை நிஃபாக் எல்லா காலகட்டங்களிலும் அதிகமான அளவில் இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக நம்முடைய காலத்தில் (அது மிகவும் ஆரவாரத்தோடு சந்தைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது) இந்த நிஃபாக்கைப் பற்றித்தான் அண்ணலார் (ஸல்) அவர்கள்

ஙமூன்று விஷயங்கள் யாரிடம் உள்ளனவோ அவன் முனாஃபிக் ஆவான். உரையாடும் போது பொய் பேசுவான்●ீ

வாக்குறுதி அளித்தால் மோசடி செய்வான்●ˆ வாதம் செய்தால் திட்டுவதில் இறங்குவான் - முனாஃபிக்குக்கு ஙவயிறேங குறிக்கோள் ஆகும்●ˆ முஃமினுக்கோ ஜிஹாதிய குதிரையே கண்களாகும்ஸ - இது போன்ற இன்னும் பல ஹதீஸ்கள் உள்ளன.

அல்லாஹுˉத் தஆலா தன்னுடைய திருமறையில் இத்தகைய முனாஃபிக்கீன்களின் செயற்பாடுகளைப் பற்றியும், ஒழுக்க நடைமுறைகளைப் பற்றியும் முழுமையாக விளக்கிக் கூறி உள்ளான். இரு வகை முனாஃபிக்கீன்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய நிலைகளைப் பற்றியும் விளக்கியுள்ளான். உம்மத்தே முஸ்லிமா அத்தகையவர்களைக் குறித்து மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு, விழிப்புணர்வோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகஸ இதற்கு உதாரணங்களை நீங்கள் கண்களால் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகள் அவைகளுக்குச் சென்று பாருங்கள் சட்டங்களை வகுக்கும் ஷாரிஃ உடைய விருப்பத்தை விடவும் அவ்வதிகாரிகளின் விருப்பங்களை முன்மனிலைப்படுத்தும் கூட்டங்களை அங்கே காணலாம். இறைத்தூதரின் (ஸல்) காலத்தில் அண்ணலாரைக் கண்டும், அண்ணலாரின் அறவுரைகளைக் கேட்டும் கூட ஙநிஃபாக்ஙகை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கும், இன்று ஆதாரப்பூர்வமான வழிகளின் வாயிலாக ஷரீஅத்தை நேரிடையாக பெற்றுக் கொண்டும் இந்நோயை தேர்ந்தடுத்து இருப்பவர்களுக்கும் நியாயமாக எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது. அது போன்றே தங்களுடைய உள்ளங்களை, சந்தேகங்களும் அவநம்பிக்கையும் அடுத்தடுத்து தாக்குமிடமாக ஆக்கிக் கொண்டவர்களும், ஆஃகிரத்தின் சிந்தனையை அடியோடு மறந்து போனவர்களும் இதே முனாஃபிக் ஜமாஅத்துக்கான உதாரணங்கள் ஆவர்.

நீங்கள் குர்ஆனைப் படிக்கும் போது, இந்த விளக்கங்கள் யாவும் (குர்ஆன் இறக்கியருளப்பட்ட) முந்தைய காலத்தைய மக்களைப் பற்றியது●ˆ இப்போது இத்தகையவர்கள் இல்லை●ˆ என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. முன்னொரு காலத்தில் இருந்தது●ˆ இப்போது அறவே இல்லை என்ற நிலையில் எந்தவொரு ஃபிஸ்கும் ஙழளாலத்ஙதும் (வழிகேடும்) இல்லை●ˆ ஏனெனில்

ங நீங்கள் உங்கள் முன்னோர் சென்ற பாதையையே பின்பற்றுகின்றீர்கள்ஸங என்று ஹதீஸில் வந்துள்ளது.

அக்காலத்தைய நிலைமைகளைப் பற்றி விரிவாக விளக்குவதோ, சிறப்பியல்புகளைப் பற்றிக் கூறுவதோ குர்ஆனின் நோக்கம் கிடையாது. மாறாக அதன் அடிப்படை விதிகளை, காரணிகளை அலசி ஆராய்வதே அதன் குறிக்கோள் ஆகும். (அல்ஃபவ்ஃதுல் கபீர்)

ஙஅதைப்பற்றிய அறிவு இல்லைஸங -என்பது வேறுஸங அந்த விஷயம் அறவே காணப்படவில்லைஸங - என்பது வேறு ------- என்பது ஞாபகம் இருக்கட்டும். இறைத்தூதரின் காலத்துக்குப் பிறகு நிஃபாக்கின் முதல் வகை காணப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை என்று ஷாஹ்வலியுல்லாஹ் கூறுகிறார். அதற்குப் பிந்தைய காலங்களில் அது தோன்றவே செய்யாது என்பது அதற்கு அர்த்தம் அல்லஸ மாறாக, நிஃபாக் கண்டிப்பாக இருக்கும்●˚ இருந்தே தீரும். ஆனால், அதற்குரியவர்கள் அதை கடைப்பிடிக்கும் நபர்கள் யார் யொரென்று நம்மால் அடையாளங் கண்டு கொள்ளத்தான் இயலாது. ஏனெனில் அது முழுக்க முழுக்க நிய்யத் எண்ணங்களையோ சார்ந்த விஷயம் ஆகும். எண்ணங்களைப் பற்றியோ, இறைவனைத் தவிர வேறு யாராலும் அறிய இயலாதுஸ

தற்காலத்தில் நிஃபாக்கின் இருப்பு

முனாஃபிக்கத் என்ற நோய் துவக்ககால இஸ்லாத்தில் மட்டும் காணப்படவில்லை●˚மாறாக, அது எல்லா காலகட்டங்களிலும் வியாபித்துப் பரவியுள்ளது என்ற அடிப்படை விஷயம் ஆணித்தரமாக தெரிந்து போய் விட்டது. அப்படியென்றால் நம்முடைய காலத்திலும் அது கண்டிப்பாக காணப்படும், சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. நம்முடைய காலத்தில், நம்முடைய சமுதாயத்தில் இந்நோய் பரவியுள்ளதா? - இதற்குரிய பதிலோ சூழ்நிலைகளின் திரைகள் - மறைவுக்குப் பின்னால் தெளிவான வார்த்தைகளில் வடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஙநன்றாக

இல்லையேஸங என்று நாமாக அதைப் பார்க்காமல் இருப்பது நம்முடைய தவறுஸ தலையை மண்ணில் புதைத்துக் கொண்டு ஆபத்து ஏதும் அருகில் இல்லை என்று நிம்மதியாக இருப்பது நம்முடைய முட்டாள்தனம்ஸ ஆபத்துக்களை, துன்பங்களைக் கொண்டு கண்களை மூடிக் கொள்வதால் எந்தப் பயனும் விளையப் போவதில்லை. மாறாக, என்னன்னமோ துயரங்கள் எல்லாம் வந்து நம் தலையில் விடியும்●῾இடி வந்து விழும். இது கேனத்தனமான தற்கொலைக்கு ஒப்பானதாகும். மனத்தை தைரியப்படுத்திக் கொண்டு வாருங்கள். நம் சமூகத்திலும் உள்ள நிஃபாக் நிரம்பிய தனிநபர்கள், சிந்தனைகள், கோட்பாடுகளைப் பற்றி அவர்கள் வார்த்தைகளாலேயே தங்கள் உள்ளங்களை வெளிப்படுத்துவதைப் பார்ப்போம்.

1. கொள்கை சார் நிஃபாக்குக்கான சாட்சியங்கள்

அல்லாஹ்வையும் அல்லாஹ்வின் தூதரையும் பகிரங்கமாக விமர்சனம் செய்யும், கிண்டலடிக்கும் நற்சிந்தனை படைத்த நல்ல ஙமுஸ்லிம்கள்ங இன்று நாடெங்கிலும், நிலமெங்கிலும் பரவியுள்ளதை நாம் பார்க்கத்தான் செய்கிறோம். தொழுகையையும், நோன்பையும் நகைப்புக்கிடமான விஷயமாக ஆக்காதவரை, படுமட்டமாக விமர்சிக்காத வரை - மதுவையும், வட்டியையும், சூதாட்டத்தையும் இஸ்லாம் ஹராமாக்கியுள்ளதை பழங்கதைப் பேச்சு, காலத்துக்கு ஒத்துவராத பைத்தியக்காரத்தனம் என்று அறிவார்ந்த கருத்துக்களை அள்ளி வீசாத வரை - அவர்களுடைய நவீனத்துவத்தின் மீதான காதல், தாகம் தீராததை நாம்காணத்தான் செய்கிறோம். குர்ஆனையும், ஹதீஸையும் ஆதாரப்பூர்வமான அத்தாட்சிகள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளாமல் காலங்கடந்து போன மரபு என்று இவர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள்●῾ இஸ்லாமியக் குற்றவியல் சட்டங்கள் கற்கால மனிதன் கண்டு பிடித்தவை●῾ படுபயங்கரமானவை●῾ பதினான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தைய பழைய வரலாற்றுக் கதைகள் தாம் இஸ்லாமிய ஷரீஅத்

என்றெல்லாம் இவர்கள் கூறுகிறார்கள். நிலைமையை விளக்கி அல்ல, நாக்கில் பல்லைப் போட்டுப் பேசுகிறார்கள்ஸ

தயக்கமோ, தடுமாற்றமோ கொஞ்சங்கூட இல்லாமல் ஙமரபுஙகளை இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தை விட முக்கியமாகக் கருதுகின்ற, செய்வதோடு நில்லாமல், போற்றிப் பிரச்சாரமும் செய்கின்ற நபர்களும் இந்தச் சமுதாயத்தில் காணப்படுகிறார்கள்ஸ

இஸ்லாமற்ற கொள்கைகளையும், சிந்தனைகளையும் மனப்பூர்வமாக ஈமான் கொண்டு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஙகொடி பிடித்து வழி நடத்துகின்றஙு நபர்களும் சமுதாயத்தில் காணப்படுகிறார்கள். அந்த ஆபாசத்தை, நரகலை இஸ்லாத்துக்குள் ஙஇஸ்லாமிய மயமாக்கிஙு பரப்புவதையே தமது வாழ்வின் ஒரே ஒற்றைக் குறிக்கோளாக இவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள்ஸ

இந்த சமுதாயத்தில் இன்னும் சிலரும் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கென்று ஒரு தலைமை பீடம் உள்ளது. அந்தத் தலைமை பீடத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், அதற்கு அடிபணிய மறுப்பவர்கள் ஙகாஃபிர்கள்ஙு என்று நாகூசாமல் பேசுகிறார்கள். இறுதித்தூதர் சல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லிம் அவர்களை தங்களுடைய வாழ்க்கை வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களை அடிபிறழாமல் பின்பற்றி வாழ்பவர்களுக்கு ஜனாஸா தொழ வைக்க மறக்கிறார்கள். அதே சமயம், ஞஇப்படியெல்லாம் நீங்கள் வேறுபட்டுக் கிடந்தீர்கள் என்றால், சிறுபான்மையினர் என்று உங்களைக் கருத முடியாது. முஸ்லிம்களுடைய ஆட்சியாளர்களாக நீங்கள் மாறவும் இயலாதுஸஞ என்று ஜனநாயக அரசு எச்சரித்தவுடன் பெட்டிப்பாம்பாய் அடங்கி விடுகிறார்கள். ஒரே சமயம், ஒரே மக்கள் நாங்கள் என்று சமத்துவம் பேசுகிறார்கள்●˙ முஸ்லிம்களுக்கென்று உள்ள சலுகைகளை உரிமையோடு கொள்ளையடிக்க வேண்டும் என்பது தான் இவர்களுடைய ஒரே நோக்கம்.

சிந்தனையிலும் உள்ளங்களிலும் நிஃபாக் எனும் நஞ்சை தேக்கி

வைத்துக் கொண்டிருப்போர் நம்மிடையே இன்னும் உள்ளனர் என்பதைத்தானே இவை விளக்குகின்றன? இவை அனைத்தும் செயல்களோடு சம்பந்தப்பட்டவை●`செயலுரு நிஃபாக் என்று வேண்டுமானால் இவற்றைக் குறிப்பிட முடியாது ----------- என்றெல்லாம் நீங்கள் மழுப்ப முடியாது.

ஈமான் என்பது வேறு●` அமல் என்பது வேறு - என்பதென்னவோ உண்மை தான். ஆனால், எந்தவொரு செயலும் (அமலும்) ஈமானை பிரதிபலிக்காது என்று சொல்லுமளவுக்கு, தொடர்பே இல்லாமல் தொலைதூரத்திலா இவையிரண்டும் உள்ளன? எல்லா செயல்களும் ஈமானை, இறைநம்பிக்கையையும் பிரதிபலித்தே ஆக வேண்டும் இல்லை என்பதற்கு ஆதார சாட்சியாக சில செயல்கள் அமைந்து விடத்தான் செய்கின்றன. அத்தகைய செயல்களை செய்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக ஈமான் காணப்படாது என்று சொல்லுமளவுக்குஸ மேலே நாம் சுட்டிக்காட்டிய செயல்களையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன்ஸ ஈமான் உடையவர்கள் செய்கிற காரியங்களா அவை?

இறைவனையும் இறைத்தூதரையும், இறைவணக்கங்களையும், ஹதீஸ்களையும், தீனையும், தொழுகை, நோன்பு போன்ற வணக்க வழிபாடுகளையும் கேலியும் கிண்டலும் செய்து கொண்டே ஒருவன் முஃமினாக இருக்க முடியுமா?

ஷரீஅத்தைப் புறந்தள்ளி விட்டு பண்பாடு, கலாச்சார, மரபுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிறவர்கள் இஸ்லாத்தோடு நெருங்கிய உறவை கொண்டிருக்கத்தான் முடியுமா?

இஸ்லாமியச் சட்டங்களை காட்டுமிராண்டிச் சட்டங்கள் என்று விமர்சிப்பவர்கள் ஙஈமானோடு திகழ்கிறோம்ங என்று வாதிட்டால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் முடியுமா?

………. வாயால் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பது முக்கியமே அல்ல●` இத்தகைய நபர்களின் தொண்டைக்குக் கீழே உள்ளத்தில் என்ன பதிந்துள்ளது என்பது தான் முக்கியம்ஸ

உள்ளத்தில் என்ன இருக்கிறது? என்பதைப் பற்றி நமக்கு என்ன

கவலை? என்று நீங்கள் கேள்வி எழுப்பலாம். ஷாற்வலியுலாவர் கூறியுள்ளதையும் உதாரணமாகக் காட்டலாம். ஆனால், அன்றைய நிலைமை வேறு●ு எந்தளவு முன்னேறி விட்டதென்றால் கொள்கை சார் முனாஃபிக்கீன்களை அறிந்து கொள்ள மறைவான அறிவு இருந்தாக வேண்டிய அவசியமெல்லாம் இல்லை. அந்தளவுக்கு அப்பட்டமாக

2. செயலுரு நிஃபாக் - உதாரணங்கள்

சமூகத்தில் செயலுரு நிஃபாக் உள்ளதா? என்று ஆராயப் புகுந்தோமென்றால் திகைத்துப் போய் விழிகள் விரிய நின்று விடுவோம். அந்த அளவுக்கு எக்கச்சக்கமாய் புரையோடிக் கிடக்கின்றது. உம்மத்தில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தொழுகை போன்ற அடிப்படையான இபாதத்தைக் கூடி அடியோடு கைகழுவி விட்டார்கள். ஆடுமேய்க்கும் இடையனின் குரலுக்கு அறிவற்ற கால்நடைகள் கொடுக்கின்ற மரியாதையைக் கூடி பள்ளிவாசலில் இருந்து கிளம்புகின்ற பாங்கொலிக்கு அவர்கள் கொடுப்பதில்லை.

ஞசப்தமிடும் இடையனின் கூப்பாட்டையும், அழைப்பொலியையும் தவிர அவை வேறு எதையும் கேட்பதில்லை.ஞ (அல்பகறா - 2●ு171)

பள்ளிவாசலில் ஜமாஅத் தொழுகைக்காக ஆஜராக வேண்டும் என்பதெல்லாம் இப்போது அவசியமே இல்லைஸ ஞவேண்டாவெறுப்பாக சோம்பலோடுஞ (9-54) வர வேண்டிய அவசியமும் இப்போது இல்லைஸ ஞமூன்று ஜீம்ஆக்கள் மட்டுமல்ல, நூற்றுக்கணக்கான ஜீம்ஆக்கள் சென்று விட்டாலும் அவற்றைப் பற்றி கொஞ்சமும் கவலையில்லை. இந்த ஜீம் ஆக்களில் எத்தனை எத்தனை இறைகட்டளைகள் போதிக்கப்பட்டன●ு எத்தனை எத்தனை இறைவனின் எச்சரிக்கைகள் வலியுறுத்தப்பட்டது என்பதைப் பற்றிய அக்கறையும் அறவே இல்லைஸ

ஜகாத்தைப் பற்றியும், உஷ்ரைப் பற்றியும் அலட்டிக் கொள்ளாத எத்தனை எத்தனையோ மக்கள் இந்த சமுதாயத்தில் உள்ளார்கள். அதே மக்கள் அவரவர்களுடைய வீட்டில் கல்யாணமோ, கருமாதியோ வந்து விட்டால் கடனை உடனை வாங்கியாவது தண்ணீராய் இறைத்து செலவு செய்கிறார்கள். கொஞ்சுண்டு பணத்தை ஜகாத்தாக செலவு செய்ய முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறார்கள். வேறு வழியின்றி செலவு செய்தாக வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டால் முகத்தைச் சுழித்துக் கொள்கிறார்கள்.*

**உஷ்ரு.... வேளாண்மை விளைபொருட்களுக்கான ஜகாத் திருப்பிக்*

ஞஇறைவழியில் சிறிதளவு செலவு செய்பவரை (தங்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட) அபராதமாகக் கருதுகிறார்கள்ஞ (தவ்பா 9-98)

விர் அத்தின் சட்டங்களுக்கு, தீர்ப்புகளுக்கு முன்னால் கைகட்டி, வாய் பொத்தி சிலர் நிற்பதையும் நம்மால் காண முடிகிறது. அங்கே வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் அவர்களுக்கு சாதகமான தீர்ப்புகள் - என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் தான் இந்த ஞபணிவுக் கோலம்ஞ. ஷரீஅத்தின் தீர்ப்பு அவர்கள் நினைத்தற்கு மாற்றாக பாதகமாக வந்து விட்டாலோ, தலையைச் சுற்றி தூக்கி எறிந்து விட்டு தாகூத்திய, இறைநிராகரிப்பு கோர்ட்டுகளுக்கு முறையாடச் சென்று விடுவார்கள். ஷரீஅத் தீர்ப்பை வழங்கி, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய பள்ளிவாசல்களின் வழக்குகளே கோர்ட்டின் சிகப்புநாடாக்களுக்குள் அடைபட்டுள்ளதையும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

பொய், நம்பிக்கை துரோகம், மோசடி, வாக்குமீறல், நேர்மையின்மை........ இவையெல்லாம் சுனாமி சூறாவளியாக பெருக்கெடுத்து வந்து முஸ்லிம்களையெல்லாம் தங்கள் பாதாளத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டன. ஒழுக்கமாண்பு என்பது ஒரு காலத்தில் முஸ்லிம்களின் அடையாளமாக இருந்தது●ˆ இன்றோ பழைய புராணமாகி விட்டது. நல்ல விஷயங்கள், நற்பண்புகளையெல்லாம் அடுக்கிக் கட்டி பரணில்

வைத்து விட்டு, தீயபண்புகள் தான் பிற சமூகங்களோடு இன்று முஸ்லிம்கள் போட்டிபோட்டுக் கொண்டுள்ளார்கள். போட்டியில் முன்னேறி பல சமயங்களில் முதலிடத்தையும் தக்க வைத்துக் கொள்கிறார்கள். எந்த மைதானத்தில் வேண்டுமானாலும் நீங்கள் சோதித்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.தீனுக்காக வேண்டி அடி உதைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாரானவர்கள், சொந்த ஆசாபாசங்களுக்காக ஈமானியரோ ஷத்தைப் பலி கொடுக்க முன்வராதவர்கள், இறைவனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்ற நாம் வாழும் பூமி வாய்ப்பாக இல்லையே என்று விசனப்படுகிறவர்கள், தீனுடைய அதோகதியான நிலையை எண்ணி எண்ணி பரிதாபப்படுகிறவர்கள் --------- இத்தகையோரைப் பார்ப்பது இந்த சமூகத்தில் அரிதினும் அரிதாக ஆகி விட்டது. அதே சமயம் துன்யாவோடான ஒவ்வொரு தொடர்பும் தீனை விடவும் நமக்கு எவ்வளவோ முக்கியமானதாக ஆகி விட்டது. நாம் ஙசமூக நலன்ங என்று நினைக்கிற ஒரு விஷயத்திற்கு ஷரீஅத்தின் தெளிவான எந்தவொரு சட்டத்தையும் லாடம் கட்ட தயாராய் இருக்கிறோம். சொல்லப்போனால், ஞமுஸ்லிம்களின் நலன்ஞ தான் இன்றைக்கெல்லாம் ஞஇஸ்லாமின் நலனாகஞ ஆகி விட்டது. இந்தியன், திராவிடன், தமிழன் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொள்வதற்கு நாம் தயங்குவதே இல்லை. ஆனால், முஸ்லிம் என்று சொல்லிக் கொள்ள மட்டும் வெட்கப்படுகிறோம்●ˆ ஓடி ஒளிகிறோம். நான்கு பேர்களுக்கு நடுவில் நம்மை முஸ்லிம் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்க என்னென்னவோ எல்லாம் செய்கிறோம். மதவெறிபிடித்தவன் என்று சொல்லி விடுவார்களோ என்று பயப்படுகிறோம்............ உள்ள நிலைமை இந்த லட்சணம் என்னும் போது தீனுக்காக தியாகம் எதையாவது செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பம் எங்கிருந்து வரும்? அதற்குப் பதிலாக,

ஞமக்கள் தரும் இந்தச் சோதனையை அல்லாஹ்வுடைய தண்டனை போன்று கருதும் **(29●ˆ10)** காட்சிகள் தாம் சமூகத்தில் அரங்கேறுவதைப் பார்க்க முடிகின்றதுஞ

தீனையும் தக்வாவையும் உயர்வாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக

அதிகாரத்தில் உள்ள காஃபிர்கள், முஷ்ரீக்கின்களின் அருகாமையையும் நெருக்கத்தையும் உயர்வாகவும் கண்ணியமாகவும் கருதுகின்ற மனப்பான்மை இந்த சமுதாயத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த காலகட்டத்தை உற்று நோக்கினாலே போதும், அல்லது உங்களுக்கு முன்னால் சென்ற வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பாருங்கள். உண்மையைப் புரிந்து நீங்கள் திகைத்துப் போய்விடுவீர்கள். அங்கே

ஞஅல்லாஹ்விற்கே கண்ணியம்ஸ அவனுடைய தூதருக்கும் முஃமின்களுக்கும்ஞ 63-8) என்று இருப்பதைப் பார்ப்பீர்கள்.

ஞஉங்களில் அதிகமாக இறையச்சம் உடையவர்களே அல்லாஹ்விடத்தில் கண்ணியத்திற்கு உரியவர்கள்ஞ (48-13) என்பதன் மீது நம்பிக்கை - ஈமான் - கொண்டவர்கள் தாம் ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்ந்துள்ளவர்கள், ஙமாண்புமிகுஙக்களோடு கைகுலுக்குவதற்காக காலங்காலமாக காத்துக் கொண்டுள்ளதை காண்கிறோம். கழக மேடைகளில் கண்ணியம் கிடைக்கும் என்றால் ஞசமர்கந்த், புஃகாராஞவை என்ன, தீனையும் ஈமானையும் கூட விலையாகத் தருவார்கள். ஏதேனும் ஙமடத்ஙதிலிருந்து தங்களுக்கு தேசபக்தச் சான்றிதழ் கிடைக்குமென்றால் அதை விட பெரிய சந்தோஷம் அவர்களுக்கு வேறு எதுவுமே கிடையாது.

பொய்யான புகழொளியில் அரசியல் அரங்கில் வலம் வருகின்ற எத்தனையோ ஞகாயீதீனே மில்லத்ஞ சமுதாயத்தலைவர்களையும் பார்க்க முடிகின்றது. லாரிகளில் ஆட்களைப் பிடித்து கூட்டம் காட்டி உணர்ச்சிகரமான கோஷங்களை எழுப்பி ஊர்வலம் நடத்தி மூச்சும், பேச்சும் இஸ்லாமிற்காகவே காட்டிக் கொள்பவர்கள். அபுபக்கரின் இஃக்ளாஸீம், உமரின் உறுதியும் நம் கண்களுக்கு முன்னால் மனித உருவெடுத்து நடமாடுவதைப் போன்றே இருக்கும். இஸ்லாத்தின் ஏதேனும் ஒரு சின்னஞ்சிறு கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டால் போதும் இந்த வீரசிங்கங்கள் எல்லாம் எங்கே போய் ஓடி ஒளிந்து கொண்டார்கள் என்று தேடி அலைந்தாலும் தெரியாது. அதே சமயம்

முஸ்லிம்களுக்கான இஸ்லாத்திற்கோ நல்லது ஒன்று நடந்து விட்டால் ஞஎன்னால் தான் நடந்ததுஞ என்று ஓடி வந்து முன்னால் நின்று வழிகாட்டவும் வழிநடத்தவும் தயாராகி விடுவார்கள்.

முஸ்லிம்களாக இருப்பதால் கிடைக்கின்ற சலுகைகளை அனுபவிப்பதற்கென்றே தங்களை முஸ்லிம்கள் என்று அடையாளங்காட்டிக் கொள்கிற எத்தனையோ ஞஇஂஃக்லாஸானஞ முஸ்லிம்கள் இங்கு உண்டுஸ உள்ளங்களின் நிலை என்னவோ, படைத்தவனுக்கே வெளிச்சம்ஸ அவர்களுடைய செயல்களை எல்லாம் பார்த்தால் ஆச்சரியம் தான் எழுகின்றது. முதலிலும் முஸ்லிம் முடிவிலும் முஸ்லிம் என்று சர்வமும் இஸ்லாம் ஆக காட்சியளிப்பார்கள். எல்லாமும் இஸ்லாத்தின் பெயரால் பட்டுவாடா நடைபெறும் வரைக்கும் தான் பொருளாதாரப் பலன்களை எல்லாம் அள்ளி முடித்த பிறகு பார்த்தால் அவர்களுடைய ஞஎல்லாஞ தோற்றங்களும் தென்படும்●ˆ முதலிலும் முஸ்லிம் முடிவிலும் முஸ்லிம் என்ற தோற்றம் மட்டும் தொலைந்து போகும்ஸ

சமுதாயத்தின் உறுப்புகள் என்று கருதப்படக் கூடிய அமைப்புகள், இயக்கங்கள் அனைத்தையுமே ஞஈமானிய பலவீனம்ஞ என்கிற பெருவியாதி பலமாகப் பற்றியுள்ளது. விதி விலக்காக ஓர் உறுப்பைக் கூட காட்ட முடியாது. தொழுகை, நோன்பு, போன்றவற்றை எல்லாம் ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்காத, இந்த சமுதாயத்தில் உள்ள அலட்சிய முஸ்லிம்களை எல்லாம் அப்புறத் தள்ளி விடுங்கள். தலைசிறந்த தீன்தாரான முஸ்லிம்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஐவேளை தவறாமல் தொழுகிறார்கள்●ˆ நோன்பை விடாமல் வைக்கிறார்கள்●ˆ மக்கா நகர் சென்று இப்ராஹீமுடைய, இஸ்மாயீனடைய புத்தெழுச்சிப் புது ஈமானையும் பெற்று வந்துள்ளார்கள். ஞகுஂஃப்ரான சூழலில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோம்●ˆஅதை மாற்றியமைக்க முயல வேண்டும்ஞ என்கிற எண்ணம் ஒரு முறை கூடத் தோன்றாமல், கொஞ்சங்கூட கவலை இல்லாமல், அதற்கும் ஈமானுக்கும் அறவே சம்பந்தம் இல்லை என்கிற நினைவுள்ள எண்ணற்ற மக்களை அவர்களில்

பார்க்க முடிகின்றது. இறைவனுக்குப் பிடிக்காத ஒரு சமூகம் என்பதால் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருப்பது

வணக்கம், வழிபாடு, சமயம், சடங்கு, இபாதத் என்று அனைத்து விஷயங்களிலும் அவர்கள் குர்அனைத் தான் ஏற்றப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் செயலுலகைப் பொறுத்த வரைக்கும் எந்த அளவுக்கு குஃப்ரு அனுமதி அளிக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் தான் அதிகாரவர்க்கத்தினரின் அதிருப்தியை அடைய நேரிடுமே என்பதற்காக, தீனை நிலைநாட்டும் பணியை பற்றி ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூட அவர்கள் தயாராக இல்லை.

வான்மறை குர்ஆன் என்னவென்றால் இந்த பணி தான் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் பணி என்று கூறிக் கொண்டுள்ளது. (அல்லாஹ்வின் உதவியாளர்களாக ஆகி விடுங்கள்ஸ 61-14) என்று அவர்களை அழைத்துக் கொண்டுள்ளது. தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும், ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் மார்க்கத்தை முன்னேற்ற கடுமையான முயற்சியை மேற்கொள்ளுங்கள் என்று அறைகூவல் விடுக்கிறது. அவர்களோ தங்களுடைய சுகங்கள் பறி போய்விடுமோ என்கிற பயத்தில்

ஞஉங்கள் கைகளால் அழிவைத் தேடிக் கொள்ளாதீர்கள்ஞ (2-195) என்று கூறிக் கொண்டுள்ளார்கள். தவறான விளக்கங்களின் மூலம் தங்கள் மீதான தலையாய கடமையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

தீனுல்லாஹ்வை - அல்லாஹ்வுடைய தீனை நிலைநாட்ட வேண்டிய சாட்சியாளர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சாதாரண சங்கடங்களை எல்லாம் சொல்லிக் காட்டி தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். வெகு சாதாரணமான காரணங்களை எல்லாம் முன்னிறுத்தி மிக முக்கியமான பொறுப்பை கைகழுவி விட நினைக்கிறார்கள்.

சாதாரண சமயங்களில் ஞசெய்யக் கூடாதுஞ என்று அவர்களே தடைசெய்துள்ள செயல்களை எல்லாம் அரசியல் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டவுடன் ஆகுமாக்கிக் கொள்கிறார்கள்●ீ அனுமதி வழங்கி விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஃபிக்ஹூ நூற்களில்

குஃப்ருடைய செயல்கள், காஃபிராக மாற்றி விடும் காரியங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்களைக் கூட செய்யத் தயாராகி விடுகிறார்கள். இஸ்லாமை வெறுப்பவர்களுடைய நேசமும், நெருக்கமும் இந்த காரியங்களை செய்தால் தான் கிடைக்கும் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காகஸ

அப்படி இருக்கும் போது, இத்தகைய ஈமானியப் பெருந்தகைகளின் தனிப்பட்ட லாபங்களோ, அல்லது சமுதாய நலன்களோ பாதிக்கப்பட்டால் என்ன ஆகும்? தீன் உடைய அதிமுக்கிய, அடிப்படை அம்சங்களில் கூட அட்ஜஸ்ட் பண்ணிப் போக முன் வந்து விடுகிறார்கள். தால் ஃபீ கய்றி சபீலில்லாஹ் (இறைவனல்லாத வழிகளில் போரிடுவது) போன்ற பெருந்தீமைகள் கூட புனிதமாகி விடுகின்றன●˙ தாகூத்திய சட்டங்களை அமல்படுத்தும் நீதி மன்றப் பதவிகளைப் பெற முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன●˙ சூதாட்டம், மது, வட்டி போன்றவற்றை நிர்வகிக்கும் அமைப்புகளில் பணிபுரிவது ஞஇறைவனின் அருளாகக்ஞ கருதப்படுகின்றது●˙ அவ்வளவு ஏன், சமுதாயத்தின் நசிந்து போன குரலை ஓங்கி முழங்க சட்டசபைகளில் பங்கு பெறுவதும் தவறாகக் கருதப்படுவது கிடையாதுஸ

முஸ்லிம், தாய் தந்தையருக்குப் பிறந்து விட்ட ஒரே காரணத்தினால் இஸ்லாத்தைப் பற்றி எள்ளளவும் விளங்கிக் கொள்ளாமல் - முஸ்லிம்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிற எத்தனையோ முஸ்லிம்களையும் இந்த சமுதாயத்தில் நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. இத்தகையவர்களின் சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் போன்றவற்றின் நிலை எப்படித்தான் இருக்கும்? ஒரு துன்பமோ ஏற்பட்டு விட்டால் தஹீதின் மீது எந்தளவுக்கு அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்பது பளிச் என புலப்பட்டு விடுகின்றது. இறைவனல்லாத கடவுள்களை, போலித் தெய்வங்களை, அவ்லியாக்களை எல்லாம் அழைக்கத் தொடங்கி விடுகின்றனர்●˙ கபுறுகளில் யஜ்தா செய்கின்றனர்●˙ அடங்கிப் போனவர்களிடம் முறையிடுகின்றனர்●˙ பெருவியாதியோ தொற்றுவியாதியோ ஏற்பட்டு விட்டால் மாரியம்மனையும், காளி அம்மனையும் தரிசிக்கச்

செல்கின்றனர். வழியோரப் பிள்ளையார் கோவில்களில் பிரசாதம் பெற பர்தா அணிந்து கொண்டு வரிசையில் நிற்போரையும் பார்க்க முடிகின்றது. தங்களது வியாபார நிறுவனங்களில் விமர்சையாக ஆயுத பூஜை கொண்டாடுகின்றனர். உடல் நிலை சரியில்லாத சிறுமிக்கு சூஆ ஓதி விடுமாறு தன்னை அழைக்க வந்த பெண்ணிடம் ஞஇங்கே எதுக்கம்மா வந்தே? உங்களுடைய மாரியம்மனை விடவும் சக்தி பெற்றோர் வேறுண்டா?ஞ என்று கேட்கின்ற மோதினார்களையும் பார்க்க முடிகின்றது. .... அல்லாஹ்விற்கு இணையாக பிறரையும் - யாஅலி, யாரஃ பாதிமா - அழைக்கின்ற போர்டுகளை - வீடுகளில் அல்ல - பள்ளிவாசல்களிலும் பார்க்க முடிகின்றது.

சமூக, அரசியல் அரங்கில் இஸ்லாத்தின் மீது ஏதேனும் விமர்சனம் தொடுக்கப்பட்டாலோ, ஏதேனுமோர் இஸ்லாத்தின் அம்சம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டாலோ இவர்களுடைய நிலை காணச் சகியாதது. தாழ்வு மனப்பான்மையால் தங்களைத் தாங்களே குற்றவாளிக் கூண்டுக்குள் செருகிக் கொண்டு, கூனிக் குறுகிப் போய் என்னென்னவோ விளக்கங்களை எல்லாம் - கொடுக்கிறார்கள்●ீ மழுப்புகிறார்கள்●ீ சால் ஜாப்பு சொல்கிறார்கள்●ீ. .... சகேத்தில் இஸ்லாமிய அரசியலையோ, இஸ்லாமியப் பொருளாதாரத்தையோ அறிமுகப்படுத்தவும் படுபயங்கரமாகத் தயங்குகிறார்கள். அப்படியே செல்ல நேர்ந்தாலும் ஞஇஸ்லாமிய சோஷியலிசம்ஞ ஞஇஸ்லாமிய ஜனநாயகம்ஞ என்று ஏகப்பட்ட போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொள்கிறார்கள்.

இத்தாலி, ஜெர்மனி, சோவியத் - என்று எங்கிருந்தெல்லாமோ வாழ்வியல் கொள்கைகளை இறக்குமதி செய்து கொள்கிறார்கள். உள்நாட்டில் காஞ்சீபுரத்தில் இருந்தும் கூட கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆனால் இஸ்லாத்தின் பக்கம் எட்டிப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் கூட தோன்ற மாட்டேன் என்கிறது. அவர்களுக்கென்று நதனிநாடுங என்று கிடைத்தால் கூட இஸ்லாத்தின் பெயரால் எந்த ஒன்றையும் அங்கே செயற்படுத்த முன்வர மாட்டார்கள். தொழுகையை

நிலைநாட்டி, ஜகாத்தை முறைப்படுத்தி, நன்மையை ஏவி, தீயவற்றை தடுப்பதற்குப் பதிலாக உல்லாச விடுதிகளையும் விபச்சார இழப்புகளையும் உண்டாக்கி, ஏழை எளியோர்களை கசக்கிப் பிழிந்து, மதுவை ஆறாகப் பாய வைத்து, எல்லா தீன்களுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தி, ஹக்கையும், சத்தியத்தையும், நன்மையையும் நசுக்கி மிதித்து குழிதோண்டிப் புதைக்கும் நற்காரியத்தைத் தான் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இவையெல்லாம் அவர்களுக்குப் பிரியம் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, எவற்றையெல்லாம் செய்தால் தான் மாற்றார் பார்வையில் மதிக்கப்படவோம் என்பதற்காகவும் செய்து வருவார்கள்.

இவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு சமுதாயத்தின் மீது பற்றும் பாசமும் இருக்கின்றது●˙ அதற்காக அவர்கள் பல்வேற தியாகங்களையும் மனப்பூர்வமாக செய்துள்ளார்கள். ஆனால் சமுதாயத்தின் மீதான பாசத்திற்கும், வேறுபாடு இருக்கத்தானே செய்கின்றது? ஒரு வேளை இவர்களிடம் சமூகப்பபாசத்திற்குப் பதிலாக இஸ்லாமிய பாசம் இருந்திருந்தால் .... தெரு மனிதனுக்கு இஸ்லாத்தின் மீதான பாசம் ஏற்பட வேண்டுமென உள்ள விரிவாக்கம் ஏற்பட வேண்டும். பின்பு இவற்றின் அடிப்படையில் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகள் மீது ஆழமான பற்றும் பார்க்கவே முடிவதில்லைஸ

முஸ்லிம் வீடுகளில் பிறந்திருப்பதால், இயற்கையிலேயே இவர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் மீதும் முஸ்லிம்களின் மீதும் பாசம் இருக்கிறது. சகேம் பற்று, இனப்பாசம் காரணமாக இஸ்லாத்தின் மீது ஒரு வகையான ஈர்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது தெளிவற்றது. தெளிவில்லாத இந்த ஈர்ப்பை, பாசத்தை நடைமுறைப்படுத் முயலும் போது தான் இந்த முரண்பாடுகள் எல்லாம் வெளிப்படுகின்றன. சிந்தனைக் குழப்பங்கள், செயற் கோளாறுகள் தோன்றுகின்றன.

சமூகத்தின் கடமை

இந்த உம்த்தின் நிலையை உள்ளது உள்ளபடி படம் பிடித்துக் காட்டும் ஆய்வு தான் இதுஸ ஒரு சமூகத்தில் ஈமானோடு கொள்கை நிஃபாக்கும், செயல் நிஃபாக்கும் சட்டைகளாக இப்படி பற்றியுள்ள நிலையில், சொட்டு சொட்டாக அதனுடைய இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தால், ... அதனுடைய ஒட்டு மொத்த பலம் குன்றிப் போவதினும், நாடித்துடிப்பு குறைந்து கொண்டே போவதிலும் மரண அறிகுறி அதன் முகத்தில் தென்படுவதிலும் வியப்பே கிடையாது.

ஆதி காலத்திலிருந்து இன்று வரை தொட்டுத் தொடரும் இறைவனின் வழிமுறை - சுன்னத் - இது தான்ஸ இத்தகு நிலையை அடைந்த எத்தனை எத்தனையோ சமூகங்கள் வாழும் உரிமை மறுக்கப்பட்டு மைதானத்தை விட்டே வெளியேற்றப்பட்டு உள்ளன. இறைவனின் இந்த நடைமுறை தங்களுடைய விஷயத்தில் மட்டும் செல்லுபடியாகாது என்று முஸ்லிம்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்க வேண்டாம்●ˆ தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளவும் வேண்டாம்.

வாழ வேண்டும்●ˆ வெற்றி பெற வேண்டும் - என்பதில் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே விருப்பம் இருந்தால் தங்களுடைய நிலையை - சகே அளவிலும், தனிநபர் அளவிலும் - ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கொள்ளை நோய் ஊரில் பரவும் போது அதனைத் தடுப்பதற்காக, அதற்குக் காரணமாக வைரங்களையும் நோய்க் கிருமிகளையும் போர்க்கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்து எப்படி ஒழிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமோ, அதே போன்று கொள்கை நிஃபாக் உடையவர்கள் என்று தெள்ளந்தெளிவாக தெரிந்து போனவர்கள் விஷயத்தில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். விளக்குவது, விளங்க வைப்பது என்பதில் தான் முயற்சிகள் தொடங்கப்பட வேண்டும். ஆனால், என்ன செய்தாலும், எல்லாவகையான வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தும் காரிணம் கைகூடவில்லை என்றால், இத்தகு போருக்கு எதிரான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் முடுக்கி விட வேண்டியது தான். எல்லா வகையான உறவுகளையும் அறுத்து விடுவது●ˆ அவர்களுக்கெதிரான கடும் போராட்டத்தை

மேற்கொள்வது●˙ சமூகத்தில் இயல்பான இருப்பை இறுக்கமாக்குவது என்று செயல்பட வேண்டும். விட்டுக் கொடுத்தல், சகித்துப் போதல் என்பதே இருக்கக் கூடாது.

கடலில் ஒரு கப்பல் சென்று கொண்டிருக்கிறது. திறமையான மாலுமிகள் சரியான திசையில் அதனைச் செலுத்திக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு சில மாலுமிகள் மட்டும் எதிர்த்திசையில் சுக்கானை இயக்கினார்கள் என்றால் என்ன ஆகும்? கரையை அடைய முடியாது என்பதோடு கரையை கண்ணால் காண்பது கூட முடியாமல் போகலாம்ஸ அத்தகைய மாலுமிகளில் ஒரு சிலர் துடுப்புகளைத் தூக்கி தூரப்போட்டு விட்டு கடப்பாரைகளைக் கையால் எடுத்துக் கொண்டு தரைப்பலகையைத் துளையிடத் தொடங்கினால் என்னவாகும்? வேகமாக ஓடிச் சென்று அவற்றை அவர்கள் கையில் இருந்து பிடுங்கி எறியாமல் கைகட்டி மௌனமாக நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகும்?

இத்தகைய கொள்கை முனாஃபிக்கின்களால் சமூகத்திற்கு சில பல நன்மைகள், சமூக அரங்கில், அரசியல் அரங்கில் பொருளாதார அரங்கில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இவர்களை கண்டும் காணாமல் விட்டு விட்டால், அல்லது அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு ஆற்றிய சேவைகளை எண்ணி அவர்களை விட்டு விட்டால் அல்லது அவர்களால் கிடைக்கவுள்ள உலகப்பயன்களை மனதில் கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டால், அல்லது அவர்கள் மீதான பயம் பீதி காரணமாக மௌனமாக இருந்து விட்டால் .... மேற்கண்ட கப்பலுக்கு ஏற்படும் நிலை தான் இந்த உம்மத்துக்கும் ஏற்படும்ஸ அதோ கதிஸ

கடலில் மூழ்கி அழியப் போவது அவர்கள் மட்டுமல்லஸ

ஞஉங்களில் அநியாயம் செய்வோரை மட்டுமல்லாது அனைவரையும்

ஒரு சேரத் தாக்கவுள்ள ஆபத்தை எண்ணி பயந்து கொள்ளுங்கள்ஞ (8-25)

அடுத்தசெயலுரு நிஃபாக்கைப் பொருத்த வரைக்கும், விளங்க வைத்தல், உணர்த்துதல், இசுலாஹ் என்றொரு நீண்ட பணியையே நாம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. உழைப்பை உறிஞ்சும் பணி இதுஸ சமூக முன்னேற்றம், வளர்ச்சி நம்முடைய குறிக்கோள் என்றால் இப்பணியை நாம் செய்தே ஆக வேண்டும். இதே உம்மத்தில் பெரும்பான்மையானவரிடம் இந்த நோய் காணப்படுகின்ற போது நம்முடைய வாழ்விருப்பை நாம் தக்க வைத்துக் கொள்வதே கேள்விக் குறியாகி விடும் அவசியம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய அத்தியாவசியப் பணிகள் என்று எதைஎதையோ இந்த சமுதாயம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய இப்பணியின் பக்கம் கண்களைத் திருப்புவதாகக் காணோம்ஸ இதைப் பற்றி யோசிக்கவே தேவையில்லை என்றல்லவா உம்மத் நினைக்கின்றது. இப்போது நிலைமை எந்த அளவுக்கு முற்றி விட்டது என்றால் சமுதாயத் தலைவராக, காயிதே மில்லத்தாக, ரஹ்பரே உம்மத்தார், சமுதாய வழிகாட்டியாக மாறக் கூட இந்த நோய் தடையாக இல்லை. யாருக்கு உடனடியாக சிகிச்சை அளித்து வைத்தியம் பார்க்க வேண்டுமோ அவரே ஸ்டெதாஸ் கோப்பை கையில் எடுத்துக் கொண்டு மருத்துவம் பார்க்கத் தொடங்கி விடுகிறார். நகரும் அமர்ந்த தவறென்றே கருதுவதில்லை. சுமல்களில் நிஃபாக் என்ற நோயால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மருந்துக்குக் கூட இக்ளாஸ் இல்லாதவர்கள், உம்மத்தின் கடையில் சர்ப்புகளில் நிற்கக் கூட தகுதி இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இன்று தளவத்களாக, வழிகாட்டிகளாக வலம் வருகின்ற அவல நிலை நிலவுகின்றது.

இவ்வசனம் ஒரு மிகப்பெரும் ரகசியத்தை விளக்குகின்றது. அந்த முனாஃபிக்கீன்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வராமல் இருப்பதே அவர்களுடைய அடையாளம் என்று கூறப்படவில்லை.

மாறாக, அவர்கள் சோம்பலுடன் வருவார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குரிய காரணம் என்னவெனில் அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) காலத்தில் முஃமினையும், காஃபிரையும் பிரிக்கும் எல்லைக் கோடாக தொழுகையே திகழ்ந்தது. முஅத்தின் உடைய பாங்கொலியைக் கேட்டும் தொழுக வராதவன் முஸ்லிம் உம்மத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லன் என்றே கணக்கில் கொள்ளப்பட்டான். எனவே, அக்காலத்தில் தன்னை முஸ்லிம் ஜமாஅத்தில் ஒருவனாக காட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை நிலவியது. அவன் முஃமினாக இருந்தாலும் சரி, முனாஃபிக்காக இருந்தாலும் சரி

● அவன் உள்ளத்தில் தொழுகையை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை

● தன் மீது கடமையான ஒன்று என்று கருதுவதில்லை

● என்றாலும் தன்னுடைய ‡நிஃபாக்‡ வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் அவன் தன்னை முஸ்லிம்களுள் ஒருவனாக காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்

● அதற்காகவாவது அவன் தொழுகைக்கு வந்தே தீருவான். வேறுபாடு என்னவென்றால் ஒரு முஸ்லிம் ஆர்வத்துடிப்புடனும், கடமை உணர்வுடனும் தொழுக வருவான். முனாஃபிக்கோ மனதுக்குப் பிடிக்காமல், வேண்டா வெறுப்பாக வருவான். இப்போது நிலைமை மாறி விட்டது. இன்று முஸ்லிம் உம்மத்தில் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வதற்காக எந்த முனாஃபிக்கும் தொழுதாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தொழுகாமலேயே அவன் ‡நல்ல முஸ்லிமாக‡ காட்டிக் கொள்ள முடியும். எனவே இன்று தொழுகை என்பது இன்று முஃமினையும், காஃபிரையும் பிரிக்கும் எல்லைக் கோடாக இல்லை. மாறாக, முஃமினையும், முனாஃபிக்கையும் பிரிக்கும் எல்லைக்கோடாக மாறி விட்டது. முஅத்தினுடைய அதான் ஒலியைக் கேட்டும் கொஞ்சம் கூட நகராமல் அள்ளிப்போட்ட சாணி போல கிடப்பவனே முனாஃபிக் என்பதை இன்று தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். தொழுகை நேரம் வந்து விட்டாலும் இபாதத்தை

நிறைவேற்ற வேண்டுமே என்ற கடமையுணர்வு அவனிடம் எள்ளளவும் காணப்பட மாட்டாது.